

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

ODINA XVI

Broj 169

TUZLA, PROSINAC 2007.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

ČESTIT BOŽIĆ

I

SRETNNA NOVA GODINA

Poštovani gospodine Novosel!

Primio sam HG za mjesec studeni 2007. godine i na naslovnoj strani je otisnut broj petnaest. Listajući i čitajući HG vidim da slavite petnaest godina izlazenja lista za kulturu i društvena pitanja. Čitam razne komentare i osvrte na proteklih petnaest ljeta. Ta brojka nije velika za neka druga zbivanja. Ali u ovom uzburkanom vremenu petnaest godina HG je velika stvar. Zato od srca čestitam sadašnjim djelatnicima na čelu s Vama za izlazenje ovog HG, kao i svim dosadašnjima. Posebno je hvale vrijedna razina sadržaja i kvaliteta tehničkog uređenja. Kako ga redovno primam i pratim, odajem priznanje te Vas potičem i hrabrim na ustrajnosti. Budite neumorni. Utkajte svijetli trag današnjeg vremena "sijuci pozitivno ozračje" naše kulturne baštine za buduća pokoljenja. S radošću upućujem čestitke izdavačima, dopisnicima, kao i čitateljima. Samo hrabro i oduševljeno naprijed!

Koristim priliku da Vama osobno i svim djelatnicima HG kao i svim čitateljima zaželim ČESTIT BOŽIĆ i sveto Isusovo Porodenje, te Vas u Novoj 2008. godini pratio svaki Božji blagoslov!

Vinko kardinal Puljić
Nadbiskup vrhbosanski

Poštovano uredništvo,

čestitam vam prvih petnaest godina života Hrvatskoga glasnika! Čestitam Vam USPJEŠAN rad u ovih petnaest godina! Novine ste koje su počele izlaziti u presudno vrijeme za hrvatski narod, u trenutku kada mu je, više nego što drugo, bila potrebna istina i to jest ono što ste Vi sve ove godine pružali svojim čitateljima. U vrijeme kad je borba hrvatskog naroda za opstojnost bila ne samo na "zvaničnim" bojišnicama nego i u svakoj sferi društva, Vaš list je bio borac sa svim viteškim odlikama, plemenit, miroljubiv i odan svom narodu.

Vaše je glasilo bilo i ostalo vjerno osnovnim principima novinarstva, kao osnovna metoda društvenoga komuniciranja u suvremenome društvu, a to je objektivnost i aktualnost. Niti jedan važan događaj nije prošao, a da ga Hrvatski glasnik nije zabilježio i na taj način približio onima koji su između mnogo drugih istina pokušavali nazreti istinu, koja ne sadrži ništa osim sebe same.

I ono što malo kojem lokalnome časopisu pode za rukom, da ne ostane isključivo lokalno, Vi ste uspjeli pisati o svim važnim aktualnim događajima. Čestitam Vam!

A Hrvatskome Glasniku želim još mnogo uspješnih godina života!

Željeli!

Mijo Krešić
doministar sigurnosti BiH

Naslovnica:

Ivan Lovrenčić, Božić, 2000.
Galerija "Šimun" Dubrave

15 GODINA UPORNOG RADA REZULTIRA USPJEHOM

Hrvatski glasnik pokazuje kako se s puno truda, a ponekad i s malo sredstava, može napraviti kvalitetan projekt. Ovaj list kojeg izdaje Napretkova glavna podružnica u Tuzli, jedan je od svijetlih točaka u radu Napretka. Iz broja u broj list je kvalitetniji. Rado ga i osobno pročitam i nemam primjedbi. Kvaliteta tekstova, izbore tema, dizajn i sama kvaliteta izrade dovode ovaj list na sam vrh ovakvih izdanja u Bosni i Hercegovini, ali i šire.

Često kažem, a to se i ovdje zorno vidi, kako bez čovjeka nema ništa. Ne bi Hrvatski glasnik nikada izašao da nije bilo ljudi koji su vjerovali u taj projekt. Ne bi pak ni živio i danas izlazio da je palo entuzijazma i volje da se pomogne svom kraju i narodu. A Hrvatski glasnik ima baš tu misiju, pomoći u održavanju nacionalnog i kulturnog identiteta Hrvata Tuzlanskog kraja.

Napose ovom prigodom čestitam svima koji sudjeluju u uređivanju lista, svima koji pišu, a posebno čestitam dugogodišnjem uredniku gospodinu Juraju Novoselu, čovjeku kojem se Napredak nikada neće moći odužiti za sve što radi. Svakako čestitke upućujem i upravi naše glavne podružnice na čelu s predsjednikom dr. Miroslavom Petrovićem.

Svako Vam dobro dragi Tuzlaci, dragi Napretkovi.

prof. dr. Franjo Topić

Poštovani,

U povodu petnaeste godišnjice rada i izlazenja lista Hrvatski glasnik, rukovodstvu, urednicima, radnicima i svim saradnicima upućujem najiskrenije čestitke.

Siguran sam da će Hrvatski glasnik kao i do sada nastaviti sa svojim profesionalnim radovima i izvještavanjem javnosti u skladu sa pravilima novinarske etike, profesionalnim standardima i interesom javnosti.

Evropski put Bosne i Hercegovine prilika je za unapređenje, profesionalno osposobljavanje i nezavisnuofilaciju svih medija u Bosni i Hercegovini, kako bi odgovorili izazovima koji stoje pred našim društvom.

Dozvolite da Vam još jednom čestitam na dosadašnjim dostignućima.

Općinski načelnik
Jasmin Imamović

Božićna poslanica 2007.

Doživljaj Božića u osobnom susretu s Utjelovljenim Bogom

Stoga, da bismo mogli radosno, zahvalno, s ljubavlju slaviti događaj Božjeg rođenja među nama, izvanjski događaj koji se zbija prije dvije tisuće godina u Betlehemu, potrebno je susresti ga osobno i dopustiti mu najprije da se rodi u svakome od nas. Bez tog susreta sve je drugo beskorisno, sve drugo je samo folklor i umišljanje istinske radosti i slavlja, jer sve ono što se samo izvana događa može vrlo lako nikada doprijeti do našega srca i da nam Bog ostane samo stranac i nepoznanica. Stoga, neka Božić u prvom redu bude dan SUSRETA s Bogom koji je došao svakome od nas i očekuje biti primljen. Taj susret je jedini koji može mijenjati nas i po nama svijet nabolje.

Pavlov osobni Božić zbija se u dobro nam poznatoj zgodi iz Djela Apostolskih tijekom njegovog putovanja za Damask kako bi i tamo pohvatao i pozatvarao one koji su vjerovali u Boga koji je postao čovjekom, umro i uskrsnuo za naše spasenje. Tek taj susret promijenio je Pavla. Znao je Pavao vrlo dobro što kršćani vjeruju, no to nije bilo dovoljno kako bi i sam prihvatio Boga koji je tako i toliko ljubio čovjeka, da se do te mjere ponizio da je i sam postao čovjekom. Pavao nije ždopustao Bogu toliku ljubav. Nije bio jedini u svoje vrijeme kome je tako nešto bilo neprihvatljivo i skandalozno. No i danas ima još uvijek onih koji ne mogu prihvatiti Božju neograničenu veličinu koja se očituje u neograničenoj poniznosti.

Sv. Pavlu je darovana milost susreta s Kristom. Krist koji ga je obasjao, oslijepio ga je za sve ono za što je do tada živio i dao mu svoje svjetlo za jedan novi i drukčiji život. Mi smo rođeni u znaku Boga koji je sišao među nas kako bi izlio na nas svoje svjetlo nade, sigurnosti, mira. Po njemu smo baštinici vječnoga života u kraljevstvu Božjem.

Neka taj mir i to svjetlo budu naša sigurnost u nesigurnim vremenima u kojima još uvijek živimo. To zasigurno ne znači da ga ne trebamo i nećemo moliti da ovoj našoj napaćenoj, patničkoj zemlji kojoj je oplijenjen normalan život, da svoj blagoslov i svoju zaštitu svima nama koji u njoj živimo volju, mudrost i iskrenu dobrohotnost u zalaganju za zajedničko dobro svih.

Želeći Čestit Božić, želim Vam osobni susret s Utjelovljenim Bogom. Neka to bude osobni doživljaj vjere svakog osobno i cijele obitelji kao i cijelog našeg vjernog hrvatskog naroda, kao i svih naroda. Neka vam to iskustvo vjere bude Božićno svjetlo, radost nade u vama i jakost vjere u životnom hodu.

Uz iskrene želje za obilje Božjeg blagoslova neka vam je svima čestit Božić i porodenje Isusovo, te u mladom ljetu 2008. neka vas prati svaki Božji blagoslov.

Vinko kardinal Puljić
Nadbiskup vrhbosanski

Godinu 2008 ćemo slaviti kao godinu sv. Pavla, te mi je želja, draga braćo i sestre, promišljati o tajni utjelovljenja i rođenja našega Spasitelja Isusa Krista među nama i u nama temeljeći se upravo na riječima Apostola naroda i njegovom osobnom doživljaju Krista i Boga koji je postao čovjekom.

Iako ne govori o jasicama, anđelima, pastirima, Mariji, Josipu, Herodu i drugim osobama i pojedinostima koje poznajemo iz evanđelja po Mateju i Luki, sv. Pavao nam ipak na svoj način prenosi radosnu vijest Božića.

Postavši ljudima sličan - uzima ulogu ugroženog

U pismu zajednici vjernika u Filipima, sv. Pavao piše: "On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe 'oplijen' uzevši lik sluga, postavši ljudima sličan, obličjem čovjeku nalik."

Živimo u svijetu u kojem je imati, steći, posjedovati, obogatiti se, pa čak nažalost i često puta na račun drugoga, jesu žvrijednosti za kojima mnogi u svijetu idu kao za jedinim ciljem za koji se isplati živjeti i nastojati ga dosegnuti. Oplijeniti drugoga, oteti, otuđiti drugome, ukrasti, orobiti, riječi su čije značenje nam je tako blisko, tako dobro poznato. Ove riječi označavaju stvarnosti o kojima smo, samo u našem najbližem okruženju toliko, čuli, vidjeli, a i osobno doživjeli osobito u zadnjih petnaestak godina. Na žalost, to nije samo stvar povijesti, nego je to realnost kroz koju još uvijek svakodnevno prolazimo. Nije rijetkost čuti o provalama, pljačkama, ucjenama, ili na jednoj višoj razini o prijevarama, pronevjerama, korupciji. A u temelju svega uvijek iznova stoji onaj najveći protivnik ljubavi i iskrene brige za drugoga, koji se zove egoizam, sebi ljublje, bez obzira na posljedice koje će prouzročiti bližnjemu.

Tako često je ljudsko dostojanstvo grubo narušeno, ukradeno, otuđeno silom i tome se, čini se, ne nazire kraj ni u budućnosti. Čovjek je u mnogim dijelovima svijeta i na početku žmodernog' i žsuvremenog' 21. stoljeća još uvijek objekt i sredstvo kojim drugi dolazi do osobne koristi i zadovoljstva. Jedino što je bespomoćnom čovjeku najčešće preostajalo, je bio vapaj, i to ne toliko ljudima koji bi se onda još grublje postavili prema njima, koliko Bogu da svrati pogled na bijedu u koju je bio bačen.

Kroz povijest se toliko puta ponovio ovaj vapaj. I Bog je odgovorio. Kako? Oplijenivši samoga sebe Božjeg dostojanstva koje je imao uzevši lik čovjeka, lik sluga, lik onoga koji dragovoljno prihvaća podvrgnuti se drugom. Sasvim suprotno od onoga što smo navikli vidjeti u svijetu gdje se po svaku cijenu želi biti iznad drugoga, gospodariti drugim, kontrolirati drugoga. Sam Bog nam daje jednu drugu sliku o čovjeku.

Vjerojatno patnički vapaj upućivan Bogu kroz svu povijest čovjeka nije očekivao ovakav odgovor na molbu za pravdu, istinu, zaštitu.

Umjesto očekivanog moćnog Božjeg odgovora, Bog sam preuzima na sebe ulogu onoga koji je ugrožen, koji je progonjen, koji je pokoran, koji je ponizan, koji za sebe ne traži ništa. To je Bog koji se čovjeku predaje u ruke da učini s njim što mu je volja. To je Bog koji se odrekao svog dostojanstva u korist čovjeku, koji je uzeo od sebe da bi dao nama. Je li čovjek zadovoljan tim Božjim odgovorom to svatko mora za sebe odgovoriti. No, Bog nije želio i nije mogao doći među nas i djelovati upravo na način kako djeluju moćnici, kako djeluju progonitelji, jer on je drukčiji, on i progonitelja želi spasiti obraćajući mu srce na dobro. Ili, zar je Bog manje Bog jer ne čini isključivo ono što čovjek očekuje? Je li manje Bog, jer čini nešto što čovjekova logika ne može prihvatiti? Zar bi Bog bio Bog kad bi se pridržavao granica koje mu čovjek odredi? Pavlu koji je bio progonitelj Boga i Božjeg djela je upravo takav Bog trebao, Bog nade, ljubavi i oproštenja. A, što je s progonjenim? Pa sam Bog postao je jedan od njih, soubličio se s njima, "postao poslušna do smrti, smrti na križu", kako Pavao ukratko opisuje Isusovo življenje i umiranje. Ništa ga nije moglo smesti u poslušnosti Bogu. Znao je da je Bog s njim, bez obzira na sve ono što su mu ljudi učinili.

Iz ljubavi prihvati poziv

A, zašto Sin Božji učini tako nešto? Sv. Pavao nam daje odgovor u svome pismu vjernicima u Galaćanima gdje kaže: "A kada dode punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan, da podložnike zakona otkupi te primimo posinstvo... Tako više nisi rob nego sin, ako pak sin onda i baštinik po Bogu."

Bog je poslao svog Sina koji je dragovoljno iz ljubavi prema Ocu prihvatio taj poziv. Za njega postoji samo jedan zakon kojim je podložan, a to je zakon ljubav prema Bogu i čovjeku, bezuvjetne ljubavi. U ime tog zakona Sin je došao ne samo povratiti čovjeku njegovo dostojanstvo i reći da mu nitko ne može oteti ono čime ga je Bog darovao, ma još više došao je povratiti nam jednom izgubljeno dostojanstvo sinova i kćeri Božjih koje smo mi izgubili našim grijesima, oplijenivši sami sebe onog najdragocijenijeg što smo imali - prijateljstva s Bogom.

Sva Pavlova teologija, svo njegovo promišljanje o tajni Božjeg utjelovljenja i rođenja od žene, od Blažene Djevice Marije, temelji se isključivo na njegovom osobnom susretu s Isusom. Za sv. Pavla je Božić tek onda imao smisla nakon što se sam susreo sa živim Kristom, tek onda je betlehemska uzvišena tajna za Pavla postala otkrivena istina Božje ljubavi za čovjeka koju je nekoć tako gorljivo progonio, jer je bila samo jedan u nizu izvanjskih događaja koji ga se osobno nisu ticali, dapače nastojao je ugušiti tu istinu, bilo u sebi, bilo u drugima.

**Čestit Božić
i sveto porođenje Isusovo!**

Isus Novorođeni Kralj, koji je došao
čovjeka otkupiti i spasiti,
te da u njemu zasja njegova ljubav,
ispunio i Vas u svim danima
Vašega života: radošću, mirom,
čvrstom vjerom
i nepokolebljivom nadom u vječni život!
Neka Vas prate svi Božji blagoslovi u
Novoj godini!
Čestitaju i iskreno pozdravljaju:

**VAŠI SVEĆENICI RIMOKATOLIČKIH ŽUPA
TUZLANSKOGA DEKANATA**

BREŠKE - UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE
fra Franjo Martinović, župnik

DRAGUNJA - SVETI LEOPOLD MANDIĆ
vlč. Miroslav Karatović, župnik

DRIJENČA - SVETI ANTO PADOVANSKI
fra Marko Antić, župnik

HUSINO - ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE
vlč. Marinko Mrkonjić, župnik

LUKAVAC - SVETI ANTO PADOVANSKI
preč. Pero Iljić, župnik i dekan tuzlanskoga dekanata

MORANČANI - SVETI JURAJ MUČENIK
vlč. Jozo Batinić, župnik

PAR SELO - SVETA ANA
vlč. Ivan Jukić, župnik

ŠIKARA - SVETI FRANJO ASIŠKI
fra Mladen Jozić, župnik
fra Ivan Opačak, župni vikar - kapelan

TUZLA - SVETI PETAR I PAVAO
fra Zdravko Anđić, gvardijan i župnik
fra Marko Lovrić, župni vikar - kapelan
fra Nikola Matanović, župni vikar - kapelan
fra Josip Bošnjaković, prop. i isp.
fra Martin Antunović, direktor Opće gimnazije (KŠC)
i upravitelj župe Zvornik (Srebrenica)

ŽIVINICE - SVETI IVAN KRSTITELJ
vlč. Vlado Jagustin, župnik
vlč. Anto Burić, župni vikar - kapelan

Čestit i blagoslovljen Božić te sretnu
2008. godinu želi vam

**KONZULAT
REPUBLIKE HRVATSKE TUZLA**

TUZLAŃSKI KANTON

*Svim katolicima Tuzlanskog kantona
čestit Božić i sretnu Novu 2008. godinu
uz iskrene želje za mir i dobro žele*

*Predsjednik Skupštine TK
Amir Fazlić*

*Predsjednik Vlade TK
mr. sc. Enes Mujić*

**ČESTIT I BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ,
UZ ISKRENE ŽELJE DA VAM
SVAKI TRENUTAK
BUDE ISPUNJEN SREĆOM
BLAGOSTANJEM I MIROM**

Prof. dr. Nada Mladina
predsjedavajuća Općinskog vijeća Tuzla

Jasmin Imamović
Općinski načelnik

UNIVERZITET U TUZLI

U nadi da ćete i ovaj
Božić dočekati sretni,
u obiteljskom miru,
svim studentima,
nastavnicima i suradnicima
katoličke vjeroispovijesti
Univerziteta u Tuzli,
kao i ostalim građanima koji se
Božiću raduju,
želimo čestit Božić
i sretnu 2008. godinu

REKTOR
Prof. dr. sc. Džemo Tufekčić

ČESTIT VAM BOŽIĆ I SRETNNO NOVO LJETO

U ime Središnje uprave Hrvatskog kulturnog društva
Napredak i u svoje osobno, svim katolicima želim
čestit Božić.

I ovaj Božić provedite u obiteljskom okružju i
veselju obiteljskog doma. Neka mali Isus donese
radost i blagoslov svim ljudima dobre volje.

U današnje vrijeme kada sve manje imamo vremena
za sebe i druge blagdani su nam potrebni neko
ikad. Božić je tu zato da nas podsjeti kako nismo
sami na ovome svijetu. Imamo svoju obitelj, svoju rod-

binu i prijatelje, ali imamo i onoga koji je došao na ovaj svijet
kao novorođenče kako bi te spasio, kako bi ti pomogao da
kročeći njegovim stazama svoj život osmisliš i dođeš u zasluženu
vječnost.

I ove godine sve vjerske zajednice slave svoje velike blagdane u
mjesecu prosincu i siječnju. Zato je snaga blagdana još jača, jer
nas sve povezuje. Zato svima i Židovima i muslimanima i
pravoslavicima želim da za svoje blagdane dožive sreću i mir. Tako
ćemo kao susjedi jedni drugima pružiti ruku, zaboraviti na proble-
leme i okrenuti se našem boljem sutra.

Sretna nam svima i Nova 2008. godina.
prof. dr. Franjo Topić

*Svim svećenicima, časnim sestrama,
dobročiniteljima i svim ljudima
Čestit Božić i Sveto porođenje Isusovo!
Neka Vas prate svi Božji blagoslovi u Novoj godini!
Čestitaju i iskreno pozdravljaju
Sestre Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje
Šikara*

*"Radujte se narodi kad čujete glas da se Isus porodi u blaženi
čas."*

*Puninu radosti za Božić
i obilje Božjeg mira i blagoslova u Novoj 2008. god. žele
"Sestre Kćeri Božje ljubavi".*

*Vama, maleni
što Svesilnoga hvalite,
Vama vjerni
koji Velikoga zazivate,
Vama koji za utjelovljenjem Ljubavi čeznete,
Vama prijatelji Božji,
radosna vijest:*

*"Rodio nam se Gospodin i nazvan je imenom: Divni, Bog, Knez mira,
Otac budućega vijeka."*

*Učenici, djelatnici i uprava Katoličkog školskog centra "Sveti Franjo"
u Tuzli želi sretan i blagoslovljen Božić, puno Božjeg blagoslova i usp-
jeha u 2008. godini svima vama dragi prijatelji ovog Centra, i svim
ljudima dobre volje!*

Ravnatelj Centra:
Vlč. Vlatko Rosić

Božić je blagdan u kojemu se
čamo i mislimo na one koji su nam dragi.
zajedništvu što ga baštinimo radujući se
dolasku Boga - djeteta, otvorena srca
pripremamo se za taj susret.

Čestit Vam došao Božić i sretna Nova godina!
Hrvatsko kulturno društvo
NAPREDAK TUZLA

Predsjednik Prof. dr. sc. Miroslav Petrović

**Čestit Božić
i blagoslovljenu Novu
2008. godinu,**

*svim svojim čitateljima, suradnicima,
dobročiniteljima i prijateljima,
želi Uredništvo
HRVATSKOGA GLASNIKA*

Glavni urednik
Juraj Novosel

Sretan Božić
i sveto porođenje Isusovo!
Isus novorođeni kralj,
koji je došao
čovjeka otkupiti i spasiti,
ispunio vas u svim danima vašega
života: radošću,
mirom, čvrstom vjerom, i nadom u
vječni život.
Neka vas prate svi Božji blagoslovi
u Novoj godini.

HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA BIH
ŽUPANIJSKI ODBOR SOLI
Mijo Krešić

Čestit Božić i blagoslovljenu
Novu 2008. godinu
želimo i čestitamo
Udruga obitelji hrvatskih branitelja
poginulih i nestalih u domovinskom
ratu
HVO-SOLI TUZLA

Čestit Božić i blagoslovljene
Novogodišnje blagdane
želi Vam
UDRUGA HVIDRA SOLI
TUZLA

UČIMO DJECU DA SE ISTINSKI ZNAJU RADOVATI BOŽIĆU

U vremenu smo pripreve za Božić, najradosniji katolički blagdan. Ovo je vrijeme koje svi katolici provode na posebno lijep način. Uz molitvu, odlaske na zornicu, tu su i neki običaji koji se razlikuju od kraja do kraja. Svaki kraj ima nešto specifično, posebno po čemu je prepoznatljiv. Poznato je da su neki običaji na neki način zaboravljeni ili pak da se prakticiraju među starijom populacijom. Tako, kada pišemo priče o istima, obično za sugovornike/ce uzimamo naše bake i dide kojima ni starost, ni bolest nisu prepreka dostojnog iščekivanja Božića. Većinu običaja iz ranijih dana sačuvali su do danas, a neke su uspjeli preneti i na mlađe populacije. Mladi danas uglavnom poslovne obveze i suvremenost življenja često koriste kao opravdanje, nemaju vremena za odlazak u crkvu, a sva priprava za Božić se svodi na kupovinu darova. Ipak, nije tako u svakoj obitelji.

Posjetili smo obitelj jedne ugledne Tuzlanke, **gđe. Jasminke Mijatović**. Gospoda Mijatović, ministrica je pravosuđa i uprave u Vladi Tuzlanske županije, udana i majka dvojice sinova, 11-godišnjeg Borisa i 13-godišnjeg Tonija. Mlada, poslovna i uspješna sve ono što je naučila od svojih baka i roditelja, nastoji prenijeti i na svoju djecu i kako kaže, nikada ne dopušta doći u situaciju da nema vremena biti majka, supruga i naravno, katolkinja. "Kao i za sve vjernike katolike širom svijeta, tako i za moju obitelj i mene, došašće predstavlja priprevu za proslavu Isusovog rođenja. Trudimo se u vremenu došašća što više vremena provesti zajedno, u razgovoru i lijepom raspoloženju. Pravimo zajedno sitne kolače, pričamo o radosti Božića. Ovo je vrijeme darivanja, tako da razmišljamo i dogovaramo se koga obradovati i kojim darom.", kaže ministrica Mijatović. Na naš upit kako komentira činjenicu da mlađe populacije danas sve više zaboravljaju na nekadašnje običaje, tradiciju naših predaka, te da Božić dočekuju prazni duhom, ministrica Mijatović kaže: "Nastojim da u mojoj obitelji ostanu zapamćeni svi običaji koje sam naučila od svojih roditelja i njihovih predaka. Obzirom da smo muž i ja iz istog kraja, običaji su nam istovjetni, tako da u principu, te običaje danas prenosimo i na našu djecu trudeći se na taj način sačuvati ih od zaborava. Obilježavanje počinje s prvom nedjeljom adventa. Tada se u našoj kući pali prva, od četiri svijeće na adventskom vijencu. Svečani ručak počinje molitvom i zahvalom za svo obilje koje smo od Boga dobili. Taj dan se i kuća uređuje, tako da već od početka prosinca bude svečanije nego tijekom godine. Kiti se bor i postavljaju ukrasi po cijeloj kući. Svake naredne nedjelje se pali nova svijeća i tako sve do samog Božića. U vremenu adventa pristupamo ispovijedi i pričesti da bi tako slavili blagdan Božića u punoj vjermičkoj opredijeljenosti.

Počinje se s pripremom raznih delicija, koje se služe za vrijeme i nakon Božića. Ja kuham identičnu hranu za vrijeme Božića kao i moja majka i baka. Naš mladi sin je rođen 7. 12. tako da imamo i razlog više za veselje." Nezaobilazno je tijekom došašća i obilježavanje blagdana sv. Lucije, kada gospoda ministrica, kao što običaj nalaže, sije pšenicu. "To je također nešto što je neizostavno u našem domu. Moja djeca se posebno raduju paljenju svijeća u pšenici, noć uoči Božića. Trudim se da u mojoj kući sve to izgleda kao i nekad davno, da se duh Božića osjeti u pravom smislu riječi. Božić je blagdan obitelji, mišljenja sam da je zdrava obitelj najveće bogatstvo koje čovjek može imati. Treba se potruditi, otvoriti srce i dozvoliti da se Isus ponovo rodi u našim srcima. Ono što treba osobama svih vremena je duhovni mir, koji je izgubljen u ovom stresnom vremenu." Nekada su se djeca više radovala blagdanima, jer su to bile rijetke prilike kada su bili darivani. Također, nekada ranije češće se išlo na misu i molilo. Svakako, roditelji su ti koji prije svega djecu trebaju učiti pravim vrijednostima života i svojim djelima im redovito biti primjer. Iako joj poslovne obveze iziskuju puno vremena, ministrica Mijatović kaže da posao nikada ne smije ići na štetu obitelji. Ona uspijeva uskladiti i posao i obitelj a za odlazak na nedjeljnu misu smatra da ne postoji razlog koji bi je spriječio u tome. Također, u vremenu došašća zajedno s ostalim članovima svoje obitelji nastoji biti što redovitija na zornicama. "Točno je da su nekada ranije bile rijetke prilike kada se darivalo, pa su se djeca mnogo više radovala blagdanima. Danas je to sve malo drukčije. Materijalno gledano bolje se živi nego prije i pokloni se kupuju češće nego prije. Ipak čari blagdana se ne mijeraju samo kroz poklone. Za blagdane susrećemo rođake i prijatelje koje ne vidimo baš tako često tijekom godine pa nam i ti susreti predstavljaju veliko zadovoljstvo. Za vrijeme blagdana cijela je obitelj na okupu, posjećuju se djedovi i bake, obilaze se dragi ljudi i svi oni do kojih nam je stalo. Moj muž i ja se trudimo djecu naučiti koje su to prave vrijednosti u životu. Vjerujem da većina ljudi pokušava tome naučiti svoju djecu. I zato mislim da se djeca i danas znaju radovati blagdanima, a pogotovu nastupajućem blagdanu, tj. Božiću."

Kako kaže, za blagdane je vežu samo lijepa sjećanja i teško je izdvojiti bilo koji posebno. "Prelijepo je bilo vrijeme kada smo bili svi na okupu. Možda zbog toga što sam izgubila oca, znam cijeniti i zahvalna sam Bogu za svo vrijeme provedeno sa svojom obitelji." Svim katolicima je poželjela obilje Božjeg blagoslova, radost u dočekivanju Božića, jednog od najvećih blagdana svih kršćana a pojedincima da pronađu davno izgubljeni duhovni mir.

Ankica Stjepić-Čosić

Zornice su znak da budni hodimo

U Predblagdansko vrijeme za mnoge znači samo razmišljanje o kupovini, što boljoj trpeži, brojnim kpicama i mnoštvom nepotrebnih stvari. Ipak, ima i onih kojima je priprava za Božić mnogo više od kupovanja. Naime u Tuzli je na prvu zornicu hodočastio velik broj vjernika. Neopisiva je ljepota doživljaja jutarnjih zornica.

Zornice su započele svečanom procesijom od samostana do crkve, kada su vjernici upaljenim svijećama hodočastili i molili. Kako je naglasio fra Zdravko Anđić, gvardijan tuzlanski, zornice znače, zapravo da smo spremni budni hoditi i pripremiti dolazak u svojim srcima Malom Isusu. Zornice su oduvijek značile neku posebnu draž i ljubav, oduvijek su bile istinski pripremak vjernika katolika na dolazak spasiteljev. Advent zapravo znači jedan novi početak, poziv na obraćenje. "Obraćenje traži da malo razmislimo o našim odnosima, našim vezama, jesmo li stvarno slobodni i potpuni ljudi, jer je samo slobodan čovjek pravi čovjek, a neslobodan čovjek je rob", kazao je fra Zdravko. Ipak zornice nisu samo znak obraćenja nego bi svatko trebao dati jednu dimenziju ovom predblagdanskim vremenu da svi u Božićnoj noći osjetimo draž naših dobrih djela u vrijeme adventa. Ako se advent želi ispravno proslaviti tada se posebna pažnja treba posvećivati ljudskim odnosima. "Trebamo iznad svega ojačati svijest da smo braća i sestre unatoč svim razlikama i da nas upravo bratstvo sve treba vezivati, naučiti se više vidjeti ono dobro, a ne samo zlo i zle ljude. Trebamo obratiti više pozornosti na marljivost, rad, socijalnu brigu za ugrožene,

te društvene brige ljudi koji se mnogo žrtvuju, a drugi ne vide njihov rad i još gore kritiziraju ih.", poručio je Anđić, dodavši da je advent vrijeme prilika za sve da u svom radu i marljivosti, kao žrtvovanju za druge počne na novo? "Znamo za ratove i mnoge nepravde u svijetu. Znamo za stanja slična ratu, to je ono što doživljavamo i to više i nije daleko od nas. Svo zlo u svijetu nam govori samo jedno, to je da trebamo gledati prema Betlehemu i novom životu. Betlehem nam pokazuje da trebamo gledati na pomirenje i praštanje jedni drugima, a prvenstveno s Bogom.", kazao je fra Zdravko. Posebnost zornicama u Tuzli dali su mladi koji su se u velikom broju odazvali na zornice. Frama svako jutro nakon zornica okuplja mlade na doručku, te tako uz brojne razgovore se stvaraju i nova prijateljstva.

Maja Nikolić

Najljepša nedjelja i istinski sretan Božić

Kao što to i običavamo, vikend u krugu obitelji je najljepši, ali u predblagdansko vrijeme zna biti jako naporan. Osim što se takvi vikendi provode u uređivanju doma, pranja prozora, biranju recepta za kolače i razmišljanju o Novoj godini, uz to svo razmišljanje i nerviranje sve to treba i realizirati. Ali, kada znate da ćete nakon tih kućnih radosti vidjeti osmijeh na licima svojih najbližih, onda nekako sve i ima svoju slatku čar. Međutim, kada vam pola obitelji voli kolače s orasima, a pola orabe ne može ni smisliti onda se zaista čini da imate problem. Nesuglasice nastaju i onda kada jedni žele okiti prozore ovako, a pola obitelji onako. Pitanja poput što će pegla ovdje, je li mi kušljiva suha, što nisi sklonila usisavač i što piletinu nisi pekla zajedno s krumpirima navode vas da zgrabite i peglu i usisavač i tako jako počnete vikati da vas ni taj isti usisavač ne bi mogao nadglasati. Tako iznervirani radije biste tu drugu (mušku) stranu obitelji natjerali da dolaze kod vas na tečaj i da vikend provedete pokazujući im kako se drži pegla i gdje usisavač stoji i kako otkriti je li majica suha ili mokra. Ipak, da ne bi bilo suvišnih rasprava lijepo ostavite rokovnik s receptima, pomaknete derivate za kolače, okrenete se prema kuhinji, zatim nagazite na usisavač, koji, iako stoji na sred kuće naša druga strana obitelji radije preskače, nego da ga vrati gdje stoji, a onda tako mrimo naslonjen na zid čeka da se vi provučete s rukama umazanim do laktova i da mu otkrijete je li majica suha, mokra ili vlažna i uz to još objašnjavate razliku između suhog i mokrog i procijenite satnicu do kada će biti spremna za oblačenje. Međutim, ni tu ne prestaju pitanja. U silnom poslu u kojem se žena nađe u kuhinji i božićnim kolačima, već pomalo umorni, dok druga strana obitelji koja tako mrimo subotu provodi gledajući TV na kojem vidite zelen teren i preko dvadeset ljudi koji trče za loptom, a na tisuće ljudi oko njih koji se trguju kada vide da ta lopta leti u krivom pravcu, vi čujete zijevajućim glasom pitanje Kaaaad će kaaaavaaaaa? Tada već ta druga strana prevršava svaku mjeru i dok vam diše gore i spremate jezikovu juhu i krenete da sve izbrojite, skužite da je druga strana čak uspjela i zaspali.... Budući da se nemate sad kome nagovoriti, vraćate se svojim kolačima i razmišljate koliko zbog sitnih nesuglasica poput ovih, u mnogim obiteljima današnje nestaje one istinske komunikacije i koliko ovakve sitne nesuglasice izazivaju one velike zbog kojih se ljudi koji su se nekada voljeli, sada razilaze. Imati obitelj ne znači imati par stotina maraka u zadnjem džepu i čekati da se potroše i onda krenuti u potragu za novim. Obitelj znači naučiti disati jedan zrak, žrtvovati se i shvatiti da se obitelj ne gradi samo na ružama, već i na trnju. Mnoge obitelji zaobilaze životne križeve i radije se pristaju vraćati na početak nekih novih života, a ne žele biti spremni pružiti i odgovoriti na pitanja, koja možda jesu naporna, ali su sasvim i normalna. Prije par dana sam baš čula priču

od kolegice koja je već petnaest godina u sretnom braku i da je stvar upravo u zdravoj komunikaciji. Drugi kolega mi je pričao da se razveo samo zato što nije išlo. Pa dobro, Andrija, zašto nije išlo? Pa čuj, Majo došlo je do nekog zasićenja. I tako danas mnogi muškarci i mnoge žene pokušavaju opravdati svoj razlaz. Zdrava komunikacija ne znači napraviti mužu popis što treba kupiti u kuću, ona znači otići zajedno u kupovinu i imati strpljenja za ženino biranje koju vrstu kreme uzeti. Zdrava komunikacija znači znati ujutro probuditi u pet sati drugu stranu i objasniti da je vrijeme za zornicu. Uključiti se i razumjeti ženu je možda teško, ali to je kao jedna vrsta umjetnosti u kojoj muškarac, iako ne shvaća zašto, mora slušati koja je razlika između noćne i dnevne kreme. To isto važi i za ženu. Ako je subota rezervirana za dobre tekme na TV-u, onda joj se bolje prilagoditi i naučiti voljeti talijanski nogometni klub Milan, nego postavljati bespotrebna i mukotrpna pitanja poput Zašto ne gledamo Sve za ljubav. Tako dok razmišljate i pravite kolače čujete svog baritona iz dnevnog boravka. Ponovno se pitajte zašto je baš vas zapalo peglanje, spremanje i zašto se bariton ne bi smilovao pa vama skuha kavu. Pa toliko ste zaslužili. Uz to još dok idete prema pećnici tako se snažno udarite u mali nožni prst od onaj usisavač na sred kuće, za koji ste više puta ponovili da ga se skloni. Ipak, ne nastaju sve stvari upravo taj dan, treba se vratiti u takvim trenucima na njegove dobre strane i ljepotu koju on nosi u sebi. Tako, da bi obitelj uvijek imala onu neodoljivu draž nalazite razumijevanje i stvarate obiteljsku harmoniju. Kao prava dobra žena vadite u zdjelu prve napravljene božićne kolačiće, kuhate kavu, lijepo servirate i nosite pred svog dragog muža. Nakon što vidi kavu i vruće kolačiće, daruje vam osmijeh i poljubac koji ruši sve nesuglasice i prepreke. Razgovarate, pričate mu o drugim kolačima, o tome kako ste zamislili okiti bor, koji su njegovi zadaci. Uz to još dobijete i poneki kompliment i to je vaša snaga za još boljim spremanjem. Druga strana obitelji je takva, za žene nerazumljiva, a žene za njih neshvatljiva i prezahtjevna bića. Stoga, kada dodete u situaciju u kojoj bi ste ga najradije zgrabili i namlatili i na njegova pitanja odgovorili ljutnjom, trebate biti jako mudra žena, pa odgovoriti osmijehom koji ruši sve prepreke i poljupcem koji nadvladava svaki oružani kućni sukob. Jer, tada dobivate zadovoljnog muža i sretnu obitelj, te najljepšu nedjelju. Ali treba imati u vidu da žene ipak, bez obzira na sve, žele bar u nečemu biti glavne. Onda, opet mudro s umiljavajućim osmijehom, zamolim ga da se popne na prozor i okači tek svježe oprane zavjese. Kakav dobar osjećaj.

Čestiti Božić i sretno Vam novo ljeto. Neka su Vaše male i velike obitelji uvijek obasjane zdravljem ljubavlju, mudrošću i nepobjedivim osmijehom.

Maja Nikolić

U KOLIJEVCI SVET

Noć je čarolija ugnjetavanih nemira, čistih, bosanskih, neizbrušenih nemira. Prljavi asfalt gaze natraške sive mačke i nevidljivi posve čujni psi. Stišani vapaji proganjaju nas u noći, teškoj, željeznoj noći. Mi vapimo mir, pomirenje sa sobom, vapimo smrt prognanstva i pokorenu sumnju u osmijeh, u ljepotu snivanja, u tišinu osmijeha.

Hoće li se duše moći preobratiti u ovom vremenu kada je ništavilo epitet slavnijih od skromnih, ili će tuge besjediti i u Badnjoj noći?! Hoćemo li poistovjetiti Božićnu noć sa svim ostalim, kad su porazi bića koja nas vješto nadvladavaju. Kad su košmari ukrasi polusna, pa ne razaznajemo niti što je zbilja a što pak ne... Prepustiti se milini Isusovih očiju, još samo One umiju sahraniti ljudsku suzu i donijeti mir. Znam, zaboravili smo terminološko značenje leksema sreća. Još u literaturi i mehanizmima minulih sjećanja, ali... ipak... Kad zazvoni Zvono u pola noći, stisni petlju ponadati se još jednom, još samo jednom. Usuglasi iščekivanja i ono što bi mogla nazvati zbiljom. Sama si... pa što, jedina nisi! Bolna si... pa što, zato je i došao! Pala si... pa što, koji to lom nije zamladio! Prazan ti je novčanik... pa što, nećeš s njim preko Modre rijeke! Iznevjerili su te, ubili... pa što, rodi se s Njim! I molim lijepo, ne kukaj, jer takvi su upravo opasni. Pogledaj u Tihoj noći sveto Svjetlo kolijevke, Njegove prstičke koji su tebi pruženi, da te zagrlje, utješe! Zar vjeruješ u Smrt, zar te ta misao može poraziti?! Čestitaj i samome sebi Badnjak i Božić ne samo drugima, jer pomirenje sa sobom rađa preokrete.

Isuse, iz skromne kolijevke spasavaš svijet. Tu sam, tu je, tu smo! Dobro znamo da nikoga nećeš zaobići.

Ljiljana Tadić

Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje
Čestit Božić i sveto Isusovo porođenje
te mnogo zdravlja ljubavi i mira u 2008. godini želi vam

ZBOR IUVENTUS SALINARUM

RAZGOVOR S PREMIJEROM TUZLANSKOGA KANTONA MR. ENESOM MUJIĆEM

Enes Mujić je rođen 1954. godine u Repniku kod Banovića gdje je završio osnovnu školu. Srednju naobrazbu stekao je u Tuzli, a Mašinski fakultet završio u Sarajevu. Kao inženjer strojarstva najveći radni vijek Mujić je proveo radeći za kompaniju Helios u Banovićima. Trenutačno obnaša dužnost premijera Vlade Tuzlanske županije i priprema doktorsku disertaciju. Oženjen je i otac dvoje djece.

HG: Što biste izdvojili iz rada Vlade TK u vremenu otkad ste premijer?

Mujić: Ova Vlada je počela s radom 1. travnja 2007. godine. Shvatili smo da naša godina praktički traje preostalih devet mjeseci i da puno toga moramo sustići. Evo, mogu reći da smo ovih dana upravo i uspjeli u tome, sustigli smo vrijeme našeg kašnjenja. Osnovna karakteristika rada ove Vlade je upravo to da smo i proračun donijeli nekako pred mjesec travanj. Mada je vrlo rijetko da se netko odlučuje donositi privremene odluke o financiranju, jer to predstavlja samo nužni korak izlaska iz neke krize, mi smo to učinili. Poslije toga trebalo je puno toga učiniti tako da smo veliku pozornost posvetili izradi strateških dokumenata. Odmah na početku smo se odlučili da ćemo raditi strategiju razvoja ovoga kantona. Prethodna strategija koja je bila u nešto manjem obimu je već istekla 2005. godine, a potrebno je bilo osigurati preduvjete za razvoj indrustrije, nova upošljavanja, obuhvatiti borbu protiv siromaštva i mnoge aspekte na koje nas upućuju međunarodni dokumenti, vladine i nevladine organizacije te naše obveze koje smo po zakonu preuzeli.

HG: Jeste li se susretali s nekim problemima u radu i kako ste ih riješili?

Mujić: Ova godina karakteristična je po nekoliko slučajeva koje smo uspješno riješili. Prije svega imali smo jedno veliko nezadovoljstvo koje se akumuliralo godinama. U pitanju su zaposleni u obrazovanju koji nisu imali riješen status, niti uređene pravilnike. Mogu reći da smo to ove godine uspješno uradili tako da je u lipnju već počela primjena novih pravilnika. Također, ovo vrijeme obilježilo je i štrajk uposlenih u zdravstvu koji je vrlo dugo trajao, a mi smo među prvim kantonima koji su prihvatili uvjete i omogućili da se nastave reforme u zdravstvu koje podrazumijevaju temeljite promjene od organizacije domova zdravlja, preko svih službi do krovnih institucija kao što je UKC Tuzla. Sada punom parom radimo na pripremanju prijedloga proračuna i smatram da će sve ove aktivnosti biti završene do kraja godine kako bi blagovremeno mogli donijeti proračun.

HG: Vi spominjete uglavnom dobru suradnju na relaciji sindikat - Vlada. Međutim, poznato je da predstavnici sindikata često negoduju na rad Vlade, nekako imaju suprotstavljeno stajalište što ostavlja opći dojam da su Vlada i sindikat redovito u sukobu. Slažete li se?

Mujić: Mislim da Vlada uopće nije u sukobu sa sindikatom. Postoje određeni nesporazumi ili stvari koje treba doradivati. Naime, ako smo negdje sredinom godine imali jako dobro riješen problem, očigledno da taj problem nije mogao biti tako pokvaren do kraja godine. Ali, ja razumijem sindikat. Oni imaju određene obveze prema svom članstvu i obzirom da je proračun u pripremi, to je uobičajeno da tijekom izrade nacrti i prijedloga proračuna sindikati iskazuju svoje zahtjeve. Vlada će to zadovoljiti u onoj mjeri u kojoj je moguće. Dakle, uvijek je proračun ograničavajući faktor za sve naše potrebe i prohtjeve. Sindikati moraju biti realni, mi ćemo prihvatiti ono što je realno i što je moguće. Proračun je isključivo u funkciji proračunskih korisnika, a to znači obrazovanje, zdravstvo, policija, pravosuđe i organi uprave. Ja sam uvjeren da ćemo zadovoljiti i u svim oblastima pa i u obrazovanju popravljati stanje u skladu s važećim i nekim novim kolektivnim ugovorima.

HG: U zadnje vrijeme došlo je do naglih poskupljenja pa su opravdano oči građana uprte u Vladu kako našega tako i drugih kantona u Federaciji BiH? Da li je odgovornost na Vladama i smatrate li da postoje mjere koje bi mogle riješiti ovaj problem?

Mujić: Teško je reći da je odgovornost na Vladama, ali uvijek mora netko biti kao dežurni krivac. U suštini, ja bi rekao da je ova godina karakteristična po tome da su se počela događati raznorazna poskupljenja. Prvo je uslijedilo krajem ljeta kada smo imali sušu, te su najavljena poskupljenja brašna, kruha i još nekih proizvoda. Međutim, činjenica je da je to jedna euforija koja nas je zahvatila a koja se odnosi na velike lobije koji utječu na uvoz ovih artikala iz okolnih zemalja. Mi proizvodimo tek deset posto naših ukupnih potreba i ako je taj rod i umanjeno, to je nešto simbolično što nije trebalo dovesti do

poskupljenja. Problem je nastao kod slobodnog formiranja cijena, jer poznato je da trgovci uvijek hoće veću zaradu. Vlade trebaju i moraju imati određene instrumente da se time bave i to kontroliraju. Međutim, ne smijemo zaboraviti da smo mi u jednom novom vremenu, vremenu globalizacije i da ne možemo tek tako zabraniti povećanje cijena. Postoji zakon o kontroli cijena koji je omogućio da Vlade na kantonalnoj i federalnoj razini mogu određene artikle kontrolirati bar u dijelu marži. Mi to ovih dana intenzivno činimo i kako je poznato, događaju se konkretni primjeri.

HG: Svaka Vlada bi posebnu pozornost trebala posvećivati poboljšanju gospodarskih prilika. Što je sa gospodarstvom? Ima li poboljšanja u TK?

Mujić: Veći dio svog života proveo sam upravo radeći u toj oblasti. Ja čitav život nešto proizvodim i pokušavam pomoći i drugima. To mi je kao što kažu "kao umjetniku pod prstima". Međutim, pojavila su se određena ograničenja i ja ću sigurno u čitavom svom mandatu inzistirati i učiniti sve da dođe do pomaka kada ja u pitanju poticaj u razvoju poljoprivrede, industrije, proizvodnje... To je sigurno najkvalitetnija stvar koju čovjek u društvu može učiniti i od koje društvo može imati koristi. Mi u našoj Vladi imamo interes da što više novca odvojimo za poticaj industriji, poduzetništvu, naročito privatnom i želimo što više sredstava osigurati za te namjene. Naš proračun mora biti okrenut ka povećanju proizvodnje i zapošljavanja.

HG: Ostvaruje li TK suradnju s drugim kantonima/županijama u okruženju? Ima li suradnje s nekim gradovima ili županijama u susjednim zemljama. Na kom polju se očituje?

Mujić: Naš kanton ili bolje rečeno šira regija je opredijeljena za suradnju sa svim kantonima u Federaciji BiH, ali i šire. Mi već dobre kontakte

imamo s tri županije u Hrvatskoj i pred potpisom smo određenih sporazuma. Također, suradnja se odvija i s regijama iz Italije i Švedske. Mi smo sebi dali zadatak da ćemo razvijati tu suradnju, razmišljati o europskim fondovima i razvijati lokalnu zajednicu, a da će kao rezultat toga doći i neka državna politika koja će jednog dana prihvatiti to kao neminovnost.

HG: Proračun za narednu godinu planiran je u većem iznosu nego što je bio u ovoj. Hoće li biti značajnijih promjena u raspodjeli sredstava?

Mujić: Karakteristika prijedloga proračuna za narednu godinu je to da je on oko deset posto veći od ovogodišnjeg. Svi stručnjaci koji se bave tom oblašću, a ja im se pridružujem, smatraju da je to realan proračun. On ne može biti plod naših želja nego mora biti rezultat dobre procjene i stvarnih mogućnosti. Kao takav, ipak pruža mogućnost da zadovoljimo i socijalne potrebe, potrebe naših proračunskih korisnika, ali i da bude jednim dijelom razvojni. Moja je želja bila da on bude daleko više razvojni, međutim moramo se pomiriti s činjenicom da on u još dvije do tri godine mora biti više socijalni. Kad to kažem mislim isključivo na Ministarstvo za rad i socijalnu politiku kome smo dozvolili povećanje za oko 20% jer smo shvatili da jako puno određenih populacija treba pomoći i da postoje zakonski okviri u kojima je moguće pomoći te populacije. S druge strane, sve naše troškove smo ograničili na razini prošlogodišnjih, tako da kompletno povećanje proračuna možemo usmjeriti na socijalne slučajeve, povećanje plaća, standarda i sl.

HG: Kada je u pitanju raspodjela sredstava, djelatnici iz oblasti kulture i sporta su uglavnom nezadovoljni izdvojenim sredstvima. Hoće li biti boljih dana za ove oblasti?

Mujić: Logično je da uvijek bivamo nezadovoljni jer težimo ka nečemu što je bolje. Ako usporedimo 2005. i 2006. godinu možemo lako zaključiti da su izdvajanja za sport i kulturu povećana sa 800.000 na 1.600.000 KM. Međutim, smatramo da ni to nije dovoljno i da treba više novca izdvajati i za sport i

za kulturu. No, to mora biti isključivo u granicama mogućnosti ukupnog proračuna. Tako ako imamo danas primjedbe da nam mnoga društva ili kulturni radnici prigovaraju, to je opravdan prigovor i moramo tražiti mogućnosti povećanja sredstava ali isključivo u proračunu koji imamo.

HG: Kada je kultura u pitanju nemoguće je ne spomenuti Napredak, Preporod i Prosvjetu. Koliko se sredstava izdvajalo za ova kulturna društva i hoće li kada su ona u pitanju biti značajnijih promjena u narednom periodu?

Mujić: Vlada i ja smo posebno pozitivno naklonjeni ovim društvima. Znamo što ona predstavljaju za naš ukupni milje ili ambijent življenja u našem kantonu kojeg smo uvijek željeli unaprijediti i staviti na jednu višu razinu. Uvjeren sam da će i naš zahtjev, da se ovim društvima u narednoj godini povećaju sredstva, biti i ispoštovan. Nisam siguran u kojoj mjeri, ali on će biti u nešto višem iznosu nego što je bio u ovoj godini.

HG: Po Vašem mišljenju, je li kulturna društva daju dovoljan doprinos kulturi i očuvanju tradicije s ovih prostora?

Mujić: U principu mogu reći da sam zadovoljan. Naravno, to ne znači da u tim društvima ne treba raditi više i proširivati njihovu domenu. Njihovi interesi također mogu biti i veći i širi. Smatram da je ovo dobra osnova i da je i dalje možemo unapređivati.

HG: Nedavno ste se sastali sa predstavnicima tuzlanskog Napretka koji su Vam se zahvalili za potporu Međunarodne likovne kolonije. Kako ocjenjujete rad Napretka, društva koje je odnedavno zbog velikih aktivnosti i iznimno dobrih rezultata postao jedina glavna podružnica u BiH, a jedna od tri od ukupno 80 u svijetu?

Mujić: Naročito me obradovala ova vijest da je naš Napredak postao jedna od tri vodeće, od ukupno 80, koliko podružnica ima u svijetu kao i to što je jedina u BiH. Mislim da ovo društvo na neki način prednjači kada je u pitanju djelokrug rada kulturnih društava. Smatram da ove napore treba podržati i

treba omogućiti bolje uvjete za rad svih društava a posebno Napretka. Mislim da je ovo društvo na neki način iskoristilo svoju priliku, unaprijedilo svoje aktivnosti i dovelo ih na zavidnu razinu.

HG: Kada spominjemo Napredak ne možemo a da ne spomenemo i Hrvatski glasnik koji je pravi ambasador kulture TK u svijetu u koji svaki mjesec šalje 350 svojih primjeraka sa informacijama iz TK. U nebrojeno slučajeva ove novine su zbog sadržaja okarakterizirane kao borac za suživot, zajedništvo i razumijevanje. Smatrate li da Hrvatski glasnik ima opravdanost izdavanja i da ga treba podržati?

Mujić: Apolutno, smatram i podržavam sve napore u onom smislu u kojem sam već govorio.

HG: U Tuzli se počinje graditi "Kulturni centar sveti Franjo". Što mislite o tom projektu, je li potreban Tuzli i što on po Vama predstavlja za ovaj grad i kanton?

Mujić: Mislim da je ovaj projekt dobar i da ga treba podržati jer će sigurno imati pozitivnu ulogu u TK. Samim tim što se radi o lokaciji koja je još od ranije imala nešto prepoznatljivo, dakle znamo da je tu nekada bila crkva i mislim da je sasvim u redu da na tom mjestu bude izgrađen jedan ovakav centar koji će osim vraćanja sjećanja na nekadašnje vrijeme i ulogu franjevac, njihov utjecaj na stvaranje ambijenta i suživota u ovom gradu, doprinijeti i jednoj boljoj općoj kulturnoj slici.

HG: U svim kantonima, pa tako i u ovom često, se govori o minorizaciji malobrojnih. Mislite li da minorizacije ima kod nas i u kom obliku?

Mujić: Vjerujem da je ima, ali ima je u cijeloj BiH, na žalost. Tamo gdje su u većini Bošnjaci, oni bi trebali biti ti koji ispravljaju ovakvu pojavu, a tako isto mislim i na Hrvate i Srbe u mjestima gdje su oni većina. Naš kanton je poznat po tome da je ovdje bilo najmanje sukoba i da smo na neki način najlakše preživjeli sva ta stradanja, da smo se razumjeli. Uvijek je bilo dovoljno mudrosti i pameti za suživot i toleranciju. To podržavam i mislim da u svakom slučaju vodimo računa da ispunimo barem te minimume, kad god imamo priliku, da učinimo i više. Osobno sam zainteresiran da gdje je god to moguće te stvari popravimo i osiguramo da svi imaju adekvatan položaj.

HG: Zajedništvo je nešto čemu svi trebamo težiti. Kao što ste i sami kazali, tuzlanski kraj se nekako po tome uvijek prepoznao. Nadamo se da će tako biti i ubuduće.

Mujić: Slažem se i sve ćemo učiniti da to bude i bolje zato što svi normalni ljudi uviđaju da je sasvim dobro živjeti u jednom ovakvom ambijentu u kome možemo biti samo pozitivno duhom nadareni. Nikada nisam pomislio da trebam mijenjati zemlju, uvijek mi je ovo bila najdraža zemlja i najdraži ambijent za življenje.

Razgovarala: Ankica Stjepić-Čosić

BiH PARAFIRALA SPORAZUM O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU SA EUROPSKOM UNIJOM

Nakon političke krize koju je BiH prolazila, parafiranje ovog ugovora simbolično je označilo koračanje BiH ka europskom putu, gdje objektivno i pripada. Ovim europskim ugovorom BiH preuzela je obvezu uvesti 1.200 europskih propisa i mnoštvo državnih institucija kako bi se oni provodili. BiH je prilikom parafiranja Sporazuma predstavljao predsjedavajući Vijeća ministara BiH u ostavci, Nikola Špirić, a EU povjerenik za proširenje Olli Rehn. Brzina pristupanja EU ovisit će od napretka koji BiH bude ostvarivala u ispunjavanju uvjeta za EU.

Predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine u ostavci Nikola Špirić i povjerenik Europske unije za proširenje Olli Rehn, 4. prosinca 2007. godine parafirali su u Sarajevu Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između BiH i EU. Sve svjetske agencije prenijele su ovu vijest koja je označila povijesnu priliku za BiH. "Ovo je dan za slavlje i važan dan za europsku budućnost BiH", izjavio je Rehn na ceremoniji parafiranja istaknuvši kako SSP za BiH znači bolje gospodarske veze s Unijom i otvaranje mogućnosti za sudjelovanje u cijelom nizu projekata sa zemljama članicama. Kako podsjeća HINA, pregovori o SSP-u između BiH i EU u tehničkom dijelu zaključeni su još u prosincu 2006. godine no parafiranje je odgođeno zbog zostanka dogovora o reformi policije u BiH na čemu je inzistirala Europska komisija. Povjerenik Rehn ponovio je da sada postoji osnova za provedbu reforme policije, a političke lidere u BiH pohvalio, jer su u proteklom danima uspjeli postići kompromis o tom pitanju i time pridonijeli ukupnom normaliziranju stanja u zemlji. Kako je naglasio, u ovom trenutku je ključno zadržati započeti napredak i završiti posao te se pripremiti za nove izazove. Nije želio prognozirati kada bi BiH mogla steći status kandidata za punopravno članstvo u EU, te upozorio da se prije toga mora potpisati SSP, a to se opet može očekivati tek kada BiH donese odgovarajuće zakone kojima će se osigurati provedba političkog dogovora o reformi policije. Na činjenicu da BiH čekaju brojne obveze podsjetio je i drugi potpisnik, premijer Špirić, pri tom naglasivši da nije riječ samo o reformi policije nego i javnog RTV sustava, javne uprave, gospodarstva, ali i potpunoj

suradnji s Haškim tribunalom. Dodao je međutim da će, bude li se na tome ozbiljno radilo, BiH moći računati na status kandidata za članstvo u EU već tijekom 2008. godine. "Ne smijemo propustiti ovu povijesnu priliku, jer bi nas u tom slučaju prošlost sustigla", kazao je Špirić pritom naglasivši žurnost početka procesa opće društvene transformacije BiH.

Visoki predstavnik za BiH Miroslav Lajčak izjavio je povodom parafiranja SSP-a da BiH sada ima sve izgleda uhvatiti korak sa svojim susjedima na putu priključenja EU. Iako je bilo najavljeno, svečanom parafiranju SSP-a nisu nazočili povjerenik EU za vanjsku i sigurnosnu politiku Javier Solana i portugalski ministar vanjskih poslova Luis Amado. Oni u Sarajevu nisu uspjeli stići zbog guste magle.

Parafiranje Sporazuma predstavlja povoljnije političko ozračje za donošenje novog Ustava BiH

Parafiranje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju pozdravili su mnogi, kako u BiH tako i izvan njezinih granica. U priopćenju kojim se oglašio HDZ BiH 1990 se ističe da potpisivanje SSP-a između BiH i EU označava početak uvođenja europskih standarda u BiH čija primjena predstavlja sredstvo za ostvarivanje ravnopravnosti Hrvata s druga dva naroda. Parafiranje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju pridonijet će normalizaciji prilika u BiH, smatra predsjednik HDZ-a BiH dr. Dragan Čović te pridodaje da se istim stvarima povoljnije političko ozračje u BiH za donošenje novog Ustava naše zemlje.

Svi političari u BiH opredijeljeni su za europski put

Komentar parafiranja Sporazuma zatražili smo i od Mije Krešića, ministra sigurnosti u Vijeću ministara BiH koji nam je kazao da je parafiranju prethodio akcijski plan dogovoren desetak dana prije, a tiče se reforme policije koja je jedan od osnovnih preduvjeta za parafiranje Sporazuma. "Svi političari u BiH opredijeljeni su za europski put i razgovori u tom smjeru su vođeni nekoliko mjeseci. Ponekada se stekne kriva slika u javnosti u smislu velikog političkog mimoilaženja. To su sve faze pregovora i ono što je najbitnije je činjenica da je BiH ispunila uvjete koji se od nje traže i da je parafirala SSP" - kazao je Krešić. Ukupna događanja u BiH koja su mnogi ocijenili iznimno lošim i poredili s vremenom s početka 90-ih, Krešić je prokomentirao kao zloporebu poluinformacija kojima su pojedinci svjesno išli u zastrašivanje naroda pri tome želeći za sebe prikupiti određene političke poene. "Situacija nije tako strašna kakvom se predstavlja. Složena jeste i problema ima, ali na tragu smo riješiti probleme putem dijaloga i koncenzusa koji su uvijek najbolje rješenje. BiH je bliže EU i parafiranjem Sporazuma preuzela je na sebe nove obveze te će konačno morati krenuti u pozitivnijem pravcu uvažavajući europske standarde" - kazao je Krešić.

Slovinci pozdravili parafiranje SSP-a

Parafiranje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europske komisije i BiH pozdravilo je i Slovensko ministarstvo vanjskih poslova, ocijenivši da je time BiH napravila korak prema Europskoj uniji. "Ovaj događaj trebao bi biti poticaj za politički dijalog u BiH", navedeno je u izjavi slovenskog ministarstva vanjskih poslova, objavljenog na web-stranicama ministarstva. Ministarstvo ističe bitnost dogovora BiH političkih stranaka o mjerama za povećanje efikasnosti državnih institucija, te važan doprinos koji je tome dao predstavnik međunarodne zajednice Miroslav Lajčak. Istaknuto je također da je Slovenija i ubuduće spremna podržavati države zapadnog Balkana na njihovu putu prema europskim integracijama.

Priredila: Ankica Stjepić-Čosić

Završeno trodnevno zasjedanje Biskupske konferencije BiH (28. do 30. studenoga)

BISKUPI: ŽELIMO JEDNAKOPRAVNOST

Podržani su i projekti koje provodi Caritas BK BiH

SARAJEVO - Vrhbosanski nadbiskup, kardinal Vinko Puljić, poručio je katolicima i drugim ljudima u BiH da se svi problemi trebaju rješavati ljudskim dogovorom i razgovorom.

Opće dobro

Odgovarajući na upit novinara o poruci "bh" katolicima u trenutku kada je politička kriza na vrhuncu i kada mnogi nagađaju i o mogućnosti izbijanja novog rata, kardinal Puljić kazao je da je bolno iskustvo rata jasno pokazalo da se nepravdom ne mogu rješavati stvari.

Kardinal: Bolno iskustvo rata jasno je pokazalo da se nepravdom ne mogu rješavati stvari

- Snaga života je vjera i nada u Boga. Iz te nade suočavamo se s izazovima života i nemamo moć kazati da će nešto biti ili neće biti. Moramo se boriti za opće dobro, jer ne može jednim biti dobro, a drugima ne, jer to je nepravda. Želimo opće dobro, a to znači jednakopravnost - kazao je kardinal Puljić

na konferenciji za novinare nakon redovitog zasjedanja Biskupske konferencije BiH.

Projekti

Biskupi su razmotrili i izvješće svoga izaslanika na Prvom međunarodnom susretu pastora beskućnika, te izrazili žaljenje da se beskućnicima u BiH, kojih se broj točno ni ne zna, gotovo nitko sustavno ne bavi. Biskupi su zahvalni karitativnim djelatnicima koji nastoje raditi na tome planu te pozvali da se problemu nemalog broja beskućnika pristupi odgovorno i sveobuhvatno. Podržani su i projekti koje provodi Caritas BK BiH u suradnji s biskupijskim Caritasima, u borbi protiv side. Potaknuli su na još veću zauzetost u borbi protiv ovisnosti o drogi. Iznova pozivaju sve mjerodavne

strukture vlasti, vjerske, humanitarne i druge organizacije, odgovorne ustanove i medijske djelatnike, kako bi se svi zajedno i uspješno borili protiv poštosti "ovisnosti" u društvu.

DOSTOJANSTVO I VRIJEDNOSTI SVAKE OSOBE

Tijekom trodnevnog zasjedanja biskupi su saslušali izvješće svoga izaslanika s 22. konferencije o Pastoralu i skrbi za bolesne stare osobe. Biskupi potiču karitativne i pastoralne djelatnike da rade na buđenju svijesti o dostojanstvu i vrijednosti svake osobe, a osobito starih i bolesnih, te da za njih pokažu prioritet, jer su upravo oni sve češće na rubu društva i prepušteni samima sebi.

Dejan Jazvić, Večernji list

Čestitke Hrvatskome Glasniku

Poštovani gospodine Novose!
Dragi Jura!

I dosad sam cijenio "Hrvatski glasnik" i uvijek se radovao kada mi je poštom stigao novi broj!

Rado ga čitam i prenosim informacije i drugima u Beču.

U prošlom broju vidjeh dajte pisano čedo tuzlanskog Napretka napunilo 15 godina. Ta obljetnica više je nego dovoljan razlog da Ti se barem kratko javim i time podijelim s Tobom i ostalim članovima Glasnikove obitelji to veselje!

Čestitam Tebi osobno kao dugogodišnjem, glavnom uredniku, i svim suradnicima na ustrajnosti u tome teškom i ne baš zahvalnom poslu! Ova čestitka dolazi od HKD Napredak Austrija, Glavna podružnica Beč kao i od mene osobno. Znam da ovih dana pljušte čestitke i tapšanja po ramenima. Valjda su sva dobrohotna i iskrena.

Na ovome mjestu želim Ti reći da i meni osobno ovdje u Beču, iako nisam iz Tuzle, zahvaljujući Napretku i "Hrvatskom glasniku" Župa Soli i ljudi u njoj postadoše redovito mjesto zanimanja.

Ne želim komplimentirati (toga sigurno imate ovih dana) ali ću svakako reći svoje mišljenje: HG je, iako "tek" 15 godina star, po svome izgledu, nastupu, širini i ozbiljnosti pogleda i stavova već odavno punoljetan! Želim vam da tako i nastavite i nadam se da će ne samo tuzlanski Napredak nego i Središnja uprava u Sarajevu, te grad Tuzla, kanton pa i šira zajednica ubuduće više podržati rad nesebičnih i samoprijegornih suradnika HG. Vašim radom kroz prvih 15 godina to ste zaslužili!

Na ovom mjestu želim čestitati i izdavaču, HKD Napredak Glavnoj podružnici Tuzla i predsjedniku dr. Miroslavu Petroviću. Da nije Napretka, koji je i više nego institucija, sigurno ne bi bilo ni HG ni bi bio tako ustrajan i kvalitetan! Stoga čestitka izdavaču, uredništvu, suradnicima i čitateljima sa iskrenim željama na mnoga ljeta!

Srdačan pozdrav iz Beča
Prof. Filip Zloušić Predsjednik
HKD Napredak Austrija Glavna podružnica Beč

Uvaženi g-dine Novose!

U povodu obilježavanja petnaeste obljetnice izlaženja lista "Hrvatski glasnik" najiskrenije Vam čestitam.

Hrvatski glasnik se čita širom svijeta. Osim informacija koje nam pruža svaki napisani redak odiše toplim porukama ljubavi i plemenitosti. Asvojim znanjem, iskustvom, predanošću i optimizmom Vi osobno svemu tome dajete snažan pečat.

Dekanesa Tehnološkog fakulteta
Dr. sc. Mirjana Radić, red. prof.

Poštovani gospodine, Novose!

U povodu 15. obljetnice osnivanja i neprekidnog izlaženja časopisa "Hrvatski glasnik", upućujem Vam iskrene čestitke, tople želje za dobro zdravlje i dug život, kako Vas osobno, tako i časopisa koji s nevjerojatnom upornošću, trudom i voljom, vodite već desetljeće. Kao osoba koja živi od pisane riječi, vrlo dobro znam koliko je to mukotrpan, ali i važan posao. "Hrvatski glasnik" je, barem u posljednjih 15 godina, nesumnjivo najbolji kroničar kulturnih i drugih zbivanja na ovim prostorima, te želim da to shvate i oni koji odlučuju o izdavanju novca za medije.

Dakako, veoma sam sretan što pripadan krugu brojnih suradnika, koji uz Vašu pomoć doprinose izlaženju "Hrvatskog glasnika".

Vaš suradnik i prijatelj,
Miroslav Petrović, novinar Večernjeg lista BiH

TUZLAK IZABRAN U SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

Nedavno održani parlamentarni izbori u susjednoj nam Republici Hrvatskoj bili su povod za razgovor s gospodinom Ivom Andrićem Lužanskim, koji će zahvaljujući osvojenim glasovima u XI. izbornoj jedinici, to jest na prostoru Bosne i Hercegovine, u naredne četiri godine obnašati funkciju zastupnika u hrvatskome saboru.

Osim razgovora o izborima u RH dotaknuli smo se i nekih drugih značajnih pitanja za Hrvate u Bosni i Hercegovini. Gospodina Lužanskog ne treba podrobnije predstavljati budući je kroz ovih petnaest godina od kako izlazi naš i Vaš Hrvatski Glasnik, bio čest gost na njegovim stranicama.

GOSPODIN SANADER ĆE BITI NA ČELU VLADE!

HG: Prije svega, gospodine Lužanski u ime uredništva lista Hrvatski Glasnik čestitam Vam na izboru u Sabor Republike Hrvatske.

Lužanski: Zahvaljujem se na čestitci i koristim ovu prigodu iskreno se zahvaliti svim biračima a posebice onima koji su podržali listu HDZ-a i moju kandidaturu.

HG: Povod za ovaj razgovor jesu nedavno održani izbori za Sabor Republike Hrvatske. Znamo da se na listi HDZ nalazilo i Vaše ime, odmah iza imena ministra znanosti, obrazovanja i športa u Vladi RH, prof. dr. Dragana Primorca. Kako komentirate činjenicu da ste bili druga osoba na listi i da ste evo danas član Sabora?

Lužanski: Biti drugi na listi za mene je značilo da su neki koji su odlučivali o redosljedu prepoznali moju dosljednost u vođenju politike te mi na taj način omogućili povratak na političku scenu, na žalost, ne u zemlji u kojoj živim, nego u Republici Hrvatskoj. Iskreno se nadam da ću kao saborski zastupnik biti glasnogovornik onih i koji su me birali a to su Hrvati iz BiH.

HG: Pregovori o sastavljanju buduće većine u Saboru su u tijeku. Kako će po Vašem mišljenju ti pregovori završiti? Hoće li gospodin Sanader dobiti sljedeći četverogodišnji mandat?

Lužanski: Hrvatska demokratska zajednica će biti na vlasti sljedeće četiri godine a gospodin Sanader će biti na čelu vlade.

HG: Mislite li da se izborna pobjeda HDZ odveć relativizira? Naime, u javnosti se zahvaljujući izjavama političara i čelnih ljudi

stranaka, pa dobrim dijelom i medija, možda ipak ne ističe dovoljno činjenica da je HDZ na kraju ipak osvojio deset mandata više od svoga najbližeg suparnika.

Lužanski: Pobjeda je uvijek pobjeda. Poraženom ostaje da ga se tješi. HDZ je relativni pobjednik što očito ne odgovara niti nekim politikama i političarima u RH kao i jednom dijelu neobjektivnih medija. Zahvaljujući svom izbornom rezultatu HDZ ide dalje na vođenju Hrvatske ka europskim i euroatlantskim integracijama.

HG: Imate li neki komentar na promjene u SDP? Tu naravno mislim na povlačenje gospodina Ljube Jurčića.

Lužanski: Zar je na takav potez potreban komentar?

HG: Dobro, prihvaćam to Vaše pitanje za odgovor. Prvi ste čovjek s ovih prostora kojemu je pošlo za rukom da uđe u Sabor RH. Kolika se odgovornost trenutno nalazi na Vama kada su u pitanju Hrvati iz Bosne i Hercegovine i što planirate konkretno učiniti za njih, a osobito za Hrvate na tlu Tuzlanske županije?

Lužanski: Svjestan sam svoje odgovornosti kao što sam svjestan da se od mene mnogo očekuje. Tijekom kampanje smo prošli kroz cijelu BiH i ono što me posebice raduje jeste vjera običnog čovjeka u HDZ BiH. Mislim da su se svi mogli uvjeriti da je HDZ BiH bio i ostao jedina politička snaga Hrvata u BiH i da treba ići ka okrupnjavanju političke scene u BiH odnosno integriranju dva HDZ-a. Republika Hrvatska će i dalje nastaviti vraćati dug Hrvatima u BiH, a ne pomagati nas, te ću na tom planu inzistirati na ravnomjernijoj raspodjeli sredstava, posebice kada su u pitanju kapitalni projekti. Mi trenutačno imamo kapitalni projekt izgradnje Katoličkog kulturnog centra "Sv. Franjo" koji će biti adekvatno praćen, ali to ne znači da se ne trebaju pojaviti novi kapitalni projekti koji bi zadovoljili potrebe Hrvata naše županije.

ZAR NAM TREBA RAT PA DA SMO SKUPA?!

HG: Kada smo se već dotaknuli bosansko-hercegovačkih Hrvata, tijekom kampanje prošli ste kroz cijelu Bosnu i Hercegovinu, susreli ste se s običnim malim ljudima na terenu. Što su Vam oni govorili, na što su se žalili, koji su njihovi problemi? Kako danas općenito komentirate njihov položaj u zemlji?

Lužanski: Ti susreti su me posebno dojmili. Kao osoba kojoj je od travnja 2001. godine zabranjen politički rad bio sam prijatno iznenađen načinom na koji su mi prilazili obični ljudi čestitajući mi na povratku, hrabreći me i govoreći da ih nikad nisam izdao i da su sigurni da ću biti njihov dobar zastupnik. To mi je davalo snagu i stvorilo veliku obvezu prema tim ljudima. Njihovi problemi su kao i naši: neuposlenost i određena vrsta beznađa. Tim ljudima ćemo sukladno ustavima i zakonima Republike Hrvatske i BiH nastojati vratiti osmijeh na lice i vjeru u bolju i pravedniju BiH. Moja obveza prema njima je da zajedno s legalnim i legitimnim predstavnicima Hrvata u BiH vratimo dostojanstvo tim ljudima i izborimo se političkim sredstvima za njihovu jednakopravnost, konstitutivnost i suverenitet u BiH.

HG: Kreševska deklaracija je konačno donijela ono što su Hrvati iz Bosne i Hercegovine već dulje vrijeme priželjkivali, a to je jedinstvo unutar hrvatskoga korpusa. Ono što je ostalo upečatljivo svima koji su se našli na predizbornome skupu HDZ održanome u Tuzli 6. studenoga jest trenutak kada je g. Primorac na slikovit način ukazao na potrebu jedinstva među Hrvatima, između ostaloga i ovdje na tlu Tuzlanske županije, zagrlivši Vas i gospodina Peju Banovića. Što i kako dalje? Može li se ostvariti jedinstvo među Hrvatima?

Lužanski: Mislim da sam dijelom već odgovorio na ovo pitanje. Ako uistinu želimo biti u službi svog naroda, a ne stavljati narod u svoju službu mora

se prestati s praksom da čim je netko nezadovoljan svojim statusom u stranci odlazi iz nje i formira novu stranku. Narod je prozreo takve i on će ih kazniti. Ali bojim se, s obzirom na našu malobrojnost, da ne budemo svi kažnjeni, a da za svoje grijehe svejedno optužujemo druge. Stoga jesam za političko okrupnjavanje, jesam za hrvatsko jedinstvo. Zar nam treba rat pa da smo skupa?! Želim upozoriti da su ovo krizna vremena kada se političkim diletantizmom može izgubiti više nego što se gubi u ratu. Zato oni koji nisu spremni svoj osobni interes podrediti interesu naroda kojeg navodno predstavljaju neka dobro razmisle što rade i za koga rade.

HG: Pred nama je ponovno proces pregovora o promjeni Daytonskoga ustava. Što će nam novi pregovori po vašem mišljenju donijeti?

Lužanski: Budu li se potpisnice Kreševske deklaracije pridržavale potpisanog sporazuma uvjeren sam da će novi ustav biti prihvatljiv i Hrvatima Bosne i Hercegovine. S tim procesom ne treba žuriti te bitne stvari lomiti preko koljena. Treba imati strpljenja i mudrosti i ne podležti pritiscima ma odakle oni dolazili.

KOLIKO BUDETE ČUVALI SVOJ ŽIVOT ČUVAJTE I OBRAZ!

HG: Sudionik ste domovinskoga rata. Bili ste i predsjednik Federacije Bosne i Hercegovine. Kako danas gledate na taj period? Kako uopće komentirate potez i odluku tadašnjega visokog predstavnika u Bosni i Hercegovini kojim Vam je zabranjen svaki vid političkoga djelovanja?

Lužanski: Sve što sam radio u ratu i poraću smatram časno odradenim poslom za koji sam bio biran od drugih koje nadam se nijednim svojim potezom nisam iznevjerio. Kada smo na početku rata moj pokojni brat i ja obukli vojničke odore, moj pokojni otac nam je rekao: "Djeco vi ne znate što je rat čuvajte se ali koliko budete čuvali svoj život čuvajte i obraz. Nemojte iz rata izaći ukaljanog obraza". To mi je bio moto i u vojsci i u politici. A što se tiče odluke visokog predstavnika ona je bila suluda i besmislena kao što je i sada. Nikada je nisam priznavao, ali sam sankcije debelo osjetio.

HG: Kajete li se zbog nečega što ste učinili? Ili biste možda nešto rado promijenili?

Lužanski: Neke stvari bi, vjerojatno s ove vremenske distance gledajući, drukčije uradio! Ali, u biti ne bih ništa mijenjao!

FORMIRANJE ZAVIČAJNOG KLUBA SOLJANA U ZAGREBU

HG: Jedna od temeljnih odrednica svakoga naroda jest i kultura. Budući je Hrvatski Glasnik glasilo HKD "Napredak" Tuzla dotaknut ćemo se kratko i kulture. Koliko stignete pratiti kulturna događanja u gradu Tuzli i što općenito mislite o radu kulturnih društava? Tu prije svega mislim na ona društva s hrvatskim predznakom.

Lužanski: Prije svega želim se zahvaliti ljudima iz hrvatskih društava što nam godišnje upriliče desetke i desetke kulturnih manifestacija na našem području. Ljudi koji ne žale niti vrijeme, a često ni svoj novac zavrjeđuju kvalitetniji odnos svih nas prema njima, a posebice vlasti od općine, pa do države. Svijetao primjer ste i vi iz Hrvatskog Glasnika koji ste, svojevrsan kroničar svih događanja u našoj županiji.

HG: Mislite li da je kultura danas u krizi? Koliko ljudi uopće imaju potrebu baviti se kulturom uslijed sve veće borbe za osobnu egzistenciju, ali i sveprisutnog pada društvenih vrijednosti općenito?

Lužanski: Svugdje gdje je nestašica novca tu je i kriza a ona se posebice reflektira na kulturi. Volio bih da i nekultura bude u krizi a to se očito ne događa. Gdje god se okrenemo šund cvjeta i za divno čudo debelo se plaća, to znači da novca ima i da ga treba preusmjeriti na prave stvari i na prave vrijednosti. Veći je, dakle problem pada društvenih vrijednosti nego nedostatak sredstava za kulturne projekte.

HG: Kako g. Ivo Andrić Lužanski planira pomoći hrvatskim kulturnim društvima u gradu Tuzli koja dobivaju jako malo sredstava u odnosu na ono što čine za kulturni život grada?

Lužanski: Svojim odlaskom u Zagreb planiram biti pokretač formiranja zavičajnog kluba Soljana u Zagrebu. Tamo živi nekoliko tisuća Hrvata s naših prostora među kojima je i velik broj uspješnih ljudi. Siguran sam da će pomoći onima koji su odlučili živjeti ovdje. Nadam se da će naša kulturna društva imati kvalitetne projekte za natječaj koji raspisuje vlada Republike Hrvatske i da ću pomoći da neki od njih prođu.

HG: Gospodine Lužanski hvala Vam na izdvojenome vremenu za naš list. Puno sreće u radu u Saboru i predstavljanju interesa Hrvata iz BiH.

Lužanski: Hvala i vama i na vremenu i prostoru. Na kraju koristim ovu prigodu, da uredništvu, suradnicima i čitateljstvu Hrvatskoga Glasnika čestitam značajni jubilej kojeg Glasnik ove godine slavi, a svim Vašim čitateljima poželim Čestit Božić i sretnu i blagoslovljenu Novu 2008. godinu.

razgovarao: Ivica Kovačević

SURADNICI - AUTORI TEKSTOVA OD 1992.

A
Fatmir ALISPAHIĆ, Žana ALTUMBABIĆ, Marko AMIDŽIĆ, Ivo ANDRIĆ LUŽANSKI, Tomislav ANDRIĆ, Martin ANTUNOVIĆ, Bijader ATIĆ, Ekrem AVDIĆ, Ljubomir AZDAJIĆ

B
Mile BABIĆ, Mirsad BAKALOVIĆ, Boris BALTA, Marinko BANOVIĆ, Zvonimir BANOVIĆ, Božo BANJANIN, Mato BIKIĆ, Drago BOJČIĆ, Ivana BORO, Franjo BOŠANKIĆ, Ivan BOŠANKIĆ, Mladen BOŠANKIĆ, Zvonko BOŠANKIĆ, Josip BOŠNJAKOVIĆ, Anita BOŠNJAK, Danijela BOŽIĆ, Mirjana BOŽIĆ, Niko BRADVIĆ, Lucija BRESTOVAC, Kasim BRIGIĆ

C
Anto ČIGELJEVIĆ, Anto CRVENKOVIĆ, Ivan CVITKUŠIĆ, Boris CVITKUŠIĆ

Č
Milenko ČAJIĆ, Nikola ČIČA, Željka ČORAK, Vlado ČUTURA

D
Katarina DIVKOVIĆ, Marjanko DIVKOVIĆ, Marko DIVKOVIĆ, Mladen DIVKOVIĆ, Nikola DIVKOVIĆ, Srećko DIVKOVIĆ, Vladimir DIVKOVIĆ

D
Mato ĐAKOVIĆ, Damir ĐAPO, Mato ĐULABIĆ,

Dž
Nasiha DŽUMHUR-SAVIĆ,

F
Pavo FILIPOVIĆ, Mijo FRANKOVIĆ,

G
Vanja GAVRAN, Anto GRBIĆ, Uglješa GUZINA

H
Izet HANDŽIĆ, Fahrudin HIDANOVIĆ, Kadrija HODŽIĆ, Vlatko HRKAČ, Nedim HRUSTANBEGOVIĆ

I
Biljana ILIČKOVIĆ, Jagoda ILIČIĆ, Nikola IVANOVIĆ, Svjetlana IVANOVIĆ

J
Vehid JAHIĆ, Šimo JANJIĆ, Mladen JOZIĆ, Maja JURIĆ, Zvonimir JURIĆ

K
Azra KALESIĆ, Berislav KALFIĆ, Fuad KASUMOVIĆ, Filip KARADŽA, Marko KEPIĆ, Vlado KERDSEVIĆ, Anđelko KNEŽEVIĆ, Luka KNEŽEVIĆ, Romeo KNEŽEVIĆ, Stipo KLJAJIĆ, Anđelko KOVAČEVIĆ, Ivana KOVAČEVIĆ, Ivica KOVAČEVIĆ, Katarina KOVAČEVIĆ, Mate KOVAČEVIĆ, Tvrtko KRAJINA, Alen KRISTIĆ, Atif KUJUNOVIĆ, Azra KUNOSIĆ, Annemarie KURY

L
Josip LEBO, Blažen LIPOVAC, Fabijan LOVRIĆ, Ljupko LOVRIĆ, Marko LOVRIĆ

LJ
Jurica LJUBIČIĆ

M
Ana MADŽAREVIĆ, Ana MAGAJNE, Miroslav MANDIĆ, Ivica MARINOVIĆ, Mirko MARJANOVIĆ, Zdravko MARJANOVIĆ, Jadranko MARKOVIĆ, Kristina MARKOVIĆ, Magdalena MARTINOVIĆ, Tadija MARTINOVIĆ, Ivan MARTI-NAŠEVIĆ, Petar MATANOVIĆ, Daniela MATIČEVIĆ, Alen MATOŠEVIĆ, Melita MEDIĆ, Zvonko MILIČIĆ, Mario MILOSEVIĆ, Goran MIŠIĆ, Mirela MIŠKIĆ, Ana MIŠKOVIĆ, Zlata MUSIĆ, Ivica MAZIĆ, Dino MUSTAFIĆ, Franjo MUŠURA

N
Andrija NIKIĆ, Franjo NINIĆ, Svjetlana NIKOLIĆ, Ivica NOSIĆ, Juraj NOVOSEL

O
Amra ODOBAŠIĆ, Husnija OMERČEHAJIĆ, Ilija ORKIĆ, Ilija ORŠOLIĆ, Mato ORŠOLIĆ, Enisa OSMANČEVIĆ

P
Davor BAŠIĆ-PALKOVIĆ, Stjepan PAVIĆ, Regina PAVLOVIĆ, Barbara PAVL-JAŠEVIĆ, Stjepo PRANJIC, Anto PRANJKIĆ, Slavko PECIREP, Jasna PERIĆ, Anita PETROVIĆ, Dragan PETROVIĆ-PIŠTA, Marica PETROVIĆ, Miro PETROVIĆ, Miroslav PETROVIĆ, Enisa PILAVDŽIĆ

R
Ivan RAVLIĆ, Ljubo RADIĆ, Džanan RIBIĆ, Ankica ROSANDIĆ

S
Zdenko SAMARDŽIJA, Čazim SARAJLIĆ, Aida DURIĆ-SAVIĆ, Nikola SLAVULJICA, Iko SKOKO, Ana STAHOV, Jugoslav STAHOV, Ivan STANIVUK, Ankica STJEPIĆ-ČOŠIĆ, Ljubica STJEPIĆ, Slavko STJEPIĆ, Branislav STUMPH, Zvonimir SUČIĆ

Š
Nina ŠARAC, Jasmina ŠARAC, Ivan ŠARČEVIĆ, Slavica ŠERIĆ, Anto ŠIMIĆ-ČIKO, Ferid SLJIVIĆ, Roko ŠPIONJAK, Zlatko ŠPOLJAREVIĆ, Marko ŠTEKIĆ

T
Anto TADIĆ, Ivana TADIĆ, Kata TADIĆ, Kristina TADIĆ, Ljiljana TADIĆ, Zdenko TADIĆ, Franjo TOPIĆ, Jožo TUNJIĆ, Luka TUNJIĆ, Srećko TUNJIĆ

U
Alija UZUNOVIĆ

V
Pero VASILJ, Nikola VESELČIĆ, Danilo VIDOVIĆ, Marica VIKIĆ, Vojislav VIJANOVIC, Srdan VUKADINOVIĆ, Mario VUKOJA

W
Josip WELTE

Z
Vitimir ZEČEVIĆ, Vlatko ZIMMER, Filip ZLOUŠIĆ, Anto ZVONAR

DRINSKE MUČENICE

Svjedokinja vjernosti Bogu

Kćeri Božje ljubavi je na poziv nadbiskupa dr. Josipa Stadlera u Sarajevu 1882. osobno dovela utemeljiteljica Družbe Franziska Lechner. One su 1911. otvorile na Palama nedaleko od Sarajeva samostan, Marijin dom. Prvotno zamišljen kao oaza za oporavak bolesnih i sestara nastavnica iz Zavoda sv. Josipa u Sarajevu, Marijin je dom postao poznat po dobrim djelima prema svim potrebitima koji bi pokucali na vrata, posebno prema susjedima pravoslavicima, zbog čega je prozvan "gostinjcem siromaha".

Ratna 1941. zatekla je u samostalnu na Palama s. M. Julu Ivanišević (Hrvatica, r. 1893.) kao predstojnicu s. M. Berchmanu Leidenix (Austrijanka, r. 1865.), s. M. Krizinu Bojanc (Slovenka, r. 1885.), s. M. Antoniju Fabjan (Slovenka, r. 1907.) i s. M. Bernadetu Banja (Mađarica, r. 1912.). Sestre su svojim životom i radom djelotvorno svjedočile krćansku ljubav u duhu karizme svoje Družbe. Požrtvovano su njegovale bolesnike i velikodušno dijelile kruh djeci državnog Dječjeg doma ne razlikujući ih po vjeri i naciji, te pomagale siromahe i prosjake koji su im dolazili s Romanije. Usprkos tomu, četnici su 11. prosinca 1941. svih pet sestara nasilno odveli u smjeru Goražda, a kuću opljačkali i zapalili. Njihov križni put po hladnoći i snijegu, bez odgovarajuće odjeće, uz preslušavanja i ispitivanja, prijetnje i vrijeđanja, vodio ih je najprije do Carevih voda i Sjetline. Tako je 76-godišnja starica s. Berchana, shrvana od puta i svih događanja, odvojena od ostalih sestara i zadržana. Sestre Jula, Krizina, Antonija i Bernadeta odvedene su dalje do Goražda.

Četiri dana i četiri noći trajalo je putovanje sestara od Pala do Goražda preko Romanije. U Goražde su stigle 15. prosinca 1941. popodne i smještene u vojarnu na drugi kat. Iste večeri razularen i četnici su u pijanom stanju provalili sestrama u sobu i s nečistim namjerama nasrli na njih. U obrani

svoga ljudskog dostojanstva i zavjetovane čistoće sestre su se istrgle iz ruku svojih napadača i jedna za drugom iskočile kroz prozor. Četnici su, međutim, jurnuli dolje pred vojarnu, ozlijeđene sestre noževima usmrtili i bacili u rijeku Drinu, koja je nekoliko dana kasnije odnijela njihova tijela.

S. Berchman ostala je desetak dana u Sjetlini i vidljivo se oporavljala. Zatim je, kako joj je rečeno, trebala poći u Goražde k ostalim sestrama, koje su već bile ubijene. Dva su je četnika odvezla saonicama. Kočijaš je po povratku rekao da je dobro stigla sestrama, a jedan od njih oko vrata je imao njezinu krunicu. Zapisano je da je ubijena 23. prosinca 1941.

Sestre Jula, Berchmana, Krizina, Antonija i Bernadeta, poznate kao "Drinske mučenice", velikodušno su nesebičnom ljubavlju kao misionarke u napačenoj Bosni služile Bogu i pomagale siromasima. Svoju vjernost Bogu potvrdile su prolijevanjem krvi. Glas o njihovoj mučeničkoj smrti nadaleko je raširen te je kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, dobivši potrebno dopuštenje od Kongregacije za proglašenje svetaca, 4. prosinca 1999. izdao dekret o pokretanju Dijecezanskog postupka za njihovu beatifikaciju. Proglašenje blaženim Božjih službenica Marije Jule Ivanišević i četiriju susestara, za što je potrebno moliti, bit će ne samo službeno priznanje njihova mučeništva nego i promidžba duhovnih vrijednosti za koje su živjele i položile svoje živote.

Božje službenice Jula Ivanišević, Berchmana Leidenix, Krizina Bojanc, Antonija Fabjan i Bernadeta Banja iznimni su uzori vjernosti Bogu i djelotvorne ljubavi prema nevoljnicima. Opravdano je vjernički se nadati da će njihova prolijevana krv biti sjeme novih svjesnih i odgovornih krćana kao i novih duhovnih zvanja - sjeme krćana i duhovnih zvanja za novo vrijeme. One su i moćne zagovornice u svojim potrebama, napose u teškim životnim kušnjama i pogiblima. Mnogi su se u to već osvjedočili.

Vlada Albanije od vlasti u Indiji traži prenošenje posmrtnih ostatka najpoznatije albanske blaženice

Tirana i Skoplje u sukobu zbog Majke Tereze

- Dok albanska strana tvrdi kako je Majka - Albanka, Makedonci uzvraćaju da je ona zapravo makedonska kći...
- Grad Tirana i albanska vlada već imaju razrađenu i strategiju kako će predstaviti

svijetu buduću albansku sveticu...

Život je...

Život je prilika, iskusi je
Život je ljepota, divi joj se
Život je san, učini ga stvarnim
Život je izazov, suoči se s njim.

Život je zadatak, izvršavaj ga
Život je igra, igranj ga
Život je dragocjen, njeguj ga
Život je bogatstvo, čuvaj ga!

Život je ljubav, uživaj je!
Život je tajna, pronikni je
Život je obećanje, ispuni ga!
Život je tuga, nadiđi je.

Život je pjesma. Pjevaj je!
Život je borba, prihvati je
Život je tragedija, suprotstavi se!
Život je avantura, usudi se!

Život je sreća, zasluži je!
Život je ŽIVOT, brani ga!

Majka Terezija iz Calcutte

Tuzla - Obilježen blagdan sv. Barbare, zaštitnice rudara

Rudari tuzlanskog kraja okupili su se i ove godine u samostanskoj crkvi Sveti apostoli Petar i Pavao kako bi obilježili blagdan svoje zaštitnice - sv. Barbare, 4. prosinca.

Svetu misu je predvodio gvardijan tuzlanski, fra Zdravko Anđić, koji je govoreći o povijesti obilježavanja blagdana sv. Barbare na ovim prostorima osvrnuo se i na njezin život kroz koji je kako je poznato često bila izložena nekim opasnostima. Iako je bila progonjena i često u opasnosti, uvijek je ostala vjerna Kristu i krćanskoj vjeri. Zahvaljujući sv. Barbari i drugim mučenicima izraslo je krćanstvo i dobilo snagu nadvladati svako progonstvo. "Ona je svojom krvlju i svojim životom potvrdila ono u što je bila uvjerena. Krćani kasnijih stoljeća promatrajući njezin život, pokušavajući se nekako približiti životu svete Barbare, vidjeli su da je ona uzor u kreposti. Tako su počeli tražiti njezin zagovor i bili su uslišani, pogotovu oni ljudi koji su bili u neposrednoj opasnosti i koji su na neki način bili blizu smrti. Tako su i rudari koji borave pod zemljom i koji su u stalnoj opasnosti vidjeli da se trebaju obraćati sv. Barbari, tražiti njezinu zaštitu i preko nje tražiti milost i Božji blagoslov.", kazao je fra Zdravko. Osim rudara, sv. Barbara zaštitnica je i tvrđava, tornjeva, graditelja, zidara, topništva, vojnika, vatrogasaca, a štiju je i graditelji tunela. Tuzla, koja je od davnina poznata kao rudarski kraj, blagdan sv. Barbare obilježavala je još u vrijeme Austrougarske, a zuba vremena još uvijek odolijeva kupola kapele s njezinim imenom koja se nalazi na ulazu u jednu od jama tuzlanskog rudnika. Kako nam je kazao Ilija Filipović koji je mirovinu stekao radeći kao rudar, blagdan sv. Barbare uvijek se obilježavao, samo što se u vrijeme komunističkog sus-

tava, kada je bilo zabranjeno njegovo obilježavanje u duhu vjere i molitve, odvijalo u okviru obitelji. "Na blagdan sv. Barbare nekada je proslavljan i Dan rudara. Dolaskom komunista na vlast došlo je i do promjena koje su evo stvar prošlosti i mi zadnjih nekoliko godina ponovno se možemo javno moliti našoj zaštitnici" kaže Filipović.

Rudari i članovi njihovih obitelji koji su se na blagdan sv. Barbare okupili u tuzlanskoj crkvi, druženje uz čaj i rum nastavili su u samostanskom oratoriju.

Ankica Stjepić-Čosić

PROSLAVA SVETE BARBARE U FOJNICI

Hrvatsko rudarsko geološko društvo "Mostar: upriličilo je i ove godine 7. prosinca proslavu sv. Barbare-zaštitnice rudara u Fojnici i Kiseljaku.

Proslava je započela svetom misom u samostanu "Sv. Duh" u Fojnici. Misu je držao fra Mirko Majdandžić, gvardijan. Misi su nazočili mnogi gosti iz BiH i Hrvatske. Između ostalih u goste su pozvani i Geofizika d.d. iz Zagreba i Geofizika d.o.o. Sarajevo. Nakon mise obišli smo bogatu franjevačku knjižnicu i čuli od gvardijana fra Mirka veoma zanimljive povijesne podatke o samostanu i fojničkom kraju. Fra Mirko nas je pozvao i na odličnu rakiju, domaće hercegovačko vino i kavu u posebno uređene prostorije, gdje nam je želio dobrodošlicu. Ugodno druženje je gospođa Milena Čavić, iskoristila za predstavljanje Geofizike d.d. "Zagreb" i Geofizike d.o.o. "Sarajevo", što je praćeno sa zanimljivim pitanjima i komentarima.

U restoranu "Kamin" u Kiseljaku, u nastavku proslave održana je izborna skupština HRGD. Rad Skupštine je otvorio predsjednik UO gospodin Željko Knežević, pozdravljajući nazočne članove i goste, gdje je poimenično spomenuta i delegacija Geofizike d.d. iz Zagreba. Odmah nakon kratkog referata o radu društva, direktor željeznica, gospodin Lesko - isključivi prijevoznik boksita iz BiH rudnika za Mađarsku, iznio je ovogodišnje povećanje proizvodnje i transporta boksita za 17 % u odnosu na prošlu godinu.

Između ostalih, da pozdravi skup pozvan je i prof. dr. Mladen Zelenika, dipl. ing. rudarstva. Pozdravio je nazočne i čestitao im blagdan sv. Barbare u ime direktora Geofizike Zagreb, gospodina Mije Metara, gospođe Milene Čavić direktora Geofizike d.o.o. Sarajevo, nazočnih kolega geofizičara i sebe osobno. Saopćio je interes Geofizike da se njeni djelatnici i "Društvo" učlane i surađuju s HRGD i zainteresiranim članovima.

Informirao je nazočne o velikim potrebama Geofizike za inženjerima geodezije, geologije, rudarstva, geotehnike i bušenja, koji se sve teže nalaze na tržištu djelatnika. Vezano za to izvjestio je prisutne i o pripremama programa za početak rada Geotehničkog fakulteta na Širokom Brijegu. U pripreme su zasada uključeni: Poglavarstvo općine Široki Brijeg, Geotehnički fakultet u Varaždinu, Sveučilište u Zagrebu, Građevinski fakultet i Sveučilište u Mostaru. U pripreme se treba i HRGD uključiti kako bi se usvojio kvalitetniji program s boljim znanjem geologije, bušenja, eksploatacije mineralnih sirovina i geomehničkih terenskih, laboratorijskih i kabinetskih istražnih radova. Profesor Zelenika je spomenuo i vrsnog znanstvenika dr. sc. Vladimira Davida koji vodi znanstveno-stručni institut Geofizike i koji se, na sreću Geofizike suglasio da predaje na budućem fakultetu na Širokom Brijegu. Izjavio je i obećanje gospodina Metara da će participirati u sponzoriranju novog "Geotehničkog" fakulteta na Širokom Brijegu.

Nastavak proslave je protekao u prijateljskom druženju uz ukusne delicije restorana "Kamin" i čašu dobrog vina do kasnog poslijepodneva, kada su se prisutni razišli uz dogovor za proslavu sv. Barbare i sljedeće godine i dobre želje za predstojeće božićne blagdane.

SRETNOST!
Milena Čavić

Obilježena stogodišnjica od rođenja Ismeta Mujezinovića

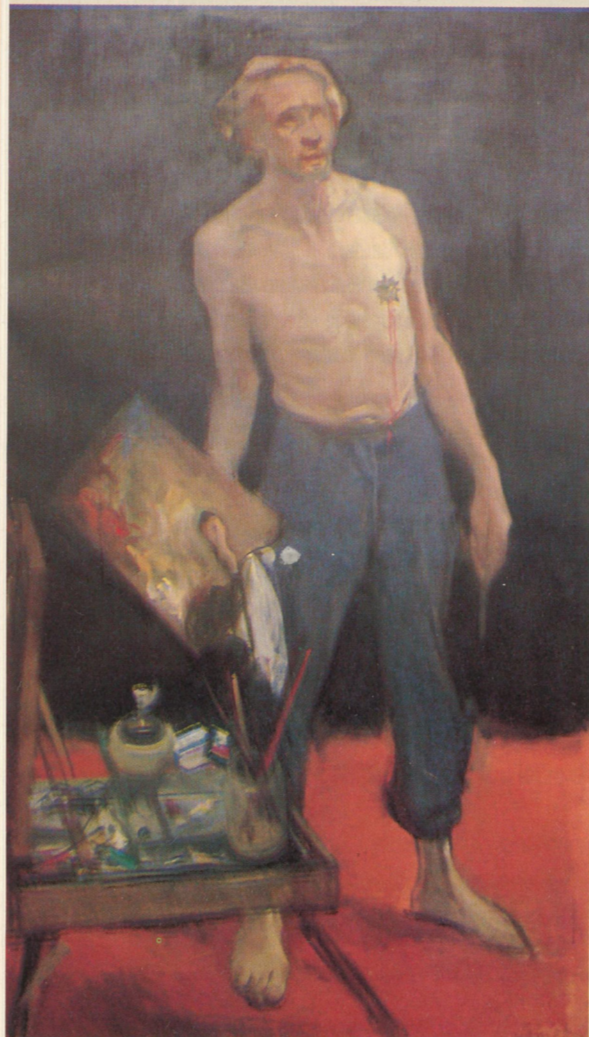
Stoti rođendan velikana jugoslavenskog likovnog stvaralaštva, svestranog umjetnika Ismeta Mujezinovića dostojno je obilježen u njegovom rodnom gradu, Tuzli.

Nizom prigodnih manifestacija potaknuta su sjećanja na darovitog Ismeta, na njegov bogat životopis, i na ono što je Mujezinović bio prema kazivanju onih koji su ga poznavali, a to je, što znači biti čovjek.

U čast Ismeta Mujezinovića u "Bosanskom kulturnom centru" u Tuzli organizirana je svečana akademija. U Međunarodnoj galeriji portreta postavljena je druga stalna postavka djela ovog umjetnika i otvorena izložba desetak njegovih učenika, sada cijenjenih umjetnika, a u Ateljeu Ismet Mujezinović otvorena je izložba "Lik Ismeta Mujezinovića na platnima drugih umjetnika".

Ismet Mujezinović je jedan od Napretkovih stipendista i upravo zahvaljujući toj potpori, upisao je Zagrebačku akademiju likovnih umjetnosti, te upornim radom i usavršavanjem ostvario veliki uspjeh i postao cijenjen umjetnik.

Mujezinović je dao veliki doprinos osnivanju "Collegium artisticum" u Sarajevu i respektabilne Državne škole za likovnu umjetnost u Sarajevu. Tvorac je Jugoslavenske galerije portreta u Tuzli,

koja je početkom devedesetih godina preimenovana u Međunarodnu galeriju portreta. Na njezinom čelu je bio Mevludin Ekmečić, koji se bavio teatro, pisao za časopis "Pozorište", "Front slobode" te druge brojne časopise.

Međunarodna galerija portreta "Tuzla" u svom fondusu posjeduje oko 2 000 Mujezinovićevih djela, počevši od crteža do slika. Značajan broj djela sačuvan je u sarajevskim ustanovama kulture, kao i kućnim galerijama ljubitelja likovnog stvaralaštva. Gradska uprava Tuzle pokrenula je inicijativu da Mujezinovićeva djela budu zaštićena, a njegov stan u Tuzli namjeravaju pretvoriti u muzej.

Istaknuti skladatelj, Oskar Danon na obilježavanju 100. obljetnice od rođenja Ismeta Mujezinovića, s kojim je prijateljevao i surađivao, probudio je sjećanja na dane provedene s njim, nastojeći ga približiti, ne samo kao umjetnika, već i kao ličnost.

Na jednoj strani uzor mu je bio Leonardo da Vinci, a na drugoj, po izrazu, Goya. Za njega slika nije samo boja, već nosi neku poruku. Ismet je bio pun nerva, znao je svojim slikama prenositi želje, shvaćanja i gledanja na svijet. Govorio je da će ostati krležijanac, jer je od Krleže naučio kako gledati na svijet i kojim putem treba ići intelektualac i čovjek koji voli ljude", prisjetio se Danon.

Oskar Danon, s izuzetno živopisnim sjećanjima govorio je o Ismetovim stajalištima, njegovom protivljenju bilo kakvog taborenja umjetnika, kao što je u početku bilo pokušaja nakon prve izložbe "Bosansko selo" u "Collegium artisticum" tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća.

"Pripadao je generaciji mladih ljudi koji su maštali o novom čovjeku, o novom dobu i koji su se

željeli uhvatiti u koštac s nepismenošću i polupismenošću i kroz kulturu razviti našu sredinu, kako bi bila ravna svijetu i svemu onomu što nas u njemu čini dostojnim življenja i čovjeka. Bila je to generacija entuzijasta, koji su bili puni humanosti i želje pomoći svojim znanjem i sposobnošću prenijeti isto", istaknuo je Danon i dodao da se Mujezinović, kroz autoportret sa spomenicom koja krviri, a koji se nalazi u fondusu Međunarodne galerije portreta "Tuzla", zapravo ispovijeda o svim teškoćama kroz koje je tada, u nastojanjima ispraviti iskrivljeni pogled na svijet i moralne vrijednosti, prolazio s grupom intelektualaca i umjetnika.

Jedan od onih koji su ga poznavali kao učitelja u Državnoj likovnoj školi u Sarajevu, a kasnije je taj odnos prerastao u odnos dva akademska slikara, je Mustafa Pašić. Pašić, kao i ostali njegovi učenici, ističe da je Mujezinović bio izuzetan pedagog, dobar sugovornik i veliki autoritet u društvu.

"Interesiralo ga je što njegovi bivši učenici rade. Zahtijevao je vidjeti naše radove i uvijek nas je bodrio. Iz školskih dana u sjećanje mi je ostala urezana njegova rečenica "tko nauči gledati, znat će crtati". Jer, on je imao drukčiji pristup, nije jednom po jednom davao instrukcije, već bi stao ispred nas, uzeo papir i crtao isti model, objašnjavajući zašto i kako to radi.", prisjetio se Pašić.

Ismet Mujezinović je pripadao generaciji umjetnika i intelektualaca koji su smatrali da je umjetnost dokaz vrijednosti ljudi i humanost, da kultura deset puta više vraća od onoga što se u nju uložila, i da s umjetnošću mogu doprinijeti razvoju ljudskog življenja, za razliku od suvremenog "bh" društva gdje je temelj sreće materijalizam.

J. Šarac

ISMET MUJEZINOVIĆ

Akademik ISMET MUJEZINOVIĆ (1907.-1984.), akademski slikar, vrhunski umjetnik, predsjednik Inicijativnog odbora za osnivanje Univerziteta u Tuzli i prvi počasni doktor Univerziteta u Tuzli.

ISMET MUJEZINOVIĆ, akademski slikar iz Tuzle, revolucionar, nosilac Spomenice 1941., član Akademije znanosti i umjetnosti BiH i dopisni član JAZU u Zagrebu.

Rođen u Tuzli 2. prosinca 1907. godine. Umro je 7. siječnja 1984. u Tuzli. Slikarstvo je studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Pohađao je poznate slikarske škole i obilazio mnogobrojne slikarske atelier-e u Beču, Parizu, Pragu i u drugim gradovima Europe.

U Sarajevu okuplja grupu "Mladi". U to vrijeme formiraju se umjetnička udruženja "Četvorica" i "Krug", a Mujezinović izlaže s "Petoricom" i "Cvijetom Zuzorić". Bio je jedan od osnivača i angažiranih mladih slikara "Collegium artisticum".

Umjetničko stvaralaštvo akademika Mujezinovića može se podijeliti na četiri perioda: predratni, ratni, poslijeratni sarajevski i tuzlanski period.

Predratni period je uglavnom obilježen kolorističkim efektima. Slike: "U vrtu", "Portret Marije", "Oranje", "Žetva", "Ručak u školi", "Procesija pred crkvom", "Posljedni put dr. M. Spahe", predstavljaju najbolja djela iz ovog perioda. U ratnom vremenu Mujezinović je grafičar koji olovkom i perom bilježi heroizam boraca i stradanje naroda. Crta djecu u zbjeu, zgarišta, prizore pokolja, popaljena sela i sl. Sve to donosi naturalistički vjerno i umjetničkim jezikom govori o heroizmu i tragici naroda u ratu. U Sarajevu stvara monumentalnu kompoziciju "Prelaz preko Neretve". U Tuzli, od 1953. godine bavi se svim slikarskim žanrovima. Tu i nastaju njegova najbolja djela: Zbjeg, Bitka na Sutjesci, Radost, Autoportret i dr.

Ismet Mujezinović stipendist Hrvatskog kulturnog društva "Napredak"

Sretna okolnost je bila da se Ismet Mujezinović upoznao s uglednim sarajevskim advokatom, dr. Nikom Andrijaševićem, čovjekom veoma široke kulture, poštovaocem likovnih umjetnosti...

Poznanstvo sa Andrijaševićem bilo je u velikoj mjeri presudno za Mujezinovićovo slikarsko opredjeljenje, razvoj i afirmaciju.

U osobi ovog plemenitog i susretljivog čovjeka Mujezinović je našao svog iskrenog zaštitnika, prijatelja i budnog pratioca svog slikarstva...

Dr. Niko Andrijašević se založio da Mujezinović dobije stipendiju-potporu Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" u iznosu od 500 dinara, što mu je bilo dovoljno za redovno školovanje.

Izvadak iz životopisa objavljenog u mnogorafiji Ismet Mujezinović, autora Čazima Sarajlića - (str. 256.).

Ogromno umjetnikovo slikarsko djelo jednako je veliko po obimu i po umjetničkoj vrijednosti. U svakom njegovom radu, svakom detalju, izbija na vidjelo umjetnikova beskrajna ljubav za čovjeka i njegovu sudbinu.

Za svoje uspješno angažiranje i djelovanje dobio je brojna priznanja, nagrade i odlikovanja.

Skupština Univerziteta u Tuzli. 16. prosinca 1977., na prijedlog Akademije znanosti i umjetnosti Bosne i Hercegovine, dodijelila je počasni doktorat nauka akademiku Ismetu Mujezinoviću za njegova vrhunska dostignuća u likovnom stvaralaštvu, za značajan doprinos koji je dao na afirmaciji i razvoju kulture i umjetnosti u BiH.

Juraj Novosel

U VUKOVARU I NIJEMCIMA ODRŽAN ZNASTVENO-STRUČNI SKUP "DIVAN JE KIĆENI SRIJEM"

U organizaciji općine Nijemci u Vukovaru i Nijemcima održan je 24. studenog prvi međunarodni znanstveno-stručni skup "Identitet Srijema u prošlosti i sadašnjosti". Direktor projekta bio je načelnik općine Nijemci Ivica Klem, a cijeli su projekt vodili i realizirali mr. Sandra Cvikić i mr. Krešimir Bušić.

Na skupu je nazočilo preko 40 znanstvenika i stručnjaka koji su u šest "razreda" obradili mnoge teme koje su bitne za identitet Srijema počevši od onih povijesnih, religijskih, jezičnih do ekonomskih tema. Na skupu su sudjelovali, između ostalih, i dr. sc. Ive Mažuran, prof. dr. Agneza Szabo, dr. sc. Josip Jurčević, prof. dr. Stjepan Sršan i mnogi drugi.

Nakon izlaganja doneseni su i konkretni zaključci koji bi trebali pomoći u promicanju identiteta Srijema kao i njegovog očuvanja.

Više je nego jasno kako danas mnogi "potiskuju" identitet Srijema relativizirajući ga i gotovo tvrdeći da on i ne postoji iako je Srijem definiran i granicama i poviješću, ali i jasnim srijemskim i šokačkim identitetom.

Ovaj je skup po prvi put organiziran, ali je sigurno kako će biti organiziran i nadalje jer je potreba za njim više nego očita.

Sva izlaganja bit će objavljena i u zborniku.

Sudionici skupa su obišli i neke od važnih obilježja Vukovara, a posebne su dojmove ostavili bijeli križevi na velikom stratištu - Ovčari.

Na skupu su sudjelovali i predstavnici Napretka.

Vanja Gavran

U SARAJEVU ODRŽANA PJESNIČKA VEČER POSVEĆENA VUKOVARU

U organizaciji Hrvatskog kulturnog društva Napredak 2. prosinca 2007. godine u prepunom Napretkovom klubu "Lira" održana pjesnička večer Grad - glazbeno-pjesnička večer posvećena Siniši Glavaševiću u Vukovaru.

Odabrane tekstove Sinišinih priča, čovjeka koji je postao i ostao simbol simbola, interpretirao je glumac Rene Medvešek, a svojim ga je pjesmama na gitari pratio kantautor Čedo Antolić.

Sinišine priče sabrane su u jednu knjigu. To su priče koje govore o ljubavi i životu, a Siniša ih je pisao posljednjih dana svoga života tj. neposredno prije pada Vukovara 18. 11. 1991. Sve ih je poslao telefaxom u Zagreb i stoga su očuvane i objavljene.

Prije šest godina ova je "predstava" odigrana u Zagrebu s namjerom da bude izvedena jedanput. No ipak i na sreću postala je toliko prepoznatljiva i upečatljiva da su mnogi tražili da se izvodi i u drugim gradovima u Hrvatskoj. Ona je tako i dalje jedan od načina kojima se obilježava velika tragedija stradanja u Vukovaru.

Bilo je lijepo što je u Sarajevu, još jednom gradu heroju, bilo govora i prisjećanja na ovaj hrvatski grad u Srijemu i sve njegove stanovnike.

Vanja Gavran

hrvatska demokratska zajednica

Čestit Božić i
blagoslovljenu Novu 2008. godinu
svim ljudima dobre volje želi

Hrvatska demokratska zajednica BiH
Općinski odbor Tuzla
Rado Pejić

BOGATI NAPRETKOVI BOŽIĆNI DANI 2007.

U Sarajevu je 5. prosinca 2007. u prostorijama Napretkovog kluba "Lira" održana konferencija za novinare na kojoj su predstavljeni programi ovogodišnjih Napretkovih božićnih dana u Sarajevu koji će biti održani od 14. do 23. prosinca.

Dani počinju tradicionalnim i jubilarnim 15. Napretkovim međunarodnim božićnim malonogometnim turnirom. Program turnira predstavio je Miro Pandžić, direktor turnira i tajnik SAŠK-a Napredak. Turnir će biti održan u dvorani Mirza Delibašić - Skenderija u petak i subotu, 14. i 15. prosinca. Do sada je svoje sudjelovanje prijavilo sedam nogometnih ekipa: Sarajevo, Željezničar, Posušje, Velež, Varteks (Varaždin), Karlovačko Kor-ner i SAŠK Napredak, a očekuje se i prijava osme ekipe. Pokrovitelj je i ove godine član Predsjedništva BiH iz reda hrvatskog naroda Željko Komšić.

Dana, 17. 12. u Napretkovom klubu "Lira" u 19.00 sati bit će predstavljen 55. Hrvatski narodni godišnjak 2008. i Napretkov zidni kalendar s motivima slika slikara Karla Mijića, koji je inače bio Napretkov stipendist.

Ljubitelji likovne umjetnosti moći će pogledati 13. po redu izložbu Likovni Annale. Predsjednik Napretkove likovne udruge Stjepo Gavrić rekao je kako će izložba biti otvorena u srijedu, 19. 12. u 19.00 sati u Maloj galeriji Sv. Ante na Bistrici. Predstaviti će se 48 umjetnika sa 72 rada. Izložba je kao i uvijek prodajnog karaktera, a dio sredstava od prodaje namijenjen je Napretkovom fondu za stipendiranje Ivo Andrić - Vladimir Prelog.

Predsjednik HKD-a Napredak prof. dr. Franjo Topić iz ovogodišnjih je Dana posebno izdvojio tradicionalni Napretkov svečani božićni koncert, koji svaki put popuni dvoranu Narodnog pozorišta, a nazoče mu brojni visoki dužnosnici. Koncert će biti održan 20. prosinca s početkom u 20.00 sati pod pokroviteljstvom predsjednika Vlade Federacije BiH Nedžada Brankovića i austrijskog ambasadora u BiH Wernera Almhofera. Koncert će i ove godine biti poseban jer će na njemu nastupiti Mozartov zbor dječaka iz Beča. Važno je naglasiti kako će ovogodišnji koncert biti održan isti dan kada je i veliki muslimanski blagdan Kurban Bajram. Nažalost, to je bio jedini mogući termin budući da zbor ima veliki broj nastupa u ovo vrijeme. Koncert će stoga biti simboličan spoj za građane BiH. Karte se mogu kupiti na blagajni pozorišta i u Napretku, te rezervirati na broj telefona 033 668 512. Sav prihod od koncerta namijenjen je Napretkovom fondu za stipendiranje.

Božićni će koncert biti upriličen i u organizaciji Napretkovog Povjerenstva Novo Sarajevo te župnog ureda Sv. Luke Novi Grad 22. prosinca u dvorani općine Novi Grad. Koncert će, kako je kazao povjerenik Napretka za ovu općinu Blago Mikulić, biti upotpunjen nastupom Napretkovog ansambla te plesne grupe Katoličkog školskog centra i solista, a ulaz je slobodan.

Napretkove božićne dane zatvorit će 16. Međunarodni božićni turnir u šahu, koji će biti održan 23. prosinca 2007. s početkom u 11.00 sati u Napretkovom klubu "Lira". Tajnik Šahovskog kluba Napredak Željko Galić rekao je kako će na turniru sudjelovati 50 natjecatelja od toga deset iz inozemstva. Igrat će se po Švicarskom sustavu od devet kola, s tempom igre od 10 minuta po igraču za partiju. Osiguran je i pehar za pobjednika, nagrade za deset najbolje plasiranih igrača te dvije specijalne nagrade.

Potrebno je na kraju reći kako će 12. 12. u 19.00 sati biti održana i svečanost otvaranja kluba Napretkove udruge planinara Hrvatsko planinarsko društvo Bjelašnica 1923. u Ulici Maršala Tita 56 (u Pasažu).

Božićne programe organizirat će pored Središnje uprave i mnoge Napretkove podružnice.

Vanja Gavran

U SARAJEVU PREDSTAVLJEN ROMAN ANTE MARINČIĆA "MUDŽAHEDINOVA ŽENA"

U organizaciji Hrvatskog kulturnog društva Napredak 13. prosinca 2007. je u Napretkovom klubu Lira u Sarajevu održana promocija romana Ante Marinčića Mudžahedinova žena. Ovu sedmu Marinčićevu knjigu predstavili su analitičar Dževad Galijašević, književnik i književni kritičar Željko Grahovac i naravno sam autor.

Željko Grahovac više se koncentrirao na književnu vrijednost ovoga djela. "Veličina ovoga djela je u sitnicama koje opisuju naš mentalitet", kazao je Grahovac i dodao kako ovakvih knjiga nedostaje u Bosni i Hercegovini u smislu da se približe običnom čovjeku. Po njegovim riječima ova se knjiga čita u jednom dahu i sigurno će zanimati sve ljude pa i one koje politika ne zanima. "Iako po naslovu možete zaključiti da se radi o jednom djelu u kojem dominira politika, čitajući shvaćate kako je osnovna tema knjige ljubav", podcrtao je ovaj recenzent.

Dževad Galijašević je dao svoj sociološki osvrt na ovo djelo. "Ova knjiga govori o društvu koje je uhvaćeno u konfliktu. Marinčić kontrira Huntingtonovoj teoriji koja kaže kako je na Balkanu, na dijelu bio rat civilizacija i kako te civilizacije treba međusobno razdijeliti i odvojiti. Iz knjige se jasno vidi kako se svi sukobi mogu riješiti jedino

ljubavlju. No, na margini ovog romana vidi se djelovanje terorističkih skupina i ta dimenzija romana je također jako važna. Ipak, najveća dimenzija knjige je ljubav. Nigdje ne možete pronaći mržnju. Marinčić želi približiti dva razdvojena svijeta na način što ih prikazuje pravim bojama, objektivno", dio je od onoga što je kazao Galijašević.

Na kocu je nekoliko riječi o knjizi kazao i sam autor. "Prije svega želim zahvaliti Napretku što je organizirao ovu večer. Ne bih govorio previše. Samo ću Vas upoznati s nekim detaljima kako se radala ova knjiga. Knjigu sam završio 22. 11. 2005., na svoj rođendan. Odmah sam ponudio nekim nakladnicima da je tiskaju. Obratio sam se na više od 20 nakladničkih adresa u Hrvatskoj i BiH. Svi su kazali kako je knjiga izvrсна, ali su je odbili tiskati pod različitim izlikama. No, jedina prava istina je da su se bojali tiskati je zbog samog naslova knjige. Ipak zahvaljujući Matici hrvatskoj - Ogranak Split i predsjedniku Josipu Botteriu Diniu knjiga je tiskana. Knjiga je sastavljena od dva dijela, a prvi je velikim dijelom temelj na istini", kazao je autor.

Anto Marinčić jedan je od najplodonosnijih, bolje kazati najkvalitetnijih hrvatskih pisaca iz Bosne i Hercegovine. Dugogodišnji je suradnik nekoliko časopisa i dnevnih novina. Bio je jedan od osnivača HDZ-a, član Federalnog parlamenta i aktivni sudionik domovinskog rata. Živi u Žepču. Ova knjiga, kako su kazali i sami predstavljači, bit će jedna od najčitanijih knjiga u godinama koje su pred nama.

Vanja Gavran

PREDSTAVLJANJE HRVATSKOG NARODNOG GODIŠNJAKA I NAPRETKOVOG ZIDNOG KALENDARA

Dana 17. prosinca 2007. (ponedjeljak) u prostorijama Napretkovog kluba Lira s početkom u 19.00 sati održano je predstavljanje Hrvatskog narodnog godišnjaka za 2008. godinu u izdanju HKD "Napredak" Sarajevo kao i Napretkovog zidnog kalendara s motivima slika velikog slikara Karla Mijića, koji je pored svega bio i Napretkov stipendist.

Već letimičan pogled na sadržaj novoga, 55. po redu, broja Godišnjaka kao i imena koja se u njemu nalaze, otkriva veliki broj novih suradnika što je, svakako, pozitivna pojava i nešto što je vrijedno pažnje i svake pohvale.

Kada je riječ o sadržaju i obrađenim temama u Godišnjaku, one su uistinu mnogobrojne i raznolike. Na prvom mjestu treba istaknuti dio Godišnjaka posvećen velikom hrvatskom pjesniku Silviju Strahimiru Kranjčeviću povodom 100. obljetnice

koji je napisao dr. Tomislav Jozić, inače profesor moralne teologije na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji. Zanimljiv je i prilog Isus u Kur'anu u kojemu se autor Frano Milić ukratko osvrće na poimanje Isusa u okviru islamske religije, ukazujući na teškoće ali i mogućnosti islamsko-kršćanskog dijaloga, posebice kad je riječ o aktualnom bosanskohercegovačkom kontekstu. Za čitanje se preporučuje i tekst pod naslovom Ambijentalna etika, autora Miroslava Jurešića.

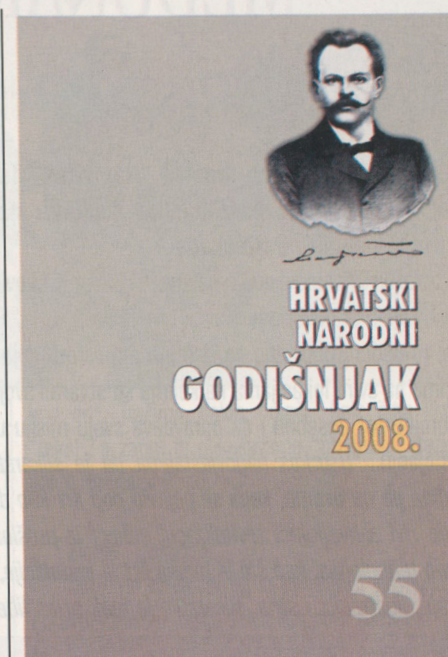
Što se tiče rubrike Književnost i umjetnost, čitatelji će moći pročitati i uživati u nekoliko proznih i poetskih uradaka koji predstavljaju svojevrsno "vatreno krštenje" nekoliko mladih, ali i starih suradnika: pjesme Oda maškarama Dragana Mučibabića, Nelogičnosti u šahu Alena Alispahića, Balkonska Elfride Matuč Mahulje i dr., te pripovijetke Apres moi Kenana Ridića, Kruh Stjepana

njegove smrti koja se navršava 2008. U spomenutom dijelu moći će se, između ostaloga, pročitati i njegova kratka biografija koju je napisao Ivan Potocki, te dva eseja o njegovoj poeziji potpisana od strane Mate Nedića, redovitog suradnika iz Orašja, i Marka Raguža. I u rubrici Povijest moći će se pročitati nekoliko zanimljivih i sadržajno bogatih priloga od kojih se na prvom mjestu preporučuje članak Snježane Šušnjare o Štefaniji Štefi Jurkić, supruzi poznatog bosanskohercegovačkog slikara Gabrijele Jurkića i zaboravljenoj književnici koja je svojim ostvarenjima obilježila vrijeme u kojemu je živjela. Ovdje svakako treba spomenuti i tekst mladog suradnika Frane Milića o Giacomu Pucciniju (povodom 150. obljetnice njegove smrti), članak pod naslovom Simone de Beauvoir: roditeljica drugog spola mlade autorice Marije Marić, te prilog Socijalni angažman nadbiskupa Stadlera koji potpisuje Hrvoje Kalem.

Kvalitetom svojih tekstova ne zaostaje ni rubrika Filozofija i teologija u kojoj se može pročitati nekoliko novih i neobjavljenih tekstova koji će zasigurno privući veliko zanimanje. Svojom aktualnošću i novošću posebno se ističe članak o bioeti-

Zelenike i Povratak Mate Nedića. Osim toga, potrebno je istaknuti i tekst mlade suradnice Andree

Baotić i njezin članak o bosanskohercegovačkom slikaru Gabrijele Jurkiću pod naslovom Gabriel Jurkić - slikar secesije, simbolizma i realističke impresije.

U dijelu koji je posvećen aktivnostima Hrvatskog kulturnog društva Napredak, nalaze se detaljne informacije o svim proteklom kulturnim i drugim događanjima ne samo u Sarajevu, nego i šire u organizaciji našeg Društva.

Ovolika tematska raznovrsnost i bogatstvo svakako su dobar razlog da se nabavi novi Hrvatski narodni godišnjak za 2008. i pročita od korica do korica, kao i zidni kalendar.

Miroslav Jurešić

U LUXEMBURGU OVOGA VIKENDA SJEDNICA PROŠIRENOG PREDSJEDNIŠTVA MEĐUNARODNE PANEUROPSKE UNIJE

U subotu i nedjelju, 8. i 9. prosinca 2007. u Luxemburgu je održana sjednica proširenog Predsjedništva Međunarodne Paneuropske unije.

Osim članova Predsjedništva na sjednici su nazočili i predstavnici paneuropskih ograna iz svih zemalja u kojima ova organizacija ima svoje ogranke.

I Paneuropska unija Bosne i Hercegovine imala je svoje izaslanike na ovom skupu. Na sjednici je bilo riječi o rezultatima rada u 2007. Za Paneuropsku uniju BiH ovo je bila više nego uspješna godina budući smo organizirali nekoliko zapaženih skupova i konferencija u cijeloj BiH te sudjelovali na mnogim izvan naše zemlje. Vjerujemo kako će naš rad biti pozitivno ocijenjen na sjednici koja predstoji.

Svakako jedna od točaka bila je i financijsko izvješće Međunarodne Paneuropske unije kao i nacrt proračuna za 2008. godinu, a bilo je riječi i o samom programu rada svih ograna.

Paneuropska unija jedna je od najstarijih sveeuropskih organizacija nastala davne 1923. godine. Od tada do danas veliki je zagovornik što skorijeg ujedinjenja svih europskih zemalja, napose zemalja jugoistočne Europe, koja je za našu organizaciju primarno područje djelovanja. Paneuropska unija Bosne i Hercegovine djeluje od 1994. i svake je godine sve aktivnija kao partner vlastima i cijeloj Bosni i Hercegovini na putu priključenja euro-atlantskim integracijama. U Europskom parlamentu brojimo preko 100 članova koji rade i implementiraju naše ideje i stavove.

Vanja Gavran

IZLOŽBA SLIKA NASTALIH NA OSMOJ MEĐUNARODNOJ LIKOVNOJ KOLONIJI "BREŠKE 2007"

Hrvatsko kulturno društvo "Napredak" Tuzla je u četvrtak, 13. prosinca upriličilo izložbu slika nastalih na VIII. Međunarodnoj likovnoj koloniji na Breškama.

Izložba je postavljena u galeriji "Kristian Kreković" a o umjetnicima i njihovim djelima govorio je likovni umjetnik iz Tuzle, **Fuad Kasumović**. On je tom prigodom podsjetio na iznimnu atmosferu koja je vladala među umjetnicima na svim lokacijama na kojima su stvarali svoja djela te zaključio kako je umjetnost posebna i da opravdava svoju misiju u sveukupnom ljudskom postojanju. "Usprkos nagovještajima da je slikarstvo posustalo od 50-tih godina pa na ovamo, kada se pojavio pop art kao duh vremena, ipak, ono i dalje živi zahvaljujući revitalizaciji stilova iz prošlosti. U vremenu razvitka novih tehnologija, kao što je media art ili instalacije, interaktivna umjetnost, dizajn, ilustracija i strip, slikarstvo je ipak artes liberals ili slobodna umjet-

Tamburaški orkestar Napretka i KŠC...

Izložbu je otvorio g. Zlatko Dukić

nost", kazao je Kasumović. Do-predsjednik tuzlanskog Napretka, g. Nikola Čiča u prigodnom obraćanju je kazao da je na ovogodišnjoj Koloniji sudjelovalo sedamnaest umjetnika iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Mađarske i Srbije među kojima i znatan broj mladih. "Napredak je oduvijek pomagao i izlazio u susret mladim ljudima. To je bila i ostat će njegova povijesna zadaća. Vodeći se tom idejom, tuzlanski Napredak je ove godine po prvi put u sklopu Kolonije pružio prigodu mladima, studentima umjetnosti da sudjeluju na Koloniji i da od starijih kolega uče zanat kojim se planiraju baviti u budućnosti. Nadamo se da će ovo ubuduće postati stalna praksa, jer to je jedini način da ovaj grad i ova zemlja dobiju nove Krekoviće, Mujezinoviće, Ledere", kazao je prof. Čiča. U galeriji "Kristian Kreković" izloženo je pedeset od ukupno sedamdeset likovnih

Voditelj Ivica Kovačević

djela nastalih na ovogodišnjoj Koloniji. Inače, sve slike koje su nastale kako na ovoj tako i na prethodnim Kolonijama vlasništvo su Napretka koji ima nakanu u dogledno vrijeme napraviti selekciju te neke od slika prodati. Novac od prodanih slika ići će u fond za stipendiranje učenika Ivo Andrić-Vladimir Prelog. Članovi Napretka izrazili su zahvalu svima onima koji su potpomogli održavanje ovogodišnje Kolonije, u prvom redu generalnoj pokroviteljici, predsjednici Federacije BiH gđi Borjani Krišto, pokroviteljima Vladi Tuzlanske županije, Općini Tuzla i Franjevačkom samostanu Tuzla, župniku iz Brežaka fra Franji Martinoviću koji je bio domaćin ove manifestacije te mnogim drugim. Izložbu je proglasio otvorenom pomoćnik ministric obrazovanja, nauke, kulture i sporta u Vladi Tuzlanske županije, Zlatko Dukić koji je kazao da Međunarodna likovna kolonija Breške predstavlja mnogo više od jedne kulturne manifestacije i kao takva sigurno ostavlja jedan trajan biljeg umjetničkog i kulturnog stvaranja.

Svečanost otvorenja izložbe upotpunio je nastup tamburaša Katoličkog školskog centra sv. Franjo Tuzla. Izložba slika sa VIII. međunarodne likovne kolonije Breške bit će otvorena do 7. siječnja 2008. godine.

Ankica Stjepić-Čosić

UVODNO SLOVO

Dame i gospodo, u organizaciji HKD "Napredak" Tuzla, od 2. do 8. rujna/septembra 2007. godine, održana je osma po redu Međunarodna likovna kolonija "Breške 2007". Od prvog dana osjetila se bliska atmosfera.

Kuća plamena mira pokazala se kao ugodan prostor za stvaranje likovnih djela. Prvi dan protekao je u upoznavanju s pristiglim likovnim umjetnicima, ali i radu.

Štafelaji i platna stvorili su još ugodniju atmosferu. Boje se razliše po paletama i prvi dodiri kistom već miluju slikarska platna, prvo svjetlijim valerima, pa stanka, odmicaj sa distance, radi veće preglednosti i to je to.

Dame i gospodo, dozvolite mi da likovne umjetnike i predstavim:

- Milan Nad
- Drago Marelja
- Mladen Ivešić
- Marijana Pažin Ivešić
- Čazim Sarajlić
- Miroslava Kaurin
- Mirsada Masal
- Ildika Szlacki
- Ljerka Antonić
- Mersija Ibrahimović
- Mirjana Lukić
- Antonija Konaj
- Janos Erdos
- Istvan Toth
- Ivan Šarčević
- Boris Pejić
- Aleksandar Marković
- Vinko Lamešić
- Fuad Kasumović

Na kolonijama je najljepše to što čovjek upoznava nove ljude. Kolonije su i te kako značajne. To je jedna slikarska porodica okupljena nekoliko dana na istom poslu, gdje je druženje ipak najhitnije. Naročito su bitne za mlade slikare, jer se tu mnogo može naučiti od drugih, starijih slikara.

Ranih 1880-tih Vincent Van Gogh napisao: "Slika je vjera, Ona nije izrađena samo rukama, nego nečim

Na izložbi...

što izvire iz dubljeg izvora naših duša", i analizirana, dabome.

Trebali bi priznati, da se ispred svakog saznanja nalazi i vještina dubljeg sagledavanja. Stara poslovice kaže kako jedna slika vrijedi 1000 riječi. Te riječi, međutim, lako mogu biti pogrešne ako se ne uvijek bavi vještina promatranja.

To se lako može isprobati: dovoljno je pokušati točno opisati ono što vidite, po mogućnosti neki jednostavan ali apstraktan crtež. Na pitanje odakle dolaze te zakonitosti, nameće se zaključak: iz prirode. Naime, svi korišteni analitički pojmovi kao što su zlatni rez, ritam, ravnoteža, komplementarni odnosi ili kontrasti, nisu čovjekove izmišljotine; to su samo nazivi, pojave koje je čovjek već odavno uočio u svojoj okolini i prepoznao njihovo učestalo ponavljanje.

Kada budete gledali slike, nadam se da će te i ovo vidjeti,

RITAM
HARMONIJU
KONTRAST
RAVNOTEŽU
DOMINACIJU I
JEDINSTVO

Likovno sagledavanje uočava i raščlanjuje djelo na njegove sastavne elemente: sliku na boju, pluhu, ton, crtež na linije, crte, tačke: kip na volumen, površinu, prostori na njihove odnose, na kompozicijske elemente (kontraste, ritam, ravnotežu, proporcije

je i dr.). Tražimo, dakle, "riječi" koje čine likovni "tekst", a zatim ih pokušavamo "pročitati", tražimo, dakle, unutaršnji red.

Dame i gospodo,

Možemo zaključiti da je umjetnost posebna, da opravdava svoju misiju u sveukupnom ljudskom postojanju. Dok se književnost izražava pomoću riječi, glazba pomoću zvuka, ples pokretom, likovna umjetnost se izražava oblicima (linijom, bojom i oblikom). Oblik - lik, otuda toj umjetnosti i ime. Prema tome, gledati u likovnom smislu znači isto što u književnom smislu znači - čitati. A svrha likovnih umjetnosti je u tome da upućuje u likovno čitanje slike, kipa ili građevine.

Prema tome, likovne umjetnosti su i dalje čarolije koje traju, usprkos svemu.

Završimo uvjerenjem genija svjetskoga glasa Johana Volfganga Getea, koji nam poručuje:

"Priroda je beskrajno bogata i samo ona oblikuje velikog umjetnika".

Hvala Vam.

Fuad Kasumović

Uvodno slovo g. F. Kasumovića

Riječ gvardijana fra Zdravka Anđića

OSMIŠLJENO KULTURNO I UMJETNIČKO KOMUNICIRANJE

Likovne umjetnosti općenito, a slikarstvo posebno, imaju značajnu društvenu funkciju u procesu *putovanja svjetskog duha* ka *osobnom razumijevanju*. Zato, organiziranje rada likovnih kolonija ima dubok i stvaran smisao koji se radom u njima dinamizira i multiplicira u svojim najznačajnijim vrijednostima. Organiziranje i rad Međunarodne likovne kolonije *Breške 2007.* je blistav primjer konkretizacije i postvarenja tih smislova.

U Likovnu koloniju Breške dolaze, u svemu različiti slikari, po porijeklu, kulturi i duhovnosti, po afinitetima i obrazovanju, umjetničkom iskustvu i nivou afirmacije, iz vrlo udaljenih mjesta, iz raznih zemalja, upoznaju se, rade i komuniciraju u za to stvorenim uvjetima koje osiguravaju Hrvatsko kulturno društvo Napredak Soli, Franjevački samostan *Svetih Petra i Pavla*, grad Tuzla, te Breške sa svojim mještanima i Crkvom *Uznesenja Blažene Djevice Marije*.

Kultura i umjetnost su u svom bitnom dijelu komuniciranje i međusobno prožimanje. Neposredno, tijekom rada na motivima iz okruženja u kojem su se našli, umjetnici se ljudski susreću i upoznaju, dotiču se svojim inventivnim i kreativnim energijama, iskustvima i ljudskom radoznalošću, svojim ljudskim prirodam i kulturama iz kojih dolaze. Tako se u neposrednom radu i sasvim prirodno izmjenjuju iskustva i približavaju umjetnički pogledi, baš prema onoj Oto Bihalji Merina *o jedinstvu svijeta u viziji umjetnosti*.

Osma međunarodna likovna kolonija *Breške 2007.*, iako joj vremenski uvjeti nisu bili naročito naklonjeni, pa su umjetnici uglavnom radili u, ili u blizini *Kuća Plamena mira*, bila je iznimno plodna. Devetnaest umjetnika iz Hrvatske, Mađarske, Srbije i BiH ostavili su sedamdeset likovnih ostvarenja, od kojih je tradicionalna izložbena postavka u *Franjevačkom samostanu Svetih Petra i Pavla*, u umjetničkoj galeriji Kristian Kreković obuhvatila pedeset najraznovrsnijih i najvrjednijih slika, koje, osim estetskog obilja koje će zasjeniti posjetitelje, u nivou likovnog govora donose nebroj izvanrednih inovativnih slikarskih rješenja, a unutar prostora koji Breške svojom pitoresknošću i Tuzla svojom karizmatičnom aureolom uvjetovanom fenomenom tonjenja, kao tematske odrednice i dominante potiču.

* Marijana Ivešić-Pažin u za nju karakterističnom postupku realizira *Breške I, II i III*. Čini to prostim donošenjem elementarnih obojenih površina koje vidi u krajoliku, što je čisto i nepatvoreno upravo bit slikarskog postupka. Sve površine u koloritu krajolika, Marijana Ivešić-Pažin pretvara u jasno iscrtane plohe dominantnih ranojesenjih boja od kojih organizira slike konkretnih prizora. Tako dobiva, za njezin postupak karakteristične vedre slike pejzaža, kao čiste čarolije slikarskog dara i vještine.

* Mladen Ivešić plavom, kao bitno nematerijalnom bojom, slika *Kuća Plamena mira* organiziranjem osvijetljenih ploha i njihovih prosinuća usmjerenih u zgnusnuto plavu tminu. Plohe, koje čine zidove ovoga arhitektonski interesantnog objekta, na Ivešićevoj slici postaju paradigmatična slika grada i usuda tuzlanskih poljuljanih vertikala! Fascinantno je s kakvom estetskom mjerom i preciznošću Ivešić postavlja kolorističke akcente u osvijetljenim prozorima objekta, taman tako da dobiva jasan i efektan raspon od bijele do kobaltno plave, tj. od svjetla do *kozmičkog crnila*. Slijedeći svoju zahtjevno postavljenu zamisao o mogućnostima plave boje u svojoj paleti, Ivešić donosi i *Krajolik I, II i III*, slike na kojima horizontalno ili valovito postavljenim tonskim vrijednostima konstruira perspektivu reljefa kao dubinu prostora u koji je usmjerio pogled.

* Čazim Sarajlić se opredijelio za sakralni motiv. Njegova slika *Pod križem* akceptira jedanaest lica ispred križa od masivnog drveta. Lica su mima kao na obiteljskom grupnom portretu. Tamnim i ravno usmjerenim pogledima sugeriraju svoju ispunjenost vjerom i Božjim prisustvom. Kompozicija je sarajlićevski sigurna i organizirana vertikalno, kolorit je blizak slikarstvu ikona i njihovoj patini, a ukupan visok estetski doseg i ravnotežu estetskog dosega bitno uvjetuju bljedilo središnjeg muškog lica i bijela marama žene pored njega. Sarajlićeva slika još jedanput potvrđuje njegov intelektualno osmišljen prilaz radu u slici.

* Istvan Toth radi u koloniji i ostavlja četiri izvanredne idejno, kompozicijski i estetski utemeljene slike - grafike u boji: Hrgovka - plavo prema zelenom i žutom, Pejzaž - zeleno s brižljivo realiziranom teksturom. Potom, Dvije lopte - u teksturi koja sugerira istrošenost svakodnevnja su silikonom ispunjene ženske grudi na kojima su bradavice učvršćene kirurškim šavovima. Na njegovoj slici Zec, realizirano istom tehnikom nanošenja boje, jeste dječja igračka - zec, spojena u svojim sastavnim dijelovima na isti način - kirurškim koncem. Toth nedvosmisleno i angažirano sugerira strašno dehumanizirana vremena koja živimo, u kojima se svojim životima i prirodam izjednačavamo s najbanalnijim proizvodima za (dječju) zabavu.

* Janos Erdos je majstor kompozicije i teksture jednako na svojim slikama Crveno s crnim prolazima koji organiziraju prostor slike i otvaraju rešetkaste površine, kao i apstraktno realiziran pejzaž Breške koji je čist unutarnji i krajnje osobni, estetski doživljaj krajolika.

* Mirsada Masal, u punom kolorističkom obilju i raskoši slika Stari Grad u Srebreniku, Bundeve i Pejzaž i doseže visok estetski sklad, cjelovitu harmoniju upotrijebljenih sredstava i odabranog motiva, sasvim svjesna estetskih vrijednosti elemenata likovnog govora.

* Vinko Lamešić postavci priključuje dva dojmivija urbana pejzaža Tuzla I i II, a karakteristično za posljedice fenomena tonjenja. To su slike zgomilanih ploha zidova, krovova i potonulog tla, realizirane blisko ekmečićevskom koloritu i figuraciji.

* Aleksandar Marković, u realističkom maniru i s prizivom impresije, realizira stvarnost blistave ljepote brežakog pejzaža koji istodobno odiše svježinom i toplotom.

* Fuad Kasumović je intimistički okrenut liku žene koji mu toplo prosvjetljava ambijent slike i, bez sumnje, svojim lazurim namazima boja čuva drago i blago sjećanje u njegovoj nutрини.

* Ildiko Szlacki donosi koloristički i crtački *konjovičevski* intoniran pejzaž iz rodnoga kraja, to je slika doma pored oranice i kolskoga puta u beskrajn ravnicu, između snažnih krošanja i ispod uskovitanog neba ponad pejzaža. Slika je lirski snažna u doživljaju i toploti realiziranog sjećanja koje nastoji sačuvati.

* Janos Erdos, slikar apstraktnog zahvata, viđeno u krajoliku donosi reagiranjem osobne nutrine nakon što je viđeno u krajoliku propustio kroz filter svoga doživljaja, što se postvaruje kao estetski dojmivija apstraktna slika.

* Ivan Šarčević se svojim pastelom Dunavac predstavio kao vrstan pejzažist karakterističnog vojvodanskog ambijenta.

* U radu kolonije sudjeluju i naivci Drago Marelja - vrstan učenik sjajnog Ivana Lackovića Croate (Svjetlonoša) i Milan Nad koji njeguje neke vrste idealizirane i bajkovite prizore na način naiv (Život uz rijeku).

* Mersija Ibrahimović, Ljerka Antonić, Miroslava Kaurin Antonija Konaj, Mirjana Lukić i Boris Pejić, intimne tematsko-motivske izazove i preokupacije rješavaju noseći se s poteškoćama likovnih sredstava i tehnika.

Poslije godinu dana rada umjetničke galerije Kristijan Kreković u Tuzli, čini se neophodnom napomena o tome kako su otvaranja izložbenih postavki svaki put izvrsno i promišljeno glazbeni obogaćena. Galerijski prostor ima izvanredna akustička svojstva, pa programi otvaranja sjajnim zvučnim kulisama, uznesu posjetitelje do viših sfera smisla duhovnosti i umjetnosti.

U minuljoj godini i izložbenim prigodama više put su nastupili zbor *Iuventus Salinarum*, vokalno-instrumentalna grupa FRAME (Franjevačka mladež) koju vodi g. Zlatko Špoljarević, a ovaj put, izvrsno je muzicirao *Tamburaški orkestar* Katoličkog školskog centra Sv. Franjo Tuzla i Hrvatskog kulturnog društva Napredak Tuzla, pod ravnanjem i paskom g. Nikole Čiče.

prosinac, anno Domini 2007.

Atif Kujundžić

"Veselite ti navješćujem puče
kršćanski"

Čestit Božić i sveto porođenje
Isusovo,
kao
i blagoslovljenu Novu 2008. godinu
želi Vam društvo

"HRVATSKI DOM" TUZLA

Nikad kao Božićne noći
čovjek nije bliži čovjeku

Dopustimo neka ovo sjećanje
što dulje ostane u našim srcima

Čestit Božić i nova 2008. godina
UDRUGA "HRVATSKA ŽENA"
TUZLA

Čestit i blagoslovljen Božić,
mir i veselje svima
i sretnu Novu 2008. godinu
želi Vam

ŽUPANIJSKI ODBOR HSS BiH-NHI
TUZLANSKE ŽUPANIJE

Hristos se rodi
Vjernicima Srpske pravoslavne Crkve,
Sretan Božić i blagoslovljenu Novu
Godinu želi
HRVATSKI GLASNIK

Neka Vam Božić
podari dane spokojsva, mira, zdravlja i izobi ja.
Sretan i blagoslovljen Božić i sretnu i uspješnu
Novu 2008. godinu želi Vam
IZDAVAČKA KUĆA
BOSANSKA RIJEČ TUZLA

Hrvatski Glasnik
GLASLO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽELI SOLI

Sretan i blagoslovljen
Kurban-bajram
svim prijateljima
Hrvatskoga glasnika
Bošnjacima - muslimanima želi

HRVATSKI GLASNIK

Vjernicima rimokatoličke
vjeroispovijesti želimo
srećne i Bogougodne božićne i
novogodišnje
praznike i da ih provedu u miru i
radosti.

Sveštenici tuzlanski,
Protojerej Niko Tošić
Protonamjesnik Milan Topić

Sretan Božić
mir, zdravlje i sreću
u Novoj 2008. godini
želi Vam
HRVATSKI TEATAR SOLI -
TEATAR KABARE TUZLA

PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING

Čestit i blagoslovljen Božić,
i sretnu Novu 2008. godinu
želi Vam

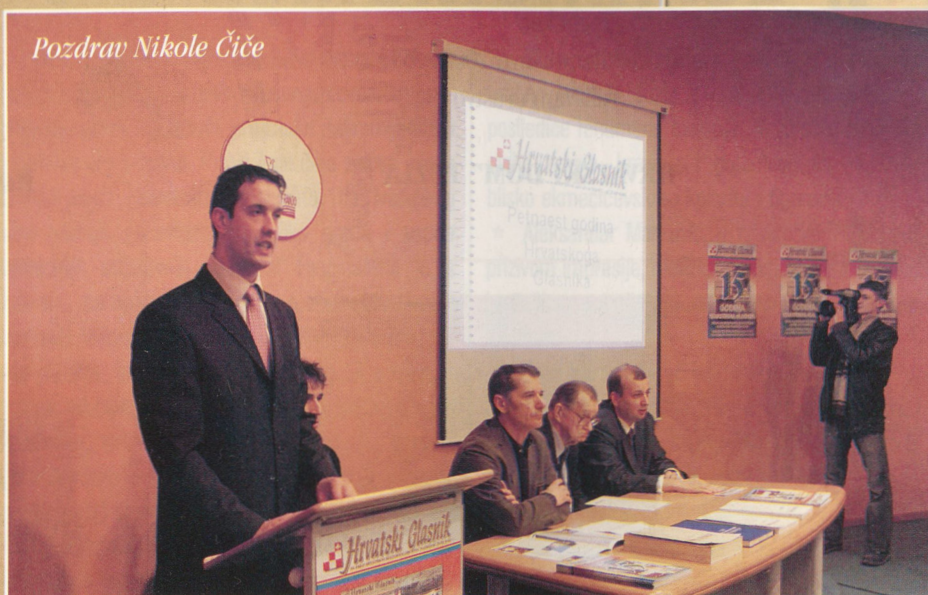
"PrintCom" Tuzla

LIST KOJI NOSI PORUKU LJUBAVI I MIRA

U amfiteatru Katoličkog školskog centra "Sv. Franjo" u Tuzli, u ponedjeljak 17. prosinca, upriličena je svečanost u povodu 15-te obljetnice izlaza Hrvatskog Glasnika, glasila Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Tuzla. Nazočne, goste i prijatelje pozdravio je dopredsjednik tuzlanskog Napretka, g. Nikola Čiča koji je istaknuo da je riječ o jednom ozbiljnom mjesečniku koji obrađuje sve aspekte suvremenog života. "Hrvatski Glasnik je važan kako za Hrvate tuzlanskog kraja tako i za druge narode te Hrvate u inozemstvu koji se čitajući Glasnik osjećaju bliže svojoj rodnoj grudi. Hrvatski Glasnik je tako postao prepoznatljiv i mi u svakom trenutku moramo biti spremni davati se za njega.", kazao je g. Čiča te naglasio da je dosadašnje krize na koje je nailazio, Glasnik uglavnom prevazilazio zahvaljujući dobrim ljudima koji su znali prepoznati njegovu vrijednost i ono što on predstavlja za ljude ovoga kraja.

Glavni i odgovorni urednik Hrvatskog Glasnika, g. Juraj Novosel govoreći o počecima izlaska, naglasio je da je novina počela izlaziti u vrijeme kada je bila najpotrebnija hrvatskome narodu, ali i drugim građanima našega grada i BiH. Inicijativa je potekla od tadašnjeg gvardijana Franjevačkog samostana svetih apostola Petra i Pavla Tuzla, fra Petra Matanovića koji je okupio znatan broj novinara, kulturnih i prosvjetnih djelatnika i drugih ljudi koji su započeli rad na prvom broju. "Hrvatski Glasnik je sigurno bio jedan od važnih čimbenika u najtežim vremenima za Hrvate BiH. Doživjeli smo agresiju i sukob koji su bili tragični za narode BiH. Glasnik je ostao dosljedan i dostojanstven, principijelan i argumentiran sve do današnjih dana. Svojim porukama utjecao je na ostanak Hrvata na ovim prostorima, na razumijevanje i suživot svih naroda koji žive u BiH. Nemjerljiv je također i doprinos

Pozdrav Nikole Čiče

glede kulturnog zblizavanja i suradnje, promicanja kulture i tradicije Hrvata i drugih naroda te značaja i uloge međunarodnih organizacija u Tuzli i BiH."

Novosel je nazočne podsjetio da je Glasnik bio i ostao neovisno glasilo te da je objavljujući članke o kulturi, povijesti, umjetnosti, vjeri i drugim aktualnim temama, značajnim osobama, rimokatoličkim župama, običajima te školstvu dao svojstven doprinos kulturnom, vjerskom, znanstvenom i svakom drugom polju. Podsjećajući da je Hrvatski Glasnik jedno vrijeme bio jedino glasilo u Tuzli, Novosel je kazao i da je do sada objavljeno preko 150 razgovora sa značajnim osobama iz vjerskog, političkog i društvenog života. Novina nema uposlenih djelatnika, ima mnogo suradnika i do sada je u njemu članke objavilo 196 autora. "Novinari, volonteri, amateri stvarali su tijekom prošlih 15 godina jednu novinu koja je izgradila zavidan ugled ne samo u Tuzli nego u BiH i u svijetu. Glasnik nema stalni izvor financiranja i održava se na osnovu reklama,

Riječ gradonačelnika Jasmina Imamovića

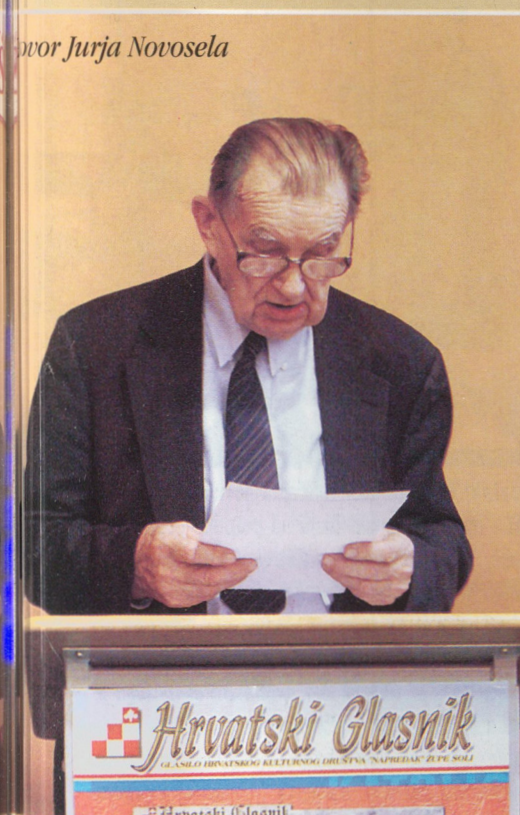
potpore Općine Tuzla, Vlade TK i Republike Hrvatske. Bez potpore Franjevačkog samostana teško da bi list do danas mogao izlaziti", kazao je Novosel te zahvalio svim dobrim ljudima i donatorima koji su pomagali list. Posebno je istaknuo msgr. Lovru Cindoria, bivšeg upravitelja Svetišta Majke Božje Bistričke te sve one koji su surađivali u Glasniku jer je njihov doprinos bio dragocjen.

Prema njegovim riječima, značajan doprinos listu su dali i svi djelatnici PrintComa na čelu sa direktorima Jasminom Hadžimehmedovićem i Zikrijom Hadžimehmedovićem. "Uloga Hrvatskog Glasnika je vrlo značajna jer on predstavlja ambasadora Tuzle i Tuzlanskog kantona, na taj način što ljude u svijetu redovito upoznaje o

Pozdrav fra Petra Matanovića

Govor Jurja Novosela

događanjima sa naših prostora." Naglašeno je da svaki mjesec 350 primjeraka Hrvatskog Glasnika ide u cijeli svijet. List je uvezan od prvog do sedamdeset drugog broja i jedan takav primjerak danas se nalazi u Vatikanskoj knjižnici u Rimu. Postoji ideja da u dogledno vrijeme od objavljenih materijala u dosadašnjim brojevima, bude tiskano nekoliko knjiga o životu i radu ljudi ovoga kraja koje će imati povijesnu ulogu. "Dobro je primljen kod čitatelja pa smatramo da je ispunio zadaću radi koje je osnovan. Sve što smo uradili, uradili smo s mnogo ljubavi, upornosti i želje da stvorimo kvalitetne novine za naše čitatelje. Tuzlanska periodika ne pamtiti da je ikada imala nacionalni list koji je redovito izlazio 15 godina. Nikada prije kulturne

Čestitke fra Zdravka Anđića

vrijednosti Hrvata na ovako seriozan način nisu bile predstavljene Hrvatima i drugima."

Jedan od promotora, tuzlanski gradonačelnik Jasmin Imamović kazao je da ideju Hrvatskog Glasnika nije bilo lako realizirati, te zahvalio svima koji su sudjelovali u ovom značajnom projektu koji, kako je kazao, nedvojbeno treba podržavati i u narednom periodu. Posebnu zahvalnost izrazio je glavnom uredniku Jurju Novoselu bez kojega puno toga ne bi bilo moguće. "Juraj Novosel je velika sreća za ovaj grad. Ko je pročitao barem jednu pjesmu profesora Novosela, onda zna zašto je Hrvatski Glasnik ovakav kakav jeste. Redovito ga čitam i mogu reći da Hrvatski Glasnik nikada nikoga povrijedio nije, nema mržnje, podlosti, intrige, podvale, a ima ljubavi. Ljubav je nama potrebna, a ne intriga i podvala. Hrvatski Glasnik je u misiji ljubavi i misiji propagiranja bogatstva različitosti", kazao je gradonačelnik te dodao da je Glasnik nezamjenjiv u Tuzli potreban. Redakciji, glavnom uredniku i osnivačima je čestitao te kazao da će Glasnik uvijek imati potporu Općine Tuzla. Gradonačelnik Imamović je iznio i prijedlog da se napravi jedna knjiga u kojoj će biti predstavljeno dosadašnjih 15 godina.

Drugi promotor, Boris Ćurković, tajnik na Univerzitetu u Tuzli, također je naglasio veliku ulogu glavnog urednika Jurja Novosela te podsjetio i na veliku ulogu prvog urednika profesora Ljube Azdajića. "Hrvatski Glasnik je spasio Tuzlu od potpune provincijalizacije. Veliku zaslugu za izlaženje Hrvatskog Glasnika treba odati tuzlanskim franjevcima kao i svim drugim svećenicima koji su dali nemjerljiv doprinos", kazao je Ćurković. Nazočnima su se obratili i prvi ravnatelj Hrvatskog Glasnika, fra Petar Matanović, gvardijan tuzlanski, fra Zdravko Anđić, generalni konzul Republike Hrvatske u

Čestitke mr. Josipa Juras

Tuzli, mr. Josip Juras te mnogi drugi koji su uputili čestitke svima onima koji su sudjelovali i sudjeluju u kreiranju i izlaženju Hrvatskog Glasnika. Svečanosti su prisustvovali Zlatko Dukić i Franjo Kovačević.

Hrvatski Glasnik kontinuirano izlazi od prosinca 1992. godine i do danas je tiskano 168 brojeva. Svečanost značajnog jubileja - 15 godina Hrvatskog Glasnika uveličao je i Zbor luventus Salinarum te tamburaši Napretka i KSC. Nakon oficijelnog dijela, za sve nazočne upriličen je prigodan domjenak.

Ankica Stjepić-Čosić

Naslovnice prvih 100 brojeva

HRVATSKI GLASNIK MISIONAR LJUBAVI

Tuzlanski mjesečnik **Hrvatski Glasnik** svečano je u ponedjeljak 17. prosinca proslavio svoju petnaestogodišnjicu s brojnim uzvanicima i ljudima koji su na bilo koji način doprinijeli da ovaj mjesečnik, danas jedini u BiH s hrvatskim predznakom izraste u jedan list hvale vrijedan. Začetnici lista su HKD "Napredak" Tuzla i Franjevački samostan svetih Petra i Pavla u Tuzli. Do danas je izišlo 168 brojeva.

Govoreći o proteklih petnaest godina, glavni i odgovorni urednik Juraj Novosel kazao je da ova brojka možda i nije velika za neka druga zbivanja, ali u ovom uzburkanom vremenu petnaest godina **Hrvatskog Glasnika** velika je stvar. **Hrvatski Glasnik** je počeo izlaziti u jeku rata u BiH, a na inicijativu tadašnjeg gvardijana fra Petra Matanovića. Glasnik je u onom vremenu, kada su bilo kakve inicijative bile nezamislive, okupio velik broj intelektualaca. "Hrvatski glasnik bio je jedan od važnijih čimbenika u najtežim vremenima za Hrvate u BiH. Glasnik je ostao dosljedan, dostojanstven, principijelan i argumentiran. Glasnik je svojim porukama utjecao na hrvatske zajednice, na ostatak na ovim prostorima, na snošljivost, razumijevanje i suživot svih naroda koji žive u BiH. On je utjecao na kulturno zbližavanje i na suradnju kulturnih društava u našoj zemlji.", kazao je Novosel.

Glasnik nosi u sebi teme iz kulturnog, društvenog, povijesnog, političkog, odgojnog života, a prenosi i sve aktivnosti hrvatskih društava i organizacija, rimokatoličkih župa, važnih zbivanja u Tuzlanskoj županiji i BiH.

Na svečanoj promociji govorio je i gradonačelnik Tuzle g. Jasmin Imamović. On je posebno istaknuo činjenicu da **Hrvatski Glasnik** nikada nikoga nije povrijedio i da nema podlosti, intrige, uvrede, a iznad svega ima ljubavi. "Rekao bih da je **Hrvatski Glasnik** u misiji ljubavi, u bogaćenju bogatstva različitosti u BiH i Tuzlanskom kantonu. Treba biti majstor pa u teškim vremenima ne uvrijediti nikoga i to majstorst-

Inventus Salinarum i tuzlanski orkestar

vo mjere u Glasniku se pokazalo i imat će trajan trag. On nam pokazuje jedan put dobrote. Dobro je njegovati i različitosti, ali i jedinstvo koje je u pozadini svega. Tradiciju Tuzle bogati ovih petnaest godina i 168 brojeva **Hrvatskog Glasnika**.", kazao je Imamović. **Hrvatski Glasnik** je nezamjenjiv i potreban, društveno koristan i ljudi mu se sve više raduju, a nitko se ne ljuti na njega. Život koji Glasnik promovira iz mjeseca u mjesec daje snagu svim njegovim suradnicima da u njemu ostavljaju svoje rukopise, šire kulturu i misiju ljubavi. Rijetko se koji novinar danas može isticati riječima ljubavi, jer je vrijeme takvo da održivost bilo koje novine počiva na ekskluzivi, posebice onoj negativnoj. **Hrvatski glasnik** svojim naslovcima izmamљуje osmijehe.

Na svečanosti je osito istaknuta snaga glavnog urednika Jurja Novosela, koji je svoj život nesebično posvetio ovoj novini i koji iz mjeseca u mjesec doprinosi da je Glasnik sve bolji. Njegovog entuzijazma i snage mogle bi se danas postidjeti mlade generacije. **Hrvatski Glasnik** je oduvijek nosio poruku mira. Jedan od promotora **Hrvatskog glasnika** na svečanosti petnaeste obljetnice bio je i Boris Ćurković, tajnik Univerziteta u Tuzli, koji je rekao da je

Riječ Borisa Ćurkovića

Hrvatski Glasnik jako značajna novina za sve ljude u TŽ i da je on spasio Tuzlu od potpune provincijalizacije. "Tuzla je za naše prilike ipak veliki grad i ima veliku industrijsku tradiciju. Tuzla je kolijevka radničkog pokreta u bivšoj Jugoslaviji. Sve ima, ali nekako nikada nije imala sreće s novinom. Jedno vrijeme u Tuzli je Glasnik bio jedina tiskovina koja je izlazila. Mislim da je i u tome njegova veličina što se nikada nije dao pokolebati. Za njegovu profilaciju posebno su značajni franjevci i zahvaljujući njima Glasnik je izlazio i oni nikada nisu dopustili da se ugasi.", istaknuo je Ćurković, dodavši da je Glasnik novina ljubavi i da u njoj nema apsolutno ništa žuto, nema ništa prljavo, nema podmetanja.

Tuzlanski gvardijan fra Zdravko Andić kazao je da dobru ideju treba podržati i da dobroj ideji treba dati priliku da se ostvari. "U samostanu i oko samostana nastaju dobre ideje i to je mjesto gdje nastaje kultura i ljudska uljudba. Naš Samostan je dosta tog dobra povijesnog učinio i svakako je jedna od dobrih ideja i Glasnik, kojeg ćemo mi franjevci sigurno i u budućnosti i čuvati i podržavati.", kazao je fra Zdravko.

Prema riječima generalnog konzula mr. Josipa Juras, Tuzlaci trebaju čuvati dragulj kakav je **Hrvatski Glasnik**.

Maja Nikolić

ČASOPIS u misiji ljubavi i tolerancije

Mjesečnik **Hrvatski Glasnik**, kojeg izdaje glavna podružnica HKD "Napredak" iz Tuzle, proslavio je petnaestu obljetnicu, u povodu koje je u Katoličkom školskom centru u Tuzli upriližena svečana akademija.

List je 'rođen' u prosincu 1992. godine, a za tiskanje njegovih prvih brojeva papir je donirala zagrebačka "Arena". Do sada je otiskano 168 brojeva, a Glasnik je okupio skoro 200 suradnika, što profesionalnih novinara, što intelektualaca i drugih volontera.

Na proslavi obljetnice, ovog jedinog časopisa u BiH s hrvatskim predznakom nazočili su generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, mr. Josip Juras, gvardijan Franjevačkog samostana Sv. Petra i Pavla, fra Zdravko Andić, predstavnici Srpskog prosvjetno kulturnog društva "Prosvjeta" i drugi gosti.

Čestitka preč. Pere Ilkića

O značaju **Hrvatskog Glasnika** govorili su načelnik općine Tuzla, g. Jasmin Imamović, dugogodišnji glavni i odgovorni urednik, g. Juraj Novosel i jedan od suradnika lista, g. Boris Ćurković.

"U ovom uzburkanom vremenu 15 godina **Hrvatskog glasnika** je velika stvar. **Hrvatski Glasnik** je počeo izlaziti u teško ratno vrijeme i jedno vrijeme je bio jedini časopis u Tuzli, a tuzlanska periodika ne pamti da je ikada imala nacionalni list koji je kontinuirano izlazio 15 godina. Kroz tekstove **Hrvatski glasnik** je utjecao na ostatak na ovim prostorima i suživot.", istaknuo je glavni i odgovorni urednik, Juraj Novosel.

Iako ovaj časopis nosi predznak "hrvatski", to nije list samo Hrvata i katolika, već tuzlanski mjesečnik, koji zagovara multinacionalnost i toleranciju, list koja prati kulturna, društvena, vjerska, obrazovna i druga zbivanja.

U proteklih 15 godina, **Hrvatski glasnik**, kao i mnogi drugi mediji, susretao se sa poteškoćama financijske prirode, koje prevazilazi zahvaljujući potpori Općine Tuzla, Tuzlanskog kantona, Franjevačkog samostana u Tuzli i Republike Hrvatske. No, poseban 'pečat' ovom časopisu svojim entuzijazmom daje Juraj Novosel, koji nije posustao ni u najtežim trenucima za ovaj mjesečnik.

"Nije bilo lako realizirati ideju i pokrenuti Glasnik. Posebno se zahvaljujem Jurju Novoselu, jer on je velika sreća za naš grad. **Hrvatski Glasnik** je u misiji ljubavi i bogaćenja našeg bogatstva u jedinstvu različitosti. Treba biti majstor i u teškim vremenima ne uvrijediti nikoga, kao što **Hrvatski Glasnik** nikada nikoga nije uvrijedio. Ovaj list je nama potreban i nezamjenjiv i mi ćemo ga nastaviti podržavati.", rekao je načelnik Tuzle, Jasmin Imamović i predložio da Općina Tuzla uradi monografiju u povodu 15. obljetnice **Hrvatskog glasnika**, u kojoj će biti izdvojeni najznačajniji tekstovi objavljeni u ovih 168 brojeva.

Gvardijan Franjevačkog samostana u Tuzli, fra Zdravko Andić također je obećao nastavak potpore **Hrvatskom Glasniku**, a generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, mr. Josip Juras, zbog značaja našeg lista, poručio je "čuvajte ovaj dragulj. Nemojte ga nikad izgubiti".

J. ŠARAC

RAPSODIJA O SVETOM VOJCEHU

U Tuzli je gostovao TEATAR IM. ALEKSANDRA FREDRY - GNIEZNO - Poljska, koji je izveo predstavu **Rapsodija o sretnom Vojcehu** u Narodnom pozorištu (28.11.) i u crkvi Franjevačkoga samostana (01.12.).

- Scenario i režija: TOMASZ SZIMANSKI
- Scenografija: BARBARA i LUCJAN ZACHMOCOWIE
- Glazba: ANDREJ BOROWSKI
- Koreografija: JULIUSZ STANDA

U predstavi je sudjelovao četrdesetak vrsnih glumaca, koji su odigrali svoje uloge na najvećoj umjetničkoj razini. Uživali smo u predstavi i razumjeli je, iako ne znamo poljski jezik.

Predstavu su zajednički organizirali Franjevački samostan i HKD Napredak Tuzla.

Sveti Nikola obradovao učenike OŠ "Sveti Franjo" Tuzla

Mjesec darivanja kako se naziva posljednji mjesec u godini, bez sumnje najradosniji je za mališane. Jedan od dana kojemu se posebno raduju jeste i 6. prosinca, blagdan sv. Nikole koji je ove godine na posebno lijep način obilježen u Osnovnoj školi "Sveti Franjo" pri istoimenom Katoličkom školskom centru u Tuzli.

Kao i prethodnih, tako i ove godine, sv. Nikola je posjetio sve učenike u Osnovnoj školi, s njima razgovarao, te ih na koncu darovao. Uz sv. Nikolu kako je običaj idu i dva anđela te zločesti krampusi kako bi djecu podsjetili na postojanje dobra i zla. Učenici su bili presretni što ih je posjetio sv. Nikola jer im je to potvrdio da su ipak bili dobri te zaslužili njegovu posjetu. Obecali su mu da će biti još bolji i da će ukoliko su u nekim situacijama i bili zločesti, popraviti svoje ponašanje, te da sljedeće godine kada im dođe, neće mu biti potrebni krampusi kao što je bio slučaj ove godine. Da bi učenici što bolje razumjeli ovaj blagdan i poruku koju nosi, potrudila se i vjeroučiteljica, sestra Anita Čutura koja je potaknula učenike da sami napišu igrokaz o sv. Nikoli. Najuspješniji je bio igrokaz učenice Vlb razreda, Ivane Šuster, s jasnom porukom potrebe da darivamo jedni druge i to ne bilo kako, nego od srca. Svojim primjerom učenici su i dokazali da su razumjeli kako nije dobro samo očekivati darove nego da trebaju i darivati. Tako su oni i ove godine uspješno realizirali svoju malu inicijativu "Tajni prijatelj", koja podrazumijeva međusobno darivanje. Naime, učenici su par dana ranije napisali svoja imena na papiriće i slučajnim odabirom izvukli papirić s imenom nekog od svojih školskih kolega kome su priredili iznenađenja za blagdan sv. Nikole. Ova praksa je također tradicionalna među učenicima Osnovne škole "Sveti Franjo", a zanimljivo je da su njihovu praksu počeli primjenjivati i nastavnici, te su kako saznajemo od direktorice, Žane Altumbabić, nešto slično organizirali i oni.

Blagdan sv. Nikole, biskupa iz Male Azije kojega legende opisuju kao darovatelja i između ostalih, zaštitnika djece, prilika je za sve nas da razmislimo o darivanju i milosrđu. Obzirom da mu se najviše raduju djeca, svakako prilika je to i za roditelje da porazgovaraju sa svojom djecom i pokušaju im objasniti što je to dobro a što zlo.

Ankica Stjepić-Čosić

IZLOŽBA JASLICA I BOŽIČNIH ČESTITKI

U Katoličkom školskom centru "Sveti Franjo" Tuzla, u ponedjeljak, 10. prosinca upriličena je izložba jaslca, ukrasnih svijeća te božićnih i novogodišnjih čestitki koje su izradili učenici, članovi likovne sekcije pod vodstvom profesorice Marine Trogrić.

Izložba je imala prodajni karakter, a sav novac, prikupljen od iste, ići će u zakladu za učenike koji su lošeg imovinskog stanja. "Nalazimo se u predblagdanskome raspoloženju što se, evo na lijep način očituje i kroz ovu našu izložbu. Pred nama se nalaze jaslce, čestitke i svijeće koje su s puno ljubavi izradili naši učenici. Ovo je samo jedna od aktivnosti kojom želimo, kako kod naših učenika, tako kod odraslih, potaknuti svijest darivanja" - kazao je ravnatelj Centra, vlač. Vlatko Rosić. On je podsjetio i na činjenicu današnjeg vremena i krivog shvaćanja darivanja. "U vremenu smo Došašća i ovo je prigoda za davanje. No, svjedoci smo da se u modernom vremenu na neki način mnoštvo novca troši na beznačajne poklone, pri tomu ne razmišljajući da u svijetu postoji mnoštvo onih koji su gladni. To je paradoks! Ovi pokloni su nešto posebno, jer je u svakom od njih na neki način usadeno nešto od naših učenika i profesora. Mislim, da će ovo biti lijep poklon za Božić, te će onaj koji ih kupi na jedan poseban način moći obradovati svoje najbliže, a s druge strane i pomoći naše učenike kojima je ta pomoć potrebna". Uposlenici KSC-a od ove izložbe ne očekuju neke velike sume novca, ali kako kažu, ovo je prilika da se više, na neki način pokuša skrenuti pozornost ljudima da daju nešto od sebe za pomoć drugima, kojima je pomoć potrebna. "Ne očekujemo nešto previše. Izloženo je oko tridesetak jaslca, ukrasnih svijeća i nešto veći broj čestitki. Sav novac koji se skupi ići će u prave svrhe", kaže Rosić te pridodaje da, iako do sada nije postojala zaklada za pomoć učenicima, nebrojeno je primjera koji pokazuju da ovaj Centar nikada nije ostajao slijep i gluh naspram potrebe pomoći pojedinim učenicima.

Osim ove izložbe, Centar će i u narednom periodu nastojati organizirati neke slične aktivnosti putem kojih bi se blagovremeno punio proračun zaklade, a samim tim i redovito bivalo osigurana sredstva koja će u prvom redu biti izdvajana za plaćanje učine i prijevoza za učenike čiji roditelji to nisu u mogućnosti učiniti. "Mi ovim malim koracima ne možemo učiniti puno, ali možemo za svoju užu sredinu učiniti on što je potrebno. Veliki neka rade s velikima, mi smo mali i mi ćemo raditi s onim što možemo" - kazao je ravnatelj Rosić.

Ankica Stjepić-Čosić

Roman "Obožavatelj trena" preveden na mađarski jezik

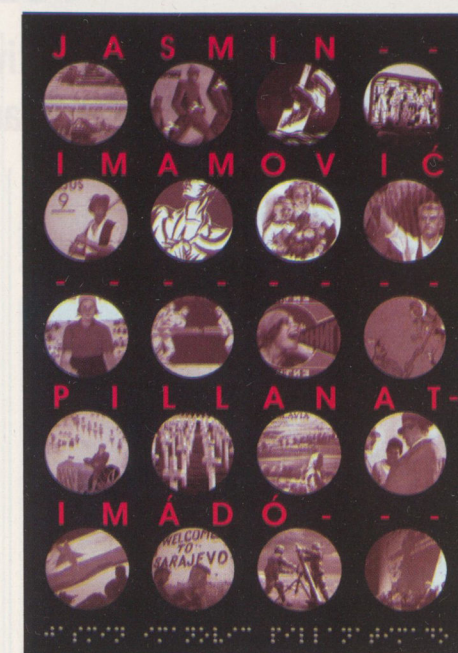
Prošlog mjeseca je u gradu Pečuhu, u Mađarskoj, održana promocija romana "Obožavatelj trena", bosanskohercegovačkog književnika Jasmina Imamovića. Roman je objavila izdavačka kuća "Jelenkor" iz Pečuha, a autor prevoda je dr. Ivica Djurok, profesor Univerziteta u Pečuhu.

Na promociji je, između ostalog, pročitan i dio kritike, autora Seada Šemsovića, koja je pod naslovom "Veliki roman pisan kistom velikog Miroa", objavljena u časopisu Društva pisaca BiH "Lica". Šemsović u svom osvrtu Imamovićevu umijeće pripovijedanja upoređuje sa maestralnošću velikog španjolskog slikara Miroa, koja se ogleda u umjetničkoj doradi spontanog dječijeg crteža: "produkt dječijeg svijeta prebačen u svijet odraslih, uz povremeno pojavljivanje nedječijeg motiva, ostvaruje višeslojan efekat..."

Urednik izdavačke kuće "Jelenkor" govorio je veoma nadahnuo o bosanskohercegovačkoj prozi uopće, naglasivši da ih je upravo Imamovićeva knji-

ga potakla da se više zainteresiraju za savremene bosanskohercegovačke autore. Urednik je u svom obraćanju još rekao: "U Mađarskoj veoma malo znamo o bosanskoj književnosti. Pored klasika, kao što je Ivo Andrić, preveden je još Jergović ("Sarajevski Marlboro") i nedavno je jedna druga izdavačka kuća izdala knjigu Dževada Karahasana "Istočni divan", i sada imamo Imamovića. U pripremi je posebno izdanje književnog časopisa "Jelenkor", pod nazivom "Fantom slobode" (po ugledu na sličan časopis u ratnom Sarajevu, koji je uređivao Semezdin Mehmedinović) u kome će biti objavljeno nekoliko priča bosanskohercegovačkih autora. To, zapravo znači, da nas je knjiga Jasmina Imamovića potaknula da se zainteresiramo i krenemo sa prevodenjem i drugih bh autora.

Čitajući knjigu "Obožavatelj trena" došli smo do novih kulturoloških spoznaja i saznanja o tome kako je funkcionirala bivša država (Jugoslavija), jer Mađari nisu znali ništa o tome. Naša saznanja su, u to vrijeme, dosezala samo do Osijeka. Stoga, ko želi spoznati

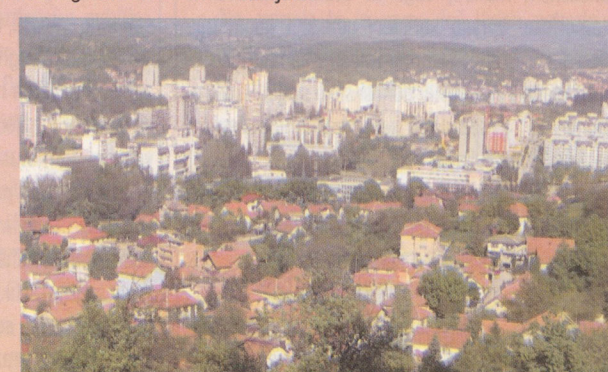

nešto više o BiH, pored Andrića, svakako treba pročitati knjigu Jasmina Imamovića".

TUZLA DOBILA NAGRADU "SLOBODA"

Načelnik Općine Tuzla Jasmin Imamović, u Narodnom pozorištu u Sarajevu primio je, 10. prosinca 2007. godine nagradu "Sloboda", Međunarodnog centra za mir iz Sarajeva.

Nagrada je dodijeljena Općini Tuzla za doprinos humanizmu, borbi za ljudska prava i slobode u Bosni i Hercegovini, Europi i svijetu. U obrazloženju nagrade, predsjednik Međunarodnog centra za mir Ibrahim Spahić, istakao je razvoj Tuzle, a posebno ulaganja u kulturu i kreativnu industriju.

SASTANAK KOORDINACIJE HRVATSKIH I KATOLIČKIH UDRUGA

Koordinacija udruga sa hrvatskim i katoličkim predznakom sa područja Tuzlanske županije održala je svoje redovito zasjedanje na kojem je analizirano ono što je učinjeno u proteklom periodu, te aktivnosti koje su planirane za naredno razdoblje od kojih je najaktuelnije Božićno primanje koje će biti upriličeno 28. prosinca 2007. godine u Hotelu Tuzla.

Koordinacija se posebice osvrnula na učestale pljačke župnih ureda i crkava te devastiranje grobalja na području Tuzlanske županije. "Jasno je da zbog loše socijalne situacije u državi, a s druge strane velike potrebe današnjeg društva za brzim materijalnim dobitkom, ljudi ne biraju sredstva kako će doći do novca. Tako da ni župni uredi ni crkve nisu izuzeti od ove pošasti koja je zahvatila cijelu zemlju a i šire" - rekao je dekan Tuzlanskog dekanata, prečasni Pero Ilić. Kako je rečeno, zabrinjava činjenica da u pojedinim slučajevima koji sus e dogodili u posljednje vrijeme, motiv nije bio stjecanje materijalne koristi, nego nakana uništiti nešto što na sebi nosi znak pripadnosti katoličkoj vjeri. "Stoga želimo upozoriti javnost na stvari koje se događaju u našoj sredini, prije svega da budu upoznati, a onda da sami pokušaju dati svoj doprinos sprječavanju ovakvih pojava, kako bi ovo vrijeme blagdana mogli proživjeti u miru i tako u punini doživjeti smisao Božića" - kazao je Ilić.

Ankica Stjepić - Čosić

Poštovani Napretkovci,
drugi prijatelji,
poštovani i dragi gospodine Novoseli!

Uz čestitke povodom 15. obljetnice izlazenja
glasila
"HRVATSKI GLASNIK",
želim vam ugodan Advent, sretan Božić i
Novu Godinu.

S poštovanjem,
Atif Kujundžić

digitalni foto studio
BLICKO

ZGRADA PRIVREDNE KOMORE
Trg slobode 2 75000 Tuzla - BiH
tel/fax.: ++387 35 257 447

TRŽNI CENTAR "OMEGA"
tel.: 061 662 105

Ahmet Bajrić
direktor tel.: 061 130 859
VIDEO I TV PRODUKCIJA
tel/fax.: ++387 35 268 759
e-mail: blicko@blicko.ba
www.blicko.ba

Sretni predstojeći
praznici!!!

Učestvujte u velikoj nagradnoj igri
FOTO BLICKO!!!

UDRUGA LIKOVNIH UMJETNIKA TUZLANSKOG KANTONA TUZLU OTVARA LJEPOTOM

Selektivna izložba, studeni/novembar, 2007.
Galerija Bosanskog kulturnog centra Tuzla, 30. 11. 2007.

Uz to što znači i jeste kao esnaf likovnih umjetnika, uočljivo je, kako Udruga likovnih umjetnika tuzlanskog kantona iz godine u godinu pokazuje istančan osjećaj i smisao za intenziviranje likovnog i kulturnog života općenito, a tako i za snaženje njegovog kontinuiteta. Ova okolnost je fascinantna, jer likovni, jednako kao i kulturni život općenito to jesu, samo ako imaju kontinuitet.

Najočigledniji djelatni primjer i potvrda rečenoga jest upravo u tome što Udruženje likovnih umjetnika tuzlanskog kantona organizira dvije izložbe likovnih ostvarenja svojih članova: *revijalnu* - proljetnu i *selektivnu* ujesen. Pri tome, revijalna predstavlja najširi obuhvat radova, a selektivna - žirirani odabir ostvarenja. Svo drugo vrijeme umjetnicima je ostavljeno za individualan rad (kako već) pronalaze svoje djelatno mjesto, u ateljeima i likovnim kolonijama, (da) sudjeluju na različitim festivalima, natjecanjima i izložbama.

Selektivna izložba radova likovnih umjetnika Tuzlanskog kantona 2007., pokazuje svekoliki napredak u radu članstva i Udruge. U stvari, u vremenima, u kojima vizualizacija kao postupak osvajanja svijeta poprima značaj nesagledivih razmjera, članovi Udruge pokazuju umnožene i inovirane, zaista inventivne mogućnosti vizualiziranja i estetiziranja svijeta. Ako cijenimo da je vizualizacija kao proces likovnog i prostornog oblikovanja svijeta prvi korak u dosezanju stvarnosti i njezinog imenovanja, onda likovni umjetnici organizirani u Tuzlanskom kantonu krupnim koracima idu naprijed ispred mnogih drugih u BiH i šire. Tuzla kao središte i Tuzlanski kanton kao širi ambijent imaju sjajnu institucionalno organiziranu, a tako i svaku drugu prednost u likovnoj umjetnosti kao opciji kojom je obmanut svijet.

Sve je danas slika, pa likovno određenje biva najistinitijim imenovanjem. Tome stalno pridonose: fotografija, film, televizija, internet. Svaki mobilni telefon i računalo imaju video kameru. Svijet govori slikama svedenim na *ikone*, svijet je na sasvim određen način u *ikonografskoj fazi* svoje identifikacije puno više, negoli u povijesnom razdoblju razvoja likovne umjetnosti označenom *borbama ikonografa i ikonoklasta*. Nevjerojatno je, ali istinito i bez sumnje sasvim tačno. Od Tuzle do Banja Luke, na putu dugom 200 km, čovjek i u jednom i u drugom gradu po dolasku ne mora ni o čemu pitati, jer je sve vidio na *billd board* i *jumbo* plakatima, a da tijekom vožnje, pri susretu s njima, nije uopće morao misliti o tome što gleda!

Ako tek ovlažno recipiramo selektivnu izložbu članova Udruge likovnih umjetnika Tuzlanskog kantona 2007., duboko će nas se dojmiti u kojoj mjeri ljudi uspijevaju donijeti novo i estetsko ne napuštajući sebe, svoju poetiku i stil, svoju osnovnu namjeru da život učine lijepim!

Zdravko Novak, dobro nam znani *plemeniti kovač pavti*, iskiva najboljeg sebe, spaja različite metale i površine, kovanjem i platinom gradi estetski višeznačnu sliku.

Senaid Buljubašić, pravi smion formalni i estetski zahvat boja, oblika i njihovih usmjerenih energija, oslobođeno donositi dojmljivu sliku.

Vlatko Zimmer, kao i uvijek, dosljedan svome kolorističkom maniru, sugerira osobne kolorističke metamorfoze, izvrsno koristeći odraze i geometriju oblika, gradi estetski skladnu i nosivu kompoziciju.

Aleksandar Marković, donosi sliku svojih kataklizmatičnih slutnji sazdanu od crvenog okruženja i poremećenih, poljuljanih vertikala.

Enisa Pilavdžić, simbolično nadahnuta figurama žene i psa, s akcentima urbanog prostora i na crvenoj podlozi, sugerira dehumanizaciju smisla u okruženju.

Zoran Kovačević, donosi interesantno udvojen portret sklopljenih i otvorenih očiju, koji bismo mogli odrediti i kao snažan psihološki *portret opore dvojbe*.

Refik Mustajbašić teži izvornom i arhetipskom, s naglašenim respektom sofe i etnografskog likovnog zapisa u podrijetlu svijeta.

Muhsin Nalić slika Grad koji voli, a oblaci mu poprimaju i nose akcente sjećanja na vrijeme, koje poetički i sentimentalno prati svojim radom i osobnošću.

Omer Smajlović je izložio svoj već znameniti *Đerdek*, potpuno opremljen rekvizitima za početak intimne predstave i proslave tjelesnog užitka mladencu.

Jadranka Marić je tu s maskom i kolorističkim energijama koje ju prate u životnom kovitlacu.

Refka Čajić slika *Mrtvu prirodu* koja se u vazi taloži kao slika krajolika u kojemu je prethodno uzbrana. Slikarica pokazuje rafiniran smisao za recepciju procesa prirodnog pretakanja života.

Đulejman Isić, dominantno portretist, ovaj put u maniru naive donosi estetski dovršenu sliku savršenog drvoreda breza.

Sead Morankić ima interesantnu ideju prema kojoj *mrtva priroda* zaklanja motiv krajolika koji ju je darovao, da čovjekova potreba sebe stavlja u prvi plan.

Ena Karabegović donosi pronicljiv i psihološki produbljen portret koji sugerira karakterističnu snagu unutarnjeg života i grubu granicu između njega i vanjskog svijeta.

Enes Imamović ima izvanrednu ideju da portretira otiskom prsta i postiže dobar rezultat, jer naš otisak smo mi više, nego izgled našeg lica.

Marina Trogrlić ulazi u zahtjevan kompozicioni zahvat radeći na motivu naglašene tjelesnosti koja joj se opire energijom erotikog. Fikret Jahić Vršanin u velikom formatu ulja i na efektan način, anažirano vizualizira rat i mir kao neposrednu izmjenu otiska vojničke čizme i bosog stopala u minskom polju. Jasminko Hadžihalilović donosi simboličnim elementima snažno artikuliranu sliku koja upućuje na produbljeno, na semantičko promišljanje likovnih mogućnosti i izraza. Mustafa Beširović, kontur pastom i širokim potezima ulja na njemu svojstven način artikulira lirsku vokaciju na prizor s vodenicom i klaviristom i doseže visoke estetske vrijednosti u slici.

Fikret Ibrčić ulazi u mikro svijet ružinog cvijeta i likovno ga postvaruje kao makro prizor.

Branko Radenković je skoro pa *hiperrealistično* ostvario portret dječaka u dobu kojem je sasvim primjeren taj nivo hiperrealizma.

Marija Babović u njoj svojstvenom maniru *primitivnog* i *naivnog* duhovito donosi etnografski motiv. Vinko Lamešić varira kolorističke mogućnosti boja i brižljivo raspoređivanje akcenata crvene i žute.

Tu su još skulptori i fotografi, Dragica Kotroman, Pavle Ackar i Džafer Omerović, Risto Miličević, Fikret Jahić, Marijana Hrvić, Asim Omerasević i dr. Svi umjetnici su jedinstveni u posezanju za ljepotom kao vratima koja otvaraju njih, njihov životni prostor i san o uspjehu.

30. studeni/novembar, anno Domini 2007.

Atif Kujundžić, kuzičar

14. Tuzlanski pozorišni dani

Briljirali "Gavella" i "Atelje 212"

Manifestacijom "Tuzlanski pozorišni dani", koja je trajala od 15. do 30. studenoga, Narodno pozorište "Tuzla" priredilo je svojevrsan praznik teatra, jer su ove godine pred tuzlanskom publikom nastupile najuspješnije teatarske kuće iz regiona. Ulaznice su skoro za sve predstave bile unaprijed rezervirane, što pokazuje da je tuzlanska publika, uprkos brojnim kulturnim zbivanjima u Tuzli, željna kvalitetnih umjetničkih manifestacija.

Tuzlanski pozorišni dani ostali su dosljedni onom duhu, u kojem su 1988. godine i utemeljeni, a to je njegovanje suradnje glumačkih ansambala.

Direktor i novoimenovani umjetnički direktor NP Tuzla, Milenko Iliktarević i Armin Čatić, odbacili su teze koje su se proteklih godina provlačile u kuloarima, a to je da će Tuzlanski pozorišni dani prerasti u festival. No, upravo kazališni susreti, koji nisu takmičarskog karaktera, imaju poseban značaj, jer Tuzlanski pozorišni dani su jedini u BiH takvog opredjeljenja.

"Tuzlaci, uz ovu manifestaciju, imaju priliku profilirati svoju percepciju pozorišne umjetnosti, jer pozorišta s dugom istorijom koja gostuju kod nas utiču i na razvoj našeg pozorišta", prokomentirao je umjetnički direktor Armin Čatić.

Susrete je otvorilo Narodno pozorište "Sarajevo" Gogoljevom "Ženidbom", koje uz izuzetno dobar glumački sastav, tuzlansku publiku iznova oduševi, a nastupili su glumci iz Novog Sada, Nove Gorice, Zagreba, Beograda, Osijeka, Pečuha, Sarajeva, Podgorice, Banjaluke, a prvi puta Tuzla je bila domaćin umjetnicima iz Poljske.

Sudeći prema reakcijama, najbolji utisak na publiku, kao i ranijih godina, ostavili su izvanredni glumci beogradskog "Ateljea 212" i zagrebačke "Gavelle".

"Gavella" se predstavila djelom Mate Matišića "Sinovi umiru prvi", koji je, za 50 izvođenja u Hrvatskoj "pobrao" simpatije hrvatske publike, ali i kazališne nagrade.

Ovaj komad smješten u maleno hrvatsko selo, ali tematika kojom se bavi, od PTSP-a, potraga obitelji za posmrtnim ostacima nestalih, koja se ponekad čini nemogućom misijom, trgovinom informacijama o masovnim grobnicama, ali i mrtvima, sudeći prema reakcijama, dirmuo je tuzlansku publiku. Iako se radi o prilično žestokoj, ali dinamičnoj drami, prepunoj apsurdna, koji dovode i do smijeha, publika je željno iščekivala svaku narednu scenu.

Za razliku od zagrebačkih glumaca, Beograđani su izveli, scenski mnogo prostiji i glumački malobrojniji, komad francuske dramatičarke Jasmine Reza "Art".

No, Tihomir Stanić, Svetozar Cvetković i Branislav Zeremski u ulogama tri prijatelja Marka, Serža i Ivana pružili su odličnu glumačku igru i uspjeli stvoriti fluid, neophodan da žispuni kazališnu salu u predstavama s jako skromnom scenografijom. Upravo to umijeće, glumce Ateljea 212 izdvoji-

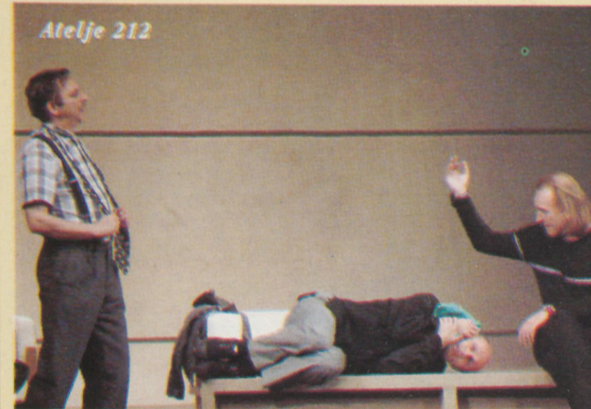
lo je od ostalih glumačkih ansambala koji su nastupili na ovogodišnjim Tuzlanskim pozorišnim danima, što je publika znala i prepoznati.

Iako u "Artu", kao i u ostalim Rezinim djelima, zapravo nema teme koja dominira djelom, već je priča o poimanju umjetnosti, kroz koju se otvara priča o prijateljstvu i iskušenjima u koja zapadaju, vrlo često, zbog banalnih stvari, poput, smatra li netko skoro bijele pruge na bijelom platnu umjetničkim djelom.

Uprkos izvanrednoj organizaciji i značajnim kazališnim ostvarenjima, koja su odigrana u Tuzli, čemu najbolje svjedoči publika, čini se da su se ove godine Tuzlanski pozorišni dani, neopravdano, našli u sjeni ŽSusreta pozorišta u Brčkom. Tuzlanska manifestacija je bila daleko manje medijski eksponirana, iako to ni po čemu nije zaslužila. Brčanski susreti su tek ove godine postali regionalnog karaktera, dok NP Tuzla skoro dva desetljeća u Tuzlu dovodi višestruko nagrađivana kazališta i glumačke veličine iz regiona.

Jedan od razloga tome vjerojatno leži i u činjenici da se za organizaciju brčanskih kazališnih susreta raspolaže daleko većim budžetom, nego u Tuzli, pa je i promidžbena kampanja daleko veća, a drugi je što je manifestacija u Brčkom natjecateljskog karaktera.

No, upravo to je samo još jedna potvrda da uprava Narodnog pozorišta Tuzla ne treba mijenjati stav glede (ne)utemeljivanja nagrada na

ŽTuzlanskim pozorišnim danima. Pažnja javnosti na manifestaciju ne treba biti usmjerena samo zbog nagrada, već onoga što ona pruža u kvalitativnom smislu. ŽTuzlanski pozorišni dani ljubiteljima umjetnosti pružaju mogućnost da pogledaju umjetnički vrijedna kazališna ostvarenja, neopterećena utrkom aktera za nagradama.

J. Šarac

U Narodnom pozorištu Tuzla Premijera igrokaza "Vesela školska patrola"

Tuzlanski glumci Nikolina Baškarad, Adnan Omerović, Siniša Udovičić i Elvis Jahić za najmlađu pozorišnu publiku priredili su dramski igrokaz "Vesela školska patrola" autora Zlatka Jugovića, koji je 6. prosinca premijerno izveden u Narodnom pozorištu "Tuzla".

Radi se o edukativnom igrokazu iz kulture saobraćaja, s ciljem da se djeci približi ova oblast, u kojoj su, svakodnevno i sami sudionici.

Nikolina Baškarad pojašnjava da je mlada publika uz glumu, igru i pjesmu žprovedena kroz vrt prometnih znakova i pravila, koja je potrebno znati. Da bi djeci što više približili ovu tematiku, dramski tekst je Jugović pisao u stihu, glazbu Dejan Slavuljica, a aranžman songova Dragan Divjak. Sudeći prema reakcijama djece u publici, koji su taktove glazbe pratili pljeskom, "Vesela školska publika" je prihvatljiva njihovom uzrastu.

Uskoro će ovaj igrokaz biti izveden u Srebrenici i Živinicama, a glumačka ekipa će se predstaviti i u ostalim gradovima Tuzlanskog kantona.

J. Š.

GRADEVINARSTVO
PROIZVODNJA
TRGOVINA

LUCIANA

Adresa: Magistralni put bb, Lukavac, BiH
Tel/fax: ++387 35 553 454, 553 453

E-mail: luciana@bih.net.ba
www.luciana.ba

"NARODI NAM SE KRALJ NEBESKI OD MARIJE, ČISTE DJEVICE..."

Došašće je, kao što znamo, vrijeme pripreve za Božić. Svi smo pozvani pripremiti se za dolazak Spasitelja molitvom, odricanjem, misama "zornica-ma"... Domaćice pred Božić imaju posla oko pripravljanja kolača, sestre u crkvama oko uređenja jaslca, borova...

A pjevači zbora mladih "IUVENTUS SALINARUM" koji već cijelo desetljeće djeluju pri Franjevačkom samostanu u Tuzli pripremaju se na sebi svojstven način. Još prije početka Došašća počele su intenzivne probe božićnih pjesama. Spremili smo obiman i zahtjevan program za božićne koncerte. Ove godine smo planirali više koncerata nego prethodnih godina.

Tako smo već na blagdan Bezgrješnog začeca BDM trebali imati u Beogradskoj katedrali dvije mise i koncert i u Franjevačkoj crkvi u Beogradu, gdje smo česti gosti, također misu i koncert. Međutim, zbog političke situacije u Srbiji naš veliki prijatelj nadbiskup beogradski msgr. Stanislav Hočevar predložio je da naš posjet beogradskoj prvostolnici odgodimo za proljeće.

U organizaciji HKD "Napredak" u Srebreniku 9. prosinca 2007. godine u gradskoj dvorani Doma kulture održan je Božićni koncert. Nastupili su "IUVENTUS SALINARUM" pod ravnanjem Zlatka Špoljarevića i Tamburaški orkestar HKD "Napredak" i KSC "Sv. Franjo" u Tuzli pod ravnanjem Nikole Čiče. Izvodeći tradicionalne božićne pjesme, i pojedinačno i združenim snagama, ova dva ansambla su oduševila publiku Srebrenika i okolnih hrvatskih mjesta. Predložili smo organizatoru nastavak dobro započete suradnje.

Ove godine smo napravili i jedan iskorak. Naime, zbor mladih je počastio svoje župljane i građane Tuzle cjelovečernjim koncertom u galeriji Samostana 15. prosinca 2007. godine. Gosti su nam bili Napretkovi i KSC-ovi tamburaši. Oduševljena publika je pozdravila ovaj iskorak pa ćemo nastojati da ovaj koncert postane tradicijom.

Već sutradan, isti koncert smo održali u Lukavcu u Domu kulture. Možemo reći da taj

Tamburaški orkestar

koncert božićnih skladbi u Lukavcu već postaje tradicijom. Organizator je bio HKD "Napredak" u Lukavcu. Mještani Lukavca i Bistarca su već imali priliku i ranijih godina čuti tamburaše i zbor mladih ali su svakako i ove godine bili iznenađeni i zadovoljni što se dalo primijetiti na domjenku kojeg je organizator upriličio nakon koncerta.

Kako je ranije rečeno, ove godine imamo mnogo nastupa. 17. prosinca 2007. godine u amfiteatru KSC "Sv. Franjo" obilježena je 15. obljetnica Hrvatskoga Glasnika. Kao skoro ni jedna kulturno-umjetnička manifestacija u gradu, tako ni ova nije mogla proći bez zbora mladih "IUVENTUS SALINARUM" i Tamburaša HKD "Napredak" i KSC-a "Sv. Franjo" u Tuzli.

I još nije kraj... U BKC će 22. prosinca 2007. godine biti upriličen tradicionalni Božićni koncert na kojemu će pored gostiju iz Zagreba pjevati i "IUVENTUS SALINARUM".

Božićni koncert bi također trebali biti upriličeni i u Odžaku i u Svilaju, kod našeg velikog prijatelja i dobroćinitelja fra Filipa Karadžića, koji se, nadam se, neće ljutiti što ga javno "prozivamo".

Kaže naš narod: "slag na kraju!" Kao vrhunac naših nastupa jesu dva Božićna koncerta u Osijeku 5. i 6. siječnja 2008. godine u Franje-

vačkoj crkvi na Jugu u župi Sv. Obitelji i u Franjevačkoj crkvi u Tvrdi pri Samostanu Sv. Ante.

Ne mogu ne istaknuti da je naš zbor mladih kod fratara u Tvrdi skoro pa domaći. Ovo će nam biti "Bog zna koji put" da smo tamo više nego dobro dočekani. Veliki prijatelj zbora i našega zborovode, gvardijan fra Željko Paurić sa svojom subračom fra Gracijanom i fra Jakovom te vrijednom ekipom trećoredica i trećoredaca gdje moram spomenuti teta Maru, teta Bibu, Juru i ostale čijih se imena ne mogu sjetiti, svaki put nas iznenađuju svojim gostoprimitvom, širinom i ljubavlju.

Na kraju moram reći da najveću podršku imamo u svojoj župi kako od gvardijana, naših ujaka i sestara, tako i od župljana koji rado dolaze ne samo na naše koncerte već i svake nedjelje na večernju misu na kojoj pjeva zbor mladih. Ne izraze oni svoje zadovoljstvo svaki put riječima, ali izraz njihovih lica i smiješci koje nam upute nakon svake mise nama su najveća zahvala i veliki poticaj da nastavimo putem kojim smo krenuli. Znam da ćemo ostati u molitvama svojih župljana, sestara i ujaka.

Svima Vam hvala i na dobro Vam došao Božić i sveto Isusovo porođenje!

Zlatko Špoljarević

IUVENTUS SALINARUM

Na koncertu...

Aktivnosti Udruge "Hrvatska žena"

Čanice Udruge "Hrvatska žena" i dalje nižu raznovrsne aktivnosti. U organizaciji odbora za kulturno-zabavni život i putovanja 28. listopada 2007. godine posjetile su Bijeljino i Etno selo. S nama su putovale i članice Udruženja "Sevdalija". U veseloj i raspijevanoj atmosferi protekao je ovaj prelijepi izlet, uz želju da se uskoro ponovi.

Prilikom posjete manifestaciji "Vinkovačke jeseni" predsjednica Odbora, gospođa Marica Begović, stupila je u kontakt s članicama Udruge "Hrvatska žena" iz Vinkovaca, kada je načelno dogovorena suradnja. Gošće iz Vinkovaca su došle u posjet 1. prosinca 2007. godine.

Odbor za kulturno-zabavni život je osmislio plan posjeta. Nakon okrepljenja u Hrvatskome domu zajedno smo posjetili izložbu rukotvorina za čije prelijepe ekspanate su zaslužne gospođa Dragica Tanasić i Biserka Nikolić. Svojim izvanrednim slikama izložbu je obogatila gospođa Nada Dobnik. Na Kapiji smo položili cvijeće, te vidjele Solni trg, Čaršijsku česmu, prošetale Korzom oko spomenika

velikanima Ismetu Mujezinoviću i Meši Selimoviću.

Nezaobilazni u našem obilasku bili su Panonsko jezero, Sojeničko naselje, Spomen groblje i Kuća "Plamena mira". Na kraju obilaska smo naše gošće odveli u "Sezam 4" na Tenis stadionu da probaju tuzlanske čevape.

Poslije smo laganom šetnjom došli u Hrvatski dom, gdje je bilo posluženo okrepljenje, koje su s velikom ljubavlju pripremile naše članice. Članice odbora su objasnile našim gošćama što su vidjele prilikom obilaska o strahovanju na Kapiji i Spomen groblju, nadahnuto je govorila Marica Begović i izmamila suze na licima naših gošći. O Sonom trgu i Panonskom jezeru govorila je Nada Madžarević, sa Sojeničkim naseljem upoznala nas je Nada Rangl, te o Kući "Plamena mira" uz stručnog vodiča, govorila je Olga Jakomović.

Druženje je nastavljeno uz glazbu i pjesme, a prekinuto iznenađenjem za gošće, malom revijom narodnih nošnji, urađenom od platna tkanog od članica. Stručna objašnjenja o izradi dala je Kaja Garašević. Mala Klara, Amalija Salihović i Ivica Kovačević nosili su nošnje kao pravi manekeni.

Oprostili smo se uz suze, zagrljaje, poljupce i čvrsta obećanja da se ponovo vidimo.

Marica Begović, predsjednica Odbora za kulturno-zabavni život.

Problemi neolitizacije i razvoj ranih neolitskih kultura na području Balkana

Povodom obilježavanja 60 godina osnivanja i rada JU Muzej istočne Bosne Tuzla je organizirala Međunarodni simpozij "Problemi neolitizacije i razvoj ranih neolitskih kultura na području Balkana" koji je održan u Tuzli. Na Simpoziju su učešće uzeli arheolozi iz Španjolske, Velike Britanije, Austrije, Njemačke, Poljske, Mađarske, Slovenije, Hrvatske, Srbije, Makedonije i Bosne i Hercegovine.

Ova tema je odabrana, kako je rečeno, jer se upravo na području Tuzle nalaze dva, za arheologiju i povijest BiH i Europe, veoma značajna neolitska lokaliteta. To je lokalitet u Gornjoj Tuzli, najstarije neolitsko naselje u BiH i sojeničko naselje u centru grada Tuzle, jedinstveno na području jugoistočne Europe. Značaj ovih naselja je prije svega u tome što su njihovi stanovnici eksploatirali izvore

slane vode, proizvodili sol i njome trgovali širom zapadnog i centralnog Balkana.

Prilikom otvaranja simpozija prisutnima su se obratili g. Jasmin Imamović, tuzlanski načelnik, Vesna Isabegović, direktorica Muzeja i Zilka Kujundžić-Vejzagić, muzejski savjetnik Zemaljskog muzeja BiH.

Muzej istočne Bosne će sve radove prezentirane na ovom simpoziju objaviti u svom zborniku "Članci i građa za kulturnu historiju istočne Bosne".

Likovni jezik Mustafe Pašića

U Međunarodnoj galeriji portreta Tuzla promovirana je knjiga pod nazivom "Likovni jezik" akademskog slikara Mustafe Pašića. Knjiga je rezultat rada profesora i akademskog slikara Mustafe Pašića koji je rijetka pojava u likovnom životu ne samo Tuzle, Tuzlanskog kantona, BiH nego i ex

Jugoslavije. To je vrstan pedagog koji je uobličio svoja saznanja, iskustva u knjigu pod nazivom "Likovni jezik", kazao je između ostalog Sarajlić.

"Knjiga Likovni jezik govori o materiji likovne umjetnosti, o sadržajima likovne umjetnosti odnosno o elementima s kojima se grade djela likovne umjetnosti i o načelima ili principima ili zakonima estetskog reda po kojima se građivni elementi komponiraju, odnosno od kojih se grade likovne kompozicije. Riječ je o obradi materije likovnog jezika na jedan jednostavan, popularan način, gdje mogu da nađu zanimljivosti da imaju koristi i akademski slikari, studenti ALU, daci umjetničkih škola i likovni stvaraoci popularno nazvani amateri i drugi." istaknuo je između ostalog autor koji je rekao da je kompozicija originalna, obrađuju se sadržaji, elementi građenja likovnih djela, jedna dokumentacija sadržaja knjige nastale kao rezultat dugogodišnjeg rada u PPZ-u Tuzla.

A. D. S.

Studenti s predavanja direktno na praksu

Nakon niza godina gospodarstvenici s područja Tuzlanske županije iskazali su spremnost za suradnju s Tuzlanskim Univerzitetom. Tako je Županijska gospodarska komora Tuzla kao spona između gospodarskih fakulteta u Tuzli i vodećih gospodarstvenika upriličila potpisivanje protokola o suradnji Univerziteta u Tuzli i Županijske gospodarske komore Tuzla, kako bi se oblast privređivanja sustavnim i konkretnim mjerama zaštitila, unaprijedila, učinila efikasnom i konkurentnom, te privlačnom kako za domaće tako i strane investitore.

Poseban značaj u potpisivanju protokola imaju djelatnosti malih i srednjih poduzeća koja su označena kao glavni nositelji razvoja i zapošljavanja zbog njihove sposobnosti brzog prilagođavanja promjenama na tržištu. "Potpisivanje ovog dokumenta dugo je pripremano a predstavlja jednu sretnu sponu između gospodarstva i znanosti. Veoma je bitna suradnja Univerziteta i Komore. Veoma je važno da gospodarstvo osjeti da ima fakultet, a da studenti osjete da imaju gospodarstvo koje im ulijeva nadu u bolje sutra.", kazao je rektor Tuzlanskog Univerziteta Džemo Tufekčić. Jedan od ciljeva potpisivanja jesu iniciranje i zajedničko sudjelovanje u radu pri izradi projekata i programa mjera od strateškog interesa za TŽ, kao i međusobna razmjena informacija Univerziteta u Tuzli s jedne strane i Komore Tuzla s druge strane o aktivnostima od zajedničkog interesa za djelokrug rada Univerziteta i Komore. "Široko je polje za suradnju ove dvije institucije i mi vidimo već mogućnost da ova suradnja gospodarstvu sutra ponudi još kvalitetnije kadrove, otvara se mogućnost formiranja laboratorijskog kompleksa u 3 modula, plodno tlo za afirmaciju znanstveno istraživačkog rada, te edukaciju gospodarskih subjekata u raznim oblastima.", dodao je rektor Tufekčić. Kako je tijekom potpisivanja kazao Nedret Kikanović, direktor Komore, zadovoljstvo je veliko zbog činjenice da je potpisan sporazum o zajedničkom nastupu u ostvarivanju zacrtanih ciljeva koji su ovim dokumentom postali i Komorini obaveza i zadatak. "Učinit ćemo maksimalne napore da stvorimo uvjete za zajednički nastup i zajedničko djelovanje. Moram istaknuti da se taj zadatak na izvjestan način već počeo ispunjavati. Mi smo u županijskoj gospodarskoj komori Tuzla, uz podršku Vlade TŽ, već formirali Centar za standarde i ekologiju. U okviru ovog centra ćemo formirati registar firmi koje su do sada uvele određene standarde, ali istovremeno, uz pomoć Univerziteta, omogućiti članicama Komore da lakše dostignu određene dozvole i implementiraju standarde prema europskim normama. Kako je istaknuto tijekom potpisivanja Protokola, formirat će se operativne grupe, koje će u suradnji s menadžmentom Univerziteta i Komore, a u okviru strukovnih udruženja u Komori, izvršavati sve zacrtane zadatke i ciljeve, odnosno, točke potpisanog dokumenta, u predviđenim rokovima i uz intenzivnu suradnju i komunikaciju. "Vrlo brzo, oformit ćemo i pripremiti jedan kvalitetan proces i program edukacije gospodarstvenika i gospodarskih subjekata, s područja TŽ.", najavio je Kikanović. Potpisnici Protokola opredijeljeni su i odlučni da u okviru svojih nadležnosti i programskog djelovanja učine maksimalne napore na postizanju ciljeva ovog Protokola njegovom dosljednom realizacijom.

Maja Nikolić

Ohrabrenje za najbolje osnovce i srednjoškolce

Najbolji učenici Tuzlanskih osnovnih i srednjih škola posjetili su gradonačelnika Tuzle i s njim razgovarali o raznim temama, pa i svojim potrebama što bi željeli vidjeti uskoro novo u gradu. Kao što je i normalno, školarci očekuju puno novih sportskih igrališta.

Cilj je ohrabriti učenike da ostanu najbolji. "Želim vam prije svega čestitati na dobrim rezultatima i ohrabriti učenike da nastave jednakim tempom, jer djeca uvijek nailaze na neke prepreke. Ne treba izdržati nešto teško, treba samo biti hrabar ići naprijed.", kazao je gradonačelnik Jasmin Imamović učenicima. Odlični učenici, kako su nam kazali ne boje se nikakvih prepreka, jer je niz generacija završio prije njih, pa mogu i oni, još uz najbolje rezultate, prepreke će vjerojatno biti lagane. Diploma je nešto što čovjek stječe za cijeli život i što mu nitko ne može oduzeti. Gradonačelnik je želio sa školarcima razgovarati o temi što bi oni radili da su na njegovom mjestu. Djecu je najviše zanimalo hoće li Tuzla dobiti više sportskih igrališta. "Naš je cilj razvoj sporta i na Panonskom jezeru mi imamo i odbojkaški teren, uskoro ćemo raditi na gradnji stadiona Tušanj i cilj nam je da on bude urađen po najvišim europskim principima, a ovaj vikend otvaramo Fakultet sporta, tako da ćemo imati 500 studenata sporta. Radimo košarkašku dvoranu u Mejdanu i mislim da će uskoro svi naći ponešto za sebe u Tuzli", kazao je gradonačelnik. Danijel Marković, učenik osmog razreda, kazao je da sportskih igrališta Tuzli treba puno više, ali isto tako da je sport ono u čemu mlade generacije mogu pronaći svoju perspektivu, ali i usmjeriti se na jedan kreativan i koristan put. Na naše pitanje kako mlade generacije zadržati u BiH, gradonačelnik je kazao da je upravo to i cilj njegove politike, jer su čimbenici razvoja upravo mladi i talentirani ljudi. "Za mene su najugledniji oni ljudi koji su ostvarili najbolje rezultate u prošloj godini. Njih treba zadržati i znati iskoristiti njihovo znanje. Znanje je glavni čimbenik razvoja. Ja sam ih zato i pozvao kako bi ih ohrabrio da nastave dalje. Biti najbolji učenik u cijeloj osnovnoj školi je veliki posao. Mislim da je obrazovanje najvažnije za svakog pojedinca i obitelji i državu". On je na kraju dodao da veliki oci moraju znati prepoznati i iskoristiti talente drugih, a ne samo svoje djece.

Maja Nikolić

Mladi konačno na jedno mjesto po svoje informacije

Mladi u Tuzli uskoro dobivaju svoj info-desk gdje će moći doći po odgovore na sva njihova pitanja, kao i one odgovore vezane za politički sustav u BiH. Ovom info točkom mladi će biti bliži izvršnim vlastima, lakše će znati ostvariti svoja prava, ali i izaći na izbore i kreirati političku strategiju BiH.

Osnovni cilj je uvezati mlade Tuzle s lokalnom samoupravom, kako bi saznali gdje pripadaju, što im se nudi i da se što više uključe u proces odlučivanja. "Imamo problem što su mladi zadnjih godina pasivni i izolirani. U posljednje dvije godine kako je počeo raditi nevladin sektor koji okuplja mlade, međutim to se polako ispravlja. Mislim da će se mladi od sada truditi uzeti maksimalno sudjelovanje u procesu odlučivanja i samom izboru. Da bi bilo što promijenili moraju izaći na izbore, da bi i političari vidjeli da se mladi konačno uključuju u razvoj političke strategije i da poznaju političku situaciju u BiH.", kazao je Mirsad Bakalović, predsjednik komisije za mlade Općinskog Vijeća Tuzla. Omladinska informativna agencija radi u tri sektora što podrazumijeva obuku, informiranje i izgovaranje za prava mladih. U okviru ovog sektora za informiranje realizira se program Info točka. Ona je jedan od najjednostavnijih alata lokalnih vlasti za informiranje mladih u lokalnoj zajednici. To je B1 poster koji nudi informacije s pripadnim kontaktima o svim najvažnijim servisima, institucijama, javnim ustanovama koji imaju određene programe i aktivnosti za mlade. U prvom jesenskom ciklusu info točke će biti postavljene u 40 "bh" gradova. Info točka u Tuzli će biti postavljena na najfrekventnija mjesta u gradu gdje se mladi kreću, kao što su fakulteti, škole, knjižnice i Općina. Tuzla inače nema referenta za mlade, nema ured za mlade, kao što nema niti strategiju za mlade. Upravo iz tog razloga grad Tuzla se želi uključiti u razvoj strategije mladih. "Nekada je veoma važno da imate politiku. Mnogo gradova imaju razna dokumenta koja ne sprovode, imaju referente za mlade, ali se u tim sredinama ipak ne radi dovoljno. Ponosni smo na ono što radi sektor za društvene djelatnosti gdje procjenjujemo koliko su projekti mladih zapravo životni i mi njih svo vrijeme postojanja podržavamo.", kazala je Ernesa Mešić, šefica sektora za društvene djelatnosti. Ona je dodala i da seminare i projekte mladih treba podržavati na svaki način, jer nitko kao mladi ne zna originalno oživjeti određeni projekt ili seminar. Ovo je tek početak izrade strategije za mlade kao info-desk za mlade, jer je vrlo važno da mladi znaju kako će ostvariti svoja prava. Vrlo je važno da postoje službe koje će posvetiti pažnju mladima, bilo da se radi o zapošljavanju, ili kulturnih institucija. Potporu projektu dali su veleposlanstvo Britanije, Fond Otvoreno društvo BiH i SIDA-e.

Maja Nikolić

Priča o Hrvatima - Hrvati u XX. stoljeću

Nacionalizacija i agrarna reforma

Piše: Zdenko Samaržija

Narodna skupština donijela je 1946. godine Zakon o nacionalizaciji privatnih privrednih poduzeća.

Vlasnici poduzeća su razvlašteni, a sva su veća poduzeća u rudarstvu, prometu, industriji i trgovini nacionalizirana tako da je u privatnom vlasništvu ostala samo sitna obrtnička i trgovačka djelatnost.

Zakonom o agrarnoj reformi oduzeta je zemlja veleposjednicima. Zabranjeno je tržišno gospodarstvo, koje je u doba Kraljevine Jugoslavije tek nastajalo. Njegovo mjesto zauzelo je centralizirano plansko gospodarstvo, preuzeto iz Sovjetskog Saveza.

Zakon ponude i potražnje, temeljni zakon tržišnog gospodarstva, zamijenile su tzv. petoljetke, petogodišnji planovi razvoja gospodarstva kojima je država propisivala što će se graditi i proizvoditi.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA: Djelovanjem ZAVNOH-a i Vlade Federalne Države Hrvatske, na čelu s Vladimirom Bukarićem, Komunistička partija Hrvatske (KPH) dovršila je izgradnju sustava vlasti. Na izborima za Ustavotvorni sabor održanim 10. studenog 1946. godine bila je vidljiva nadmoć KPJ. Na izbore je izašlo oko 93 posto upisanih birača koji su izabrali 176 Narodnih zastupnika. Svi izabrani narodni zastupnici bili su s liste Narodne fronte. Dana 18. siječnja 1947. Ustavotvorni sabor je prihvatio Ustav koji je potvrdio hrvatski suverenitet u sklopu FNRJ. Federalna Država Hrvatska promijenila je ime u Narodnu Republiku Hrvatsku. Sabor Narodne Republike Hrvatske potvrđen je najvišim organom vlasti. Budući da je Jugoslavija Ustavom 1946. uređena kao strogo centralistička država, ovlasti koje je Federalna Država Hrvatska imala tijekom rata znatno su smanjene.

PROGON I KOLONIZACIJA: (Poslije rata Hrvatska je doživjela velike promjene. Zakonom o provođenju agrarne reforme i kolonizacije crkveni su posjedi ograničeni na 10 hektara, a seljački na 30 hektara.

Siromašnim je seljacima podijeljeno 94 tisuće hektara zemlje i šuma. Oko 90.000 Nijemaca otišlo je iz Hrvatske, a na njihova imanja došlo je oko 10.000 obitelji iz Like, Korduna, Banovine i Dalmacije. Seljačkim zadrugama dodijeljeno je 12.000 hektara, a u državno vlasništvo prešlo je 241.000 hektara zemlje.

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

Otpor staljinizmu

Nakon završetka rata KPJ je počela ubrzano graditi socijalističko društvo prema sovjetskom uzoru. Uspostavljena je revolucionarna diktatura i u kratkom vremenu režim je uspio korjenito izmijeniti društvo.

Komunistička partija Jugoslavije s Josipom Brozom na čelu smatrana je moćnijom od komunističkih partija ostalih zemalja. Jedina u Europi uspjela je u ratu izgraditi brojnu partizansku vojsku, osloboditi zemlju i svrgnuti monarhistički režim s vlasti.

TITOVA MOĆ: Nakon rata Titova je Jugoslavija u vanjskoj politici nastupala odlučno. Sukobila se s Italijom oko grada Trsta, a s Austrijom oko Koruške. Pomagala je grčkim partizanima u borbi protiv vlade koju su podržavale SAD i Velika Britanija. Jedinice jugoslavenske vojske bile su prisutne u Albaniji. Tito se zalagao za stvaranje Balkanske federacije s Jugoslavijom na čelu.

Takva vanjska politika nije odgovarala Staljinu i SSSR-u koji se tada zalagao za oprezniju politiku prema zapadnim zemljama, jer su Sjedinjene Američke Države bile vojno nadmoćne, a SSSR se još nije oporavio od teških ratnih razaranja.

NAGOVJEŠTAJI SUKOB: Sukobi su nastali i oko uloge Sovjetskog Saveza u obnovi Jugoslavije. Mješovita jugoslavensko-sovjetska gospodarska društva trebala su biti jedan od oslonaca obnove Jugoslavije. U stvarnosti su ona služila Sovjetskom Savezu za nadzor Jugoslavije i za iskorištavanje njenog gospodarstva.

ESKALACIJA: Politika Jugoslavije zabrinjavala je Staljina i sovjetsku komunističku partiju, jer je narušavala planove da Jugoslaviju pretvori u zemlju poslušnu Sovjetskom Savezu. Staljin je odlučio nametnuti svoju volju jugoslavenskom vodstvu. Tako je izbio sukob jugoslavenskog vodstva i komunističkog pokreta u svijetu.

U ožujku 1948. godine vlada SSSR-a povukla je svoje vojne i civilne savjetnike iz Jugoslavije s obrazloženjem da su okruženi neprijateljima. Odnosi su se počeli ubrzano zaoštravati. Vodstvo sovjetske komunističke partije napadalo je vodstvo jugoslavenskih komunista radi nedemokratske i jačanja kapitalističkih snaga. Jugoslavensko vodstvo odbacilo je te napade i nastojalo dokazati privrženost Sovjetskom Savezu i Staljinu. Međutim, Staljin nije namjeravao popustiti sve dok ne slomi Tita i jugoslavensku vladu.

ŠPIJUNI I UBOJICE: Potkraj lipnja 1948. Informacijski biro komunističkih partija (Informburo), organizacija koja je okupljala komunističke partije svijeta radi jačanja komunističkog pokreta pod sovjetskim nadzorom, objavljuje rezoluciju u kojoj najoštrijim riječima osuđuje KPJ za izdaju socijalizma. "Zdrave snage" u Jugoslaviji pozvane su da svrgnu Tita i njegove bliske suradnike. Prekinute su sve veze Jugoslavije sa SSSR-om i zemljama istočne i srednje Europe te sa svim komunističkim partijama u svijetu.

KPJ je odbacila rezoluciju, ali je i dalje pokušavala dokazati svoju vjernost SSSR-u. Međutim, Staljin nije popuštao. U studenom iste godine Informburo je objavio drugu rezoluciju pod nazivom Jugoslavenska kompartija u rukama ubojica i špijuna. Više nije bilo mogućnosti za pomirenje SSSR-a i Jugoslavije. SSSR je duž jugoslavenske granice počeo gomilati vojsku. Pogrančni incidenti bili su sve učestaliji. Jugoslavija se suočila s potpunom izolacijom.

HRVATSKA RIJEČ

Muška voda, bajramluci i božićnice

Više je novina, početkom treće dekade u studenom, ove godine, objavilo tekstove pod naslovom "Kako je Hypko postao Nurko?" Ova jezično-slovna igrarija nastala je u svezi organiziranja nagradne igre za 31. 10.2007. godine - Svjetski dan štednje, od strane Hypo banke u Banjaluci.

Kako osnovci u ovom gradu na Vrbasu bolje znaju cirilicu nego latinicu maskotu igre "Hypko" (pro)čitali su cirilicom i tako joj promijenili ime. Za razliku od banjalučkih, osnovci u Federaciji BiH opet puno bolje znaju latinicu. Tek da se i na ovaj način zna tko je tko i tko je za što, a kakvi su nam obrazovno-odgojni sustavi dobro je da djeca uopće znaju čitati.

P.S. Ovim dijelom krivog ogledala, Hypo banka je (ne)namjerno dobila džabnu promidžbu. Glede toga, gospodin **Marjanko DIVKOVIĆ**, šef ove banke u Tuzli, trebao bi i mogao posredovati kod šef(a)ice marketinga, pa da Hypo banka postane generalni pokrovitelj krivog ogledala u 2008. godini.

U jednim sarajevskim novinama koje važe za neovisne i multietničke, objavljena je poruka: "Bajram ide, bajramluku se nadam!" Nemam ništa protiv ove i ovakve opaske, ali se pitam gdje je tu "be-ha" jednakopravnost. U istom tekstu naveden je podatak da će Vlada Federacije BiH svima koji primaju plaće iz federalnog proračuna podijeliti po 300 KM povodom dolazećih vjerskih blagdana i Nove 2008. godine.

Neki će dobiti očekivane i željene bajramluke, drugi božićnice, treći novogodišnje darove, četvrti zatim božićne, pa iza toga novogodišnje poklone, ali ne od vlade i vladara nego od svojih rođaka i prijatelja. Najveći broj djece i odraslih će ostati i bez bajramskih i bez božićnih i bez novogodišnjih poklona.

U citiranom tekstu božićnica nema. Slučajno ili (ne)namjerno, nije mi poznato.

Umirovljeni fotoreporter preminulog Fronta slobođe **Miroslav HLUBNA** rođen je prije sedamdesetak godina na području općine Doboj. Uspješnu karijeru je proveo u Sarajevu i Tuzli. Staračke godine uglavnom planduje u vikendici blizu izvora kladanjske Muške vode.

Danas tvrdi da mu ona daje vitalnost i potentnost u trećem životnom dobu. Još dodaje, da dobro dođe i seksi salata - mješavina od po 100 grama meda, tucanih oraha i svježeg ananasa.

Provjerio sam tvrdnje ovog starine i uvjerio se u istinitost priče. Naročito, ako je na trpezi federalno pečenje - pola ovala hladne prasetine i pola vruće janjetine. U sve se dobro uklapa domaća bosanska šljivovica, kao aperitiv i crnogorsko crno vino "Pro korde", na kraju.

P.S. S tvrdnjama veterana Hlubne, s provjerama i bez njih, slaže se i mladahni fotoreporter **Darko ZABUŠ**.

Kada je o fotoreporterima u Tuzli riječ indikativno je to što ova novinarska profesija, uglavnom, ima češke korijene. Ne, nije riječ ni o kakvom češljanju, niti grebanju, nego o podrijetlu snimatelja. Pokojni **Slavko ZABUŠ** i gore spomenuti sin mu Darko, imaju korijene u Češkoj, a nešto slično se vrti oko **Tomislava-Tome TROJAKA**, pa i **Miroslava HLUBNE**, a nije na odmet provjeriti i korijene **Željka VOLAVKE**, koji je nekada snimao u Tuzli, a sada nešto radi, uz amatersko fotografiranje, u Americi.

Ukoliko znamo da je u Pragu jedna od najboljih, najčuvenijih i najpriznatijih filmskih akademija, ova tuzlanska pojava i nije za čuđenje.

"Patriotizam je službena dužnost ili posljednje utočište za hulje". Ovu poruku sam pročitao u nekim novinama ili čuo u radio-televizijskim emisijama.

Ispricavam se kolegama novinarima i autoru poruke što sam zaboravio izvor ove informacije. Međutim, toliko me oduševila pa nisam mogao odoljeti njenom citiranju i plasiranju u ovoj rubrici.

Banjalučki Hrvat i bivši bokser, **Anton JOSIPOVIĆ**, je bio kandidat na skorašnjim izborima za predsjednika Republike Srpske, ispred i u ime Narodne stranke Radom za boljitak. U jednom predizbornom govoru je poručio: "Građanima RS-a treba odlučan predsjednik i beskompromisan borac za njihova prava."

U svojim planovima, željama, ambicijama i namjerama nije prvi protrećao kroz cilj ni uz pomoć Mesne industrije "Lijanović", niti zahvaljujući bokerskim vještinama.

Redoviti profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, odsjek za hrvatski jezik **dr. Ivo PRANJKOVIĆ**, tvrdi: "Govorim avlija i to je moj hrvatski jezik". **Nade PLANINČEVIĆ**, predsjednik Općinskog odbora SDS-a Derventa i odbornik u Skupštini općine, na jednoj skupštinskoj sjednici je rekao kako je riječ mirovina i srpska. To je pojačao tvrdnjom da se kaže umirovljeni, a ne penzionisani vladika.

U običnom, svakodnevnom, tekućem i nemilosrdno protičućem, životu na "be-ha" prostorima, najčešće se nepotrebno i suvišno sporimo oko naziva razbudujućeg napitka kafe, kave i kahve.

Rakija na sva tri "be-ha" jezika, srpskom, hrvatskom i bosanskom, ako su to uopće različiti i zasebni jezici, kaže se istom riječju. Na isti način se i pije. Pa nazdravlje i živjeli.

Otvorim novine Europska unija. Otvorim radio Europska unija. Otvorim televizor Europska unija. Riblju konzervu ne smijem ni otvoriti. Strah me da iz nje ne iskoči ajkula u obliku Europske unije ili Europska unija u obliku ajkule.

Kad malo bolje razmislim, uz preduvjet da mišljenje i razmišljanje nisu opasne zanimacije, u Europsku uniju ne treba žuriti. Kada europski moćnici procijene da smo im potrebiti Unija će nam doći sama, kao što je onomad došla i Austro-Ugarska.

Početkom osamdesetih godina prošloga stoljeća naziv cigareta KENT - tumačen je kao šifra "Kreni Envere nema Tita". Zatim je slijedila kontra lozinka u obliku cigareta LORD - "Lažna obavijest, Ranković dolazi". Nedavno sam od jednog poznanika čuo da se naziv cigareta CLASSIC prevodi kao pitanje, konstatacija i/ili zaključak, a glasi: "Kako lako Albanci skršiše Srbe i Crnogorce."

Sve prethodno rečeno školski su primjeri da politički vicevi kao vid specijalnog rata nemaju ograničenja u vremenu i prostoru. Pogotovo među nama naivnim Balkanoidima koji ih nekritički prepričavamo.

U Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini čaršijice Drvar i Šekovići imale su najviše zamjenika narodnih heroja i pomoćnika nositelja partizanskih spomenika.

Mnogi ratnici iz najnovijeg "be-ha" rata očekivali su titule heroja i spomenice, te sva novčana primanja i privilegije koje su sobom nosila ova partizanska zvanja. Na njihovu, i ne samo njihovu žalost, očekivanja im se nisu ispunila. Nije ni čudo! Rat devedesetih godina prošloga stoljeća nije bio partizanski, a završen je bez pobjednika.

Narodski rečeno, piši propalo!

Često (pro)čitam novinske tekstove s (nad)naslovima "Pogled u bolju prošlost" ili "Sjećanje na bolju prošlost". Sukladno tomu nameće se i općepoznata, općeprihvaćena i nepotrošiva deviza - "Stara dobra vremena". Koliko god sve to bilo istinito u porukama se krije i toliko laži. Dovoljno je malo zagrebat i ispod njihove površine pa zaključiti kako to, uglavnom, pišu i govore oni koji su zagazili u šestu deceniju života ili još dublje. U tim godinama i ne preostaje puno toga nego sjećanje na mladost, a ona je ljepša od starosti.

P.S. Pitam se pitam, što bi na sve ovo kazao naš suradnik **Mladen BOSANKIĆ**, a za čaću mu Zvonka sam siguran da se slaže s naprijed napisanim.

Često mi se prigovara kako često u krivom ogledalu prozivam gospodu: **Juraja NOVOSELA**, fra **Petra MATANOVIĆ** i **Srećka dr. TUNJIĆA**.

Eto, ovaj put sam ih poštedio. Zlorabim i koristim dragocjeni novinski prostor da im besplatno uputim blagdanske čestitke.

Krivo (o)gledao: **Nikola J. IVANOVIĆ**

Iz života poznatih

IZ ŽIVOTA POZNATIH

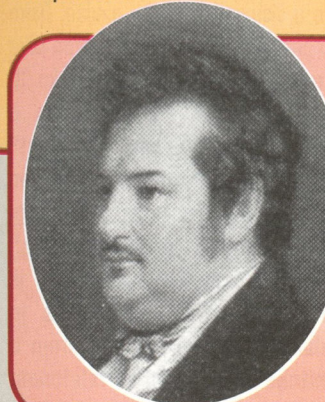
FENIKS

RAZLOG

Kada je njemački filozof Immanuel Kant (1724.-1804.) bio u već poodmaklim godinama, prijatelj ga je upitao zašto se nikada nije ženio. Kant mu je ovako odgovorio:

- Vidiš, to je ovako: u mladosti, kad mi je žena bila potrebna, nisam je imao čime hraniti, a sada kada bih je mogao hraniti nije mi više potrebna.

TKO JE NAŠ BLIŽNJI?

Francuski književnik Honoré de Balzac (1799.-1850.) uhvatio je svog podvornika u laži. Stoga ga je ovako poučio:

- Laž je najružnija od svih mana. Zapamti: svog bližnjeg ne smijemo nikada slagati.

- A zašto onda gospodine, uvijek kada dolazi sudski izvršitelj, izjavljujete da vas nema kod kuće? - upita podvornik.

- Sudski izvršitelji nisu naši bližnji.

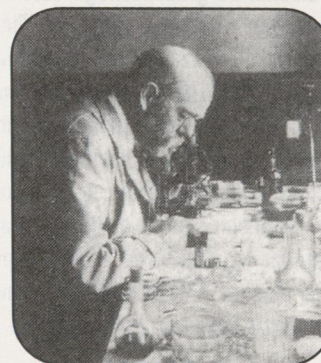
KRIVI TEKST

Talijanski kompozitor Giacomo Puccini (1858.-1924.) je jednom prilikom odnio milanskom izdavaču Riccardiju svoju najnoviju kompoziciju, moleći ga da je objavi. Riccardi je uzeo rukopis, brzo ga pogledao i vratio Pucciniju:

- Žao mi je, ali vašu kompoziciju, ne mogu objaviti, iako je dosta dobra.

- Kako to? - žalosno upita autor.

- Vidite, dragi prijatelju, vašu pjesmu neće htjeti pjevati niti jedna žena, jer počinje riječima: Kad bijah još mlada!

MILO ZA DRAGO

Bakteriologa i liječnika Roberta Kocha (1843.-1910.) netko je htio u društvu poniziti pa ga je upitao:

- Jeste li vi liječnik za stoku?

Koch se nije dao smesti, već mu je živahno odgovorio:

- Da, a što vas boli?

INTELIGENCIJA

Mlada spisateljica ispitivala je engleskog književnika irskog podrijetla, koji slovi kao najduhovitiji gramatičar 20. stoljeća, Georga Bernarda Shawa (1856.-1950.) kakve su šanse mlade žene za udaju, pa ga je upitala:

- No, što kažete kakve su moje šanse?

- Draga moja, na to bolje da ne mislite - umirivao ju je Shaw.

- Zašto ne? - htjela je znati mlada dama.

- Zato što vas smatram previše inteligentnom da biste se zadovoljili mužem koji bi bio toliko glup da vas uzme...

PREHLADA

Talijanski pjevač, najslavniji tenor svojega doba, Enrico Caruso (1873.-1921.) prehladio se i nije mogao nastupiti. Direktor kazališta bio je sav izvan sebe, pa je vikao na njega:

- Što da sada učinim? Pa kako ste se mogli prehladiti?!

- To su posljedice premijere - reče pjevač.

- Kakve posljedice? - začudi se direktor.

- To je vrlo jednostavno: na pozornici su me zalili valovi oduševljenja, zatim sam pao u vihor obožavateljica i došao sav ugrijan kući, gdje me polio hladan tuš kritike. Tko se ne bi prehladio u takvim uvjetima?

POGREBNE USLUGE

**PRODAVA SVIH VRSTA I MODELA SANDUKA
TE PRATEĆE POGREBNE OPREME PO
NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
-PREVOZ UMRLIH I ESHUMACIJE NA TERITORIJI
BIH I IZ INOSTRASTVA SA SVOM PRATEĆOM
DOKUMENTACIJOM
-JEDINI U BIH IZNAJMLJUJEMO POKRETN
RASHLADNI UREĐAJ ZA POKOJNIKA
-IZRADA POSMRTNICA, VIJENACA, SUZA,
IKEBANA, BUKETA... SA DOSTAVOM NA
KUĆNU ADRESU**

26 godina u Vrbasu

- SVE NA JEDNOM MJESTU -

INTERVENCIJE od 00-24 h
GSM: ++387 61 135 882, 061 732 711, 061 896 777
Tel/fax: ++387 (0) 35 251 512

ŠEST SATI ZRAČNE PLOVIDBE

Prvi podnevni sati srpanjskoga dana, ljeta 1983. godine obećavali su sigurno i uspješno zrakoplovno jedrenje. Na Sportskoj zračnoj luci Rainci, u istoimenom kalesijskom selu, vladalo je uobičajeno raspoloženje. Sve se odvijalo po planu i željenoj dinamici. Padobrancu su izvodili skokove. Početnicima su prvi susreti sa zračnim prostranstvima izazivali dvostruke osjećaje. Sudarali su se sa strahovima od nepoznatoga i sa srećom i ushićenjem što su se kupole otvarale na vrijeme. Prizemljenja su bila različita. Jedni su s jačim udarima stražnjicama ljubili livadu, a drugi, nešto vještiji i sretniji, su ostajali na nogama. Sve to je bio normalno, jer nije bilo povreda, iščašenja skočnih zglobova, niti lomova. Iskusi vukovi, piloti, rutinski su izvodili letove. Oko 14 sati nastavnik jedrenja **Branislav Blagojević** je procijenio kako bi nad vrhovima Majevice mogli biti pogodni uvjeti za jedrenje. Kao jedrilica u nešto zrelijim godinama, s nekih dvadesetak sati samostalnog jedrenja, prvi sam dobio zadatak da provjerim njegove pretpostavke.

Pilot **Salko Mešić** je klipno-motornim zrakoplovom "Pajper" povezao ili zrakoplovnim riječnikom rečeno pošlepo dvosjedu jedrilicu "Blanik". Na nadmorskoj visini od oko 800 metara Salko mi je, lijevo-desno, mahnuto krilima što je bio znak da otkaćim tegleći konopac. Prvih pola sata samostalnog kruženja na južnoj padini najvišeg vrha planine Majevice, Stolice, bilježio sam lagano penjanje jedrilice i dobivanje visine nekih metar do metar i pol u sekundi. To nije bila garancija za siguran doliž ostanak u zraku, ali mi se više posrećilo nego što sam znanjem i iskustvom mogao procijeniti kako u lijevim zaokretima desno krilo nalijeće na jaču termiku - uspono strujanje zraka. Procijenio sam kako bi bolje penjanje, eventualno, mogao imati ako središte kruženja pomaknem malo prema najvišem vrhu Majevice. Poslije tri-četiri lijeva kruženja mojoj sreći nije bilo kraja. Poslušni "Blanik" se počeo podizati oko tri metra u sekundi. Na sat nisam gledao, a povremeno bacanje pogleda na visinomjer me ushićivalo, jer je pokazivao kako se nalazim na nekih 1 500 metara nadmorske visine. To je značilo da sam nekih 600-700 metara višoj od najvišeg majevičkog vrha. Strahovanje od brzog povratka u zračnu luku i okončanje jedrenja, za taj dan, me napustilo. Bio sam siguran kako ću zabilježiti osobni rekord i bar dva-tri sata provesti samostalno u zraku. Razmišljao sam da frekvenciju radio-postaje prebacim na neki glazbeni kanal, ali se nisam usudio. U tome me sprječavala pomisao kako bi me mogao pozvati nastavnik Brano i ukoliko mu se ne bih javio to bi bila zabrana jedrenja od najmanje sedam dana. A lako je mogao saznati za taj nestašluk, jer je u mom vidokrugu bilo još jedrilica. U krajnjem slučaju mogao je poslati pilota Mešića da me potraži "Pajperom" i pokaže pravac letenja prema zračnoj luci.

Ostao sam u gromoglasnoj zračnoj tišini i samozatajno strujanje zraka kroz otvorni prozorčić

je predstavljalo teško opisivu nebesku pjesmu. Zanesen tom ljepotom, užitkom i srećom što iz minute u minutu ubirem nove metre visine izgubio sam orijentaciju o vremenu. Ono, vrijeme, za mene tada nije ni postojalo. U tom zanosu ni na što drugo, osim povremeno u visinomjer, nisam gledao. Osim osobnog užitka i ponosa, što sam prvi put letim tako dugo i visoko, ništa nije postojalo. Negdje oko 16 sati čuo sam Branin poziv, koji me vratio u stvarnost: **"Blanik, javi poziciju i visinu!"** Probuden iz zanosu malo sam se zamislio, pogledao u visinomjer i prema zemlji, pa odgovorio: **"Ugljevik, termoelektrana 1 950 metara."** Mirnim i staloženim glasom nastavnik Brano je kazao: **"Dobro pazi i gledaj. Iznad nas je gradonosni oblak. Otkrij Sportski aerodrom u Bijeljini i što hitnije slijedi. Javi se telefonom poslije slijetanja, pa ćemo po tebe doletjeti avionom."**

Pogledao sam nešto pozornije prema Bijeljini i ugledao poletno-slijetnu stazu, nadomak poznatog Motela "Tenk". Nastavnikova naredba je značila bespogovorno izvršavanje, ali sam odustao od toga. Iznad Ugljevika i Bijeljine je bilo vedro nebo nakićeno manjim oblacićima ili kako bi jedrilicari rekli žovčicama, a to je značilo kako svaki od njih garantira mogućnost dobivanja nove visine ili zadržavanje postignute. Za svaki slučaj "Blanika" sam usmjerio prema Bijeljini i kao kobac kružio iznad semberske sportske luke. Znao sam kako u svakom trenutku mogu brzo, lako i sigurno sletjeti na ovo letište, a dobivena visina mi se nije napuštala. Nikakva opasnost mi nije prijetila, a teško se bilo pomiriti s gubljenjem šanse za postizanje osobnoga rekorda. Iznad Bijeljine sam imao još bolju termiku. Brzo ili relativno brzo postigao sam visinu od oko 2 500 metara visine; opustio sam se i uživajući kružio, prebacujući se od oblaka do oblaka. U trenucima kada bih bio koji metar do donje baze oblaka prelijetao bih do druge žovčice. Izgubljenu visinu u letenju između dva oblaka brzo bih vraćao ispod novoga. Kako je prošlo više od dva sata, od radio-kontakta, a nisam se telefonom javio matičnoj zračnoj luci, kao grom iz vedra neba u malom zvučniku je odjeknuo Branin glas. **"Nidžo, ako si živ javi se!"** Sretan, ushićen i ponosan odgovorio sam: **"Zdrav sam, živ i čitav. Letim na visini od 2 500 metara iznad Bijeljine."**

U zvučnicima sam čuo Branin uzdah olakšanja i kao usputni komentar: **"Jebem ga blesava, živ je i još jedri."** Zatim je uslijedilo nekoliko nijemih sekundi, a onda su uslijedile nastavnikove mirnije i staloženije instrukcije. **"Zadrži se tu još najdulje pola sata, naravno ako možeš zadržati postignutu visinu, a ako ne možeš onda kreći prema nama."** Odgovorio sam kako bilježim blago penjanje od nekih pola metra u sekundi i čuo naredbu da tako nastavim do njegovog novog javljanja. Negdje oko 19,30 sati uslijedila je Branina naredba da se vraćam doma, odnosno u matičnu

zračnu luku, bez obzira na visinu. Ovoga puta nije bilo druge, nego poslušati zapovijed. Petnaestak minuta prije 20 sati bio sam iznad Zračne luke Rainci, na visini od oko 1 300 metara. Nastavnik Brano je golim okom vidio "Blanika", odobrio mi načiniti nekoliko oštih kruženja, pod nagibom od oko 60 do 70 stupnjeva i sletjeti. Bez ikakvog pogovora poslušao sam nastavnika i prijatelja Branu Blagojevića, iskusnog jedrilicara. Obzirom da sam žuknjio znatno dulji samostalni boravak u zraku, od planiranog i željenog, novo zadovoljstvo su mi predstavljala kruženja pod nagibom, na trenutke i do blizu 90 stupnjeva. Točno u 20 sati i pet minuta sam sletio, a Brano je osobno prihvatio desno krilo "Blanika" prije nego što je trebalo blago pasti na travu.

Poslije odvezivanja sigurnosnoga remenja s moga tijela i izlaska iz jedrilice u Braninim očima sam registrirao podijeljena osjećanja. Ipak, osmijeh koji je nadjačao njegov grč na licu me ohrabrio. Kratko je kazao: **"Sve je OK. Dobro smo prošli."** Nisam se usudio pitati što mu znači to kako smo dobro prošli, jer ja tijekom jedrenja nisam imao nikakav osjećaj dramatičnosti, a još manje opasnosti. Ništa i nije bilo dramatično, jer sam cijelo vrijeme imao sasvim sigurnu visinu i povoljne meteo-uvjete za jedrenje. Tek kada smo poslije okončanja letačkog dana, upisivanja vremena u moju jedrilicarsku knjižicu i njegova potpisa kao ovjere kako sam u zraku proveo nepunih šest sati, naravno uz nezaobilaznu čašicu pića, usudio sam se kroz zube procijediti pitanje: **"Brano, što ti je značilo ono, poslije mog slijetanja, kako smo dobro prošli i kakve to veze ima s tobom. Ako je netko bio u opasnosti to sam bio ja."**

Propraćen sočnim psokvama uslijedio je njegov komentar: **"Čovječe dragi, ovdje u Raincima svi smo se sklonili od gradonosnoga oblaka i sve letjelice su bile u hangaru. Ostali jedrilicari su na vrijeme uočili dolazak meteo-salaukovine, a ti si jebivjetru jedan, bar za mene bio izgubljen. Radio-veze su bile u prekidu, a kada smo se čuli kasno je bilo za tvoj povratak. Očekivao sam kako ćeš me poslušati i u najkraćem mogućem vremenu sletjeti u Bijeljini. Kako se ni dva sata iza toga nisi javio telefonom pomislio sam na najgore, a ti si jurcao za nekim svojim rekordima i hirovima. Eto, zato smo dobro prošli."**

U nastavku ćaskanja i pijuckanja nastavnik Brano mi je još rekao kako bi sve to lakše preživljavao da je u jedrilici bio pilot s dozvolom, a ne početnik za kojega odgovora. Kasnije sam sve njegove, a i instrukcije svih nastavnika, slušao bez pogovora, ali nikada mi se više nije pružila mogućnost za tako dugo jedrenje; pa je ovaj događaj ostao za pamćenje i pričanje.

Nikola J. IVANOVIĆ

DEPRESIJA

Suvremene klasifikacije depresije zahtijevaju da depresivnost i ostali simptomi depresije traju najmanje dva tjedna prije nego što možemo reći da je riječ o depresiji kao bolesti, osim u iznimnim slučajevima kada se govori o izrazito teškim simptomima, kao npr. suicidalnosti.

Ljudska komunikacija treba biti interaktivna, čovjek u svojoj komunikaciji treba imati aktivnog sugovornika, a često treba imati i "rame za plakanje", treba s nekim dijeliti sućut, veselje, brigu, treba imati ljude koji će ga slušati, dijeliti s njim njegovu bol i/ili veselje.

Depresija je često povezana s drugim psihičkim i tjelesnim bolestima. Od psihičkih bolesti uz depresiju se najčešće vežu posttraumatski stresni poremećaj, fobije i alkoholizam.

LJEČENJE DEPRESIJE

Liječenje depresije, bojama, glazbom, svjetlom, mirisima ili plesom? Zvuči zanimljivo i jest zanimljivo. Proučite sve i odaberite terapiju najbolju za sebe - osjećajte se bolje, dodajte svom životu malo boja, glazbe, svjetla, mirisa i plesa? Sretno!

MIRISI ISČJELJUJU DUŠU

Neki nas mirisi razdražuju, neki umiruju. Naučite uz pomoć kojih kombinacija ćete odagnati tugu, umor, tjeskobu. Već i samo učenje nove vještine - primjene eteričnih ulja u svakodnevnom životu pomoći će vam da se osjećate bolje.

SVJETLO VRAĆA RADOST

Terapija svjetlom pokazala se kao najučinkovitiji nefarmakološki tretman raznih psihijatrijskih poremećaja, uključujući i klasičnu depresiju.

BOJE ŽIVOTNE RADOSTI

Znanstveno je dokazan utjecaj boja na naše raspoloženje - crvena je zadužena za snagu i vitalnost, narančasta i žuta potiču kreativnost, samopouzdanje, volju za životom, otvorenost, komunikaciju...

PLES VRAĆA SAMOPOUZDANJE

Ne možete plesati i biti tužni u isto vrijeme. Zato samo plešite - bezbroj je zdravstvenih prednosti ove aktivnosti za koju godine nisu nikakvo ograničenje!

10 NAJVAŽNIJIH DOBROBITI PLESA

- jača mišiće torza
- oslobađa napetost kralježnice
- smanjuje bolove u leđima i vratu
- jača koštanu strukturu (prevencija osteoporoze)
- poboljšava kontrolu i trbušnih i zdjelčnih mišića
- olakšava PMS, bolne menstruacije, prirodni porod
- poboljšava kondiciju, cirkulaciju, ravnotežu i držanje

Zdravlje

- razvija samopouzdanje, olakšava emocionalne traume
- potiče oslobađanje potisnutih osjećaja
- pomaže pri mršavljenju - sagorijeva 300 kalorija na sat

ZIMSKA DEPRESIJA

Tri načina kako se boriti protiv "zimске tuge"

1. Izadite vani i krećite se

Izlaganju svjetlu i fizička aktivnost od najveće su pomoći. Čak i za oblačna dana bilo bi dobro da stanku na poslu iskoristite za brzu polusatnu šetnju.

2. Pazite što jedete

Umjesto loših ugljikohidrata i stimulanasa poput kave, alkohola i čokolade, jedite voće, povrće i plavu ribu. Ne zaboravite na oraščiće i sjemenke, a izbjegavajte prženu hranu.

3. Sunce i dodaci hrani

Izlaganjem na zimskom suncu možete smanjiti nedostatak vitamina D. Ako sunca ima malo, pomoći će vam bakalarno ulje koje je bogato tim vitaminima.

ZIMSKA BOLEST

Pet najboljih narodnih lijekova

ČEŠNJAK je jedan od prastarih "lijekova za sve". Ljudi kažu da će jedući češnjak sačuvati zdravlje, ali izgubiti prijatelje. Stvar je, naravno, u mirisu.

MED je jedan od narodnih lijekova koji se podjednako koristi i kao preventiva protiv prehlada i kao pomoć u liječenju kad bolest već nastupi. U svakom slučaju zima je nezamisliva bez meda.

ČAJ je još jedna od najčešćih asocijacija na zimu. Ljekovitih, dakako. Narod kaže da "za svaku bolest raste cvijetak!"

KISELI KUPUS prava je zimska hrana. Ne bez razloga - izvrsna je prevencija za sprječavanje prehlada i jačanje imunološkog sustava, pa se preporučuje što više ga koristiti u prehrani, jer potiče imunološki sustav i proizvodnju antitijela.

PILEĆA JUHA prokušano je ljekovito sredstvo još iz doba faraona. Uz sve ostale prehranbene dobrobiti, potiče lučenje sluzi i skraćuje zadržavanje virusa na sluznici.

PITI ILI NE PITI

Zdrava mjera alkohola

Oni koji umjereno uživaju u alkoholu, rjeđe nego ostali pate od srčanih i moždanih udara, visokog krvnog tlaka i ostalih bolesti krvnih žila, Alzheimerove, te brojnih drugih bolesti, čak uključujući i običnu gripu i prehladu, lošeg općeg stanja u starosti, te Parkinsonove bolesti.

Tko uopće ne bi smio piti:

- trudnice i žene koje nastoje začeti
- svi koji planiraju upravljati motornim vozilima ili se baviti aktivnostima koje traže pojačanu pozornost ili vještinu (upravljanje strojevima, odlučivanje u kriznim situacijama...)
- osobe koje uzimaju lijekove, uključujući i općeprihvaćene lijekove koji se mogu nabaviti bez liječničkog recepta (poput lijekova protiv boli, gripe...)
- liječeni alkoholičari
- maloljetnici, a po mnogima i mlađi od 21 godine.

Ne zaboraviti

- U zdravstvenim dobrobitima alkohola uživaju samo oni koji umjereno piju.
- Više definitivno nije bolje kad je alkohol u pitanju, jer pretjerano pijenje vodi do značajnih negativnih zdravstvenih posljedica i rizika.
- Oni koji uopće ne piju ipak ne bi trebali početi piti zbog zdravlja, jer alkohol nije lijek.
- Svi koji piju više od 2 pića dnevno trebali bi smanjiti količinu alkohola.

ŠTO NAS ČINI SRETNIMA

Pozitivna psihologija razlikuje šest vršina, a unutar svake nekoliko karakternih osobina. Te su vrline dio našega ljudskog "koda", poput uspravnog hoda.

Mudrost i znanje

- Kreativnost
- Radost
- Promišljenost
- Interes za učenje
- Mudrost

Odvažnost

- Hrabrost
- Ustrajnost
- Samosvijest
- Entuzijazam

Humanost

- Društenost
- Ljubaznost
- Socijalna inteligencija

Pravednost

- Timski rad
- Organizatorske sposobnosti

Umjerenost

- Spremnost za oprost
- Skromnost
- Oprez
- Samokontrola

Duhovnost

- Estetski osjećaj
- Zahvalnost
- Nada
- Duhovitost
- Religioznost

POGREBNO DRUŠTVO HIMEL-AG d.o.o. TUZLA

VI. Mišković Zoran Dežurstvo: 0-24
Biro Gradina bb Tuzla
Tel./fax 00 387 35 264 727
GSM: 00 387 61 151 482, 733 489, 00 387 61 739 515
Cvjećara
Hasana Brkića bb Tuzla Tel/fax: 00 387 35 280 437
Mob. 00 387 63 894 444, 894 445, 00 387 894 446

SERVIS I PRODAJA VOZILA

PRODAJA ORIGINALNIH REZERVNIH DIJELOVA

Mi prodajemo vrhunska vozila!
Vi zaslužujete vrhunsku uslugu!

NIPEX
Kvaliteta koja pokreće.

Tuzla, Tel.: 035 384 384 i 384 385

www.nipex.ba

TRADICIJA I KVALITET U GRADITELJSTVU

RADNIK

GRAĐEVINARSTVO I GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA D.D.

48260 KRIŽEVCI, ULICA KRALJA TOMISLAVA 45

TEL: (048) 279-300 FAX: (048) 279-333

www.radnik.hr e-mail: radnik@kc.htnet.hr

Ca-C 1000
Sandoz®

Ca-C 1000 je jedinstvena šumeća tableta prijetnog okusa, koja sadrži toliko vitamina C kao 17 narandži i toliko kalcija kao 1 čaša mlijeka.

Ca-C 1000 je odličan izbor:

- pri liječenju prehlade i gripe
- za sve, koji se neuravnoteženo hrane
- kada osjetimo pomanjkanje energije
- u starosti
- pri dužoj bolesti ili poslije nje
- za pušače
- za vrijeme trudnoće i dojenja
- kod fizičkog napora (sport)
- u stresnoj situaciji
- za adolescente (kod brzog rasta)
- poslije operacije
- pri djetetima mršavljenja

Ca-C 1000 je jedinstvena šumeća tableta prijetnog okusa, koja sadrži toliko vitamina C kao 17 narandži i toliko kalcija kao 1 čaša mlijeka.

MEDIS

NOVARTIS

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100

www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@inf.tel.hr

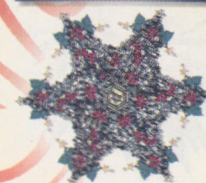
stuhli

motel

tuzla

VI: Branimir Stuhli

Ul. Bukinjska br. 60 • Tel: ++387-35-283-330; 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

CVJEĆARA FLORAMI

Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinjera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja.

Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete.

Vaše posame da dođete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu. **FRANJO BOSANKIĆ**

Osnovan 1992. godine
I Love FM RADIO Kameleon
102.1 MHz

Marketing: 250-261, 250-262, 250263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

VOLIM TE PIVO

MOTEL ORION ORMANICA SREBRENİK
TEL. 035 650-035 061 143-337 VI. Mato Jurić

SOL
HRVATSKI RADIO SOLI
92.7 MHz
103.4 MHz

Digital foto laboratorij

FOTO ŽUNIĆ

Tuzla tel/fax 00387 35254594
Tuzla 035257205
Tuzla 035251448
Gračanica 061772202
Tuzanj 061251857
Dubrovnik 051231554

Mobil 00387 01130000
061142390

www.fotozunic.ba

e-mail: zunic@inet.ba

PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING

75000 Tuzla, Mije Keroševića 20
Tel: +387 35 282 000, 281 751
Fax: +387 35 311 210
e-mail: printcom@bih.net.ba

AUTO SERVIS SENKOVIĆ - ODŽAK
Prodaja i servis ŠKODA vozila
ul. Titova 108
tel. 031/761-552, 762-718; fax. 031/762-552
e-mail: autoservis-senkovic@tel.net.ba

PLIVA

Članica Barr grupe

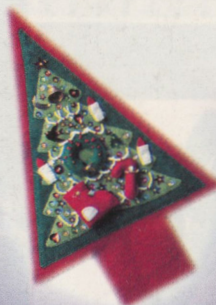
PLIVA Hrvatska d.o.o. Predstavništvo u Bosni i Hercegovini

Trg heroja 10, 71000 Sarajevo

Tel.: + 387 33 72 35 35, Fax.: + 387 33 65 39 86

HOLDINA

TRGOVINA NAFTNIM DERIVATIMA

ŠIROKA MREŽA MALOPRODAJNIH OBJEKATA

- Kvalitetno gorivo svih vrsta
- Bogat izbor robe široke potrošnje

VELEPRODAJA SKLADIŠTE PODLUGOVI

- Dnevna isporuka naftnih derivata bez ograničenja u količinama
- Dostava loživog ulja na Vašu adresu

Azize Šaćirbegović 4b, 71 000 Sarajevo
tel.: 033 276 430 Fax: 033 658 616

Od svih banaka,
samo je jedna
moja banka

Znam zašto

NLB Tuzlanska banka d.d., Tuzla
Maršala Tita 34, 75000 Tuzla
T: 035 / 259 259
F: 035 / 250 596 i 250 597
E: info@nlbtuzlanskabanka.ba

NLB Tuzlanska banka

ISSN 1840-1260

9 771840 126007